

”... pentru tot ce înseamnă viață – Brăila mi-e suficientă. Ea este toată umanitatea”
Panait Istrati

EX LIBRIS

Revistă culturală editată de
Biblioteca Județeană **Panait Istrati** Brăila

Serie nouă, nr.18,
2022 - Brăila

SUMAR

EDITORIAL

Valoarea serviciilor de bibliotecă.....1
de Dragoș Adrian NEAGU

BIBLIOTECA - SPAȚIU PENTRU COMUNITATE

Biblioteca digitală a Brăilei - un vis împlinit.....2
de dr. Corina CIURARU

Clubul de Vacanță 2022.....6
de Teodora LUNGU

Adevăr sau provocare! - cum să interpretăm
corect ceea ce citim sau auzim.....8
de Leonard NECULAE

Cu drag, despre Brăila.....11
de Laura CAPLEA

Caruselul emoțiilor.....12
de Camelia Aurelia CHERCIU

Activitățile Centrului Multicultural13
de Olimpia MORARU

O toamnă bogată la bibliotecă.....14
de Roxana NEAGU

VOLUNTARI - VISURI DĂRUITE

Portret de voluntar - Lică BARBU.....16

Portret de voluntar - Gigel-Răzvan
GOIDESCU.....19

Portret de voluntar - Ionel-Cristian
GOIDESCU.....21

MANUSCRIPTE, AUTOGRAFE ȘI COLECȚIUNI

Secvențe de istorie brăileană23
de Ion VOLCU

OAMENI, LOCURI, FAPTE - BRAISTORIA

Biblioteca Publică (Comunală) din Brăila
reflectată în documentele de arhivă (1938-
1940).....26
de Ion VOLCU

Personalități care au vizitat Biblioteca
Județeană *Panait Istrati* de-a lungul timpului
(III).....32
de Carmen BORDEI

Spitalul Brăila.....37
de Leonard NECULAE

Ștefan C. Hepites. Fondatorul meteorologiei
din România.....40
de Ana-Maria FLORICĂ

PORTRET DE BIBLIOTECAR BRĂILEAN

Doina LALU.....43

Mara-Lorina MARIN-IONAȘCU.....45

Teodora LUNGU.....48
de Roxana NEAGU

BIBLIOTECHă

Biblioteca viitorului. Tehnologii pe care ne-ar
plăcea să le vedem în bibliotecă.....50
de Leonard NECULAE

Makerspace - activități, proiecte și
concursuri.....52
de Leonard NECULAE

CÂNDURI CU ARIPI - PROIECTE ȘI CONCURSURI

Cartea vie a profesiei - un proiect apreciat și
dorit în egală măsură.....55
de Roxana NEAGU

CIVIC CAMP - the sky is the limit57
de Doinița Mihaela STANCIU

EVENIMENTE

Întâlnirea de la sediul Guvernului.....59
de Dragoș Adrian NEAGU

Semnarea acordului între trei asociații
profesionale.....61
de Dragoș Adrian NEAGU

LUMEA CĂRȚILOR

Rodica Paleologu, bibliotecară și
fotomodel.....62
de Leonard NECULAE

Lansări de carte la Biblioteca Județeană
Panait Istrati Brăila.....64
de Laura CAPLEA

Recomandări de lectură.....66
de Roxana NEAGU

Valoarea serviciilor de bibliotecă

Ceea ce scria Atanasie Popescu, în monografia publicată în 1935, despre condițiile necesare unei astfel de instituții, ni se pare și acum de actualitate: *Dacă o primărie, o prefectură, o școală și alte servicii publice nu mai pot funcționa*

astăzi într-o cocioabă... cu atât mai mult o bibliotecă publică ce adăpostește o avere spirituală destinată a crește la infinit și unde conform legii progresului va veni din ce în ce mai multă lume doritoare de lumina științei și căreia trebuie să i se ofere locuri comode pentru studiu. Biblioteca brăileană, în spiritul fondatorului său, a căutat permanent să se modernizeze atât din punctul de vedere al colecțiilor de bibliotecă, cât și al serviciilor oferite comunității brăilene.

Foarte puțină lume a încercat să cuantifice valoarea pe care biblioteca o aduce comunității prin serviciile pe care le asigură membrilor acesteia. Există desigur bibliometria, care studiază modul în care sunt accesate colecțiile, însă, de această dată, o să încercăm să evaluăm într-un alt mod ce înseamnă biblioteca pentru brăileni. O să prezint doar anul 2022, în care instituția noastră caută încă să se realinieze la nevoile comunității după perioada pandemică. În acest an, au beneficiat global de serviciile bibliotecii 46.770 de utilizatori, ceea ce înseamnă că 25,96% dintre locuitorii municipiului au participat la activitățile bibliotecii. Termenul, în acest mileniu, nu se mai referă strict la identificarea și accesarea informației dintr-o carte, ci presupune tehnici mixte de căutare, Internet, baze de date sau chiar ateliere de dezvoltare personală. Dacă ne rezumăm la lectură, brăilenii au accesat prin intermediul bibliotecii, în medie, 20,24 de volume pe an. La un preț mediu de achiziție de 37,37 lei/volum,

înseamnă că brăileanul a făcut o economie de 756 de lei, iar o familie de 3 persoane de 2.268 de lei, vorbim despre economie deoarece serviciul privind lectura de publicații este unul gratuit. Tot în anul 2022, pentru activități culturale și achiziția de publicații în vederea dezvoltării colecțiilor, au fost cheltuiți 168.000 de lei, rezultând o alocare de 3,6 lei pentru un utilizator de servicii. Dacă au fost alocați în anul acesta 3,6 lei pe utilizator, iar profitul personal prin studierea colecției este de 756 de lei, adică de 210 ori mai mult, putem trage o concluzie foarte simplă privind valoarea serviciilor pe care biblioteca le asigură comunității. În acest mod, putem releva valoarea socială a serviciilor de bibliotecă, eficiența acestora sau, mai pe scurt, valoarea publică a bibliotecii.

În anul 2003, la deschiderea Bibliotecii Alexandrina din Egipt, Umberto Eco spunea: *Bibliotecile, de-a lungul secolelor, au fost cel mai important mod de a păstra înțelepciunea noastră colectivă. Ele au fost și încă mai sunt un fel de creier universal, deoarece aici putem regăsi ceea ce am uitat și ceea ce încă nu știm. Dacă ni se permite să folosim o astfel de metaforă, o bibliotecă este cea mai bună imitație pe care ființele umane o pot face unui spirit divin, în cazul în care întregul univers este privit și înțeles în același timp. O persoană care ar putea stoca în mintea sa informațiile furnizate de o bibliotecă mare ar imita într-un fel mintea lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, am inventat bibliotecile pentru că știm că nu avem puteri divine, dar încercăm să facem tot posibilul să le imităm.*

Cred că această superbă definiție nu face decât să deplaseze biblioteca din sfera culturală, atât de cunoscută, spre o instituție a cunoașterii, a gestionării cunoștințelor.

Dragoș Adrian NEAGU
Manager Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila

Biblioteca Digitală a Brăilei – un vis împlinit

Cuvinte cheie: digitizare, bibliotecă digitală, scanare, utilizatori virtuali, obiecte digitale

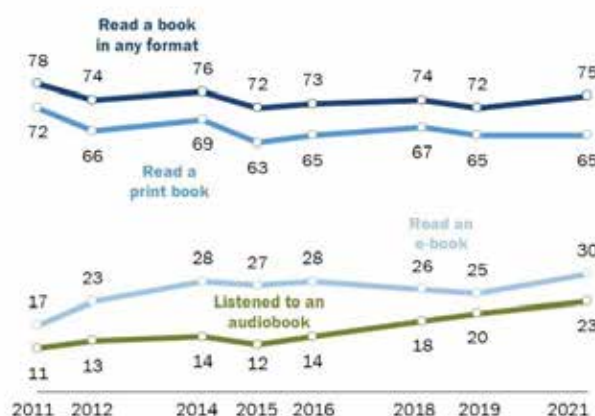
Rezumat: Era digitală își pune amprenta și asupra bibliotecilor, iar în România există preocupări și chiar rezultate în acest sens, tot mai multe biblioteci digitale deschizându-și *porțile* virtuale pentru utilizatorii de la distanță. Studiul de față dorește să ofere informații de bază pentru bibliotecile care își propun să pornească pe drumul digitizării propriilor colecții. Astfel sunt prezentate soluții pentru o serie de întrebări care se conturează atunci când se inițiază un astfel de proiect: de ce o bibliotecă digitală, cum, cu ce, în cât timp? etc. Răspunsurile la aceste întrebări sunt bazate pe experiența directă a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila în cadrul proiectului *Biblioteca Digitală a Brăilei*, concretizat în anul 2022, după o activitate de peste 20 de ani de digitizare a diverselor documente din colecțiile sale. Ne propunem să încurajăm noi astfel de inițiative, care pot conferi o valoare sporită bibliotecii tradiționale și un interes crescut din partea utilizatorilor ei.

Colecțiile digitale exercită un adevărat miraj pentru bibliotecile care au pornit pe calea automatizării, deoarece digitizarea este pasul firesc de dezvoltare și de satisfacere a nevoii de lectură a utilizatorului modern, familiarizat din ce în ce mai mult cu Era digitală și efectele acesteia în viața tuturor.

În plus, perioada pandemică a crescut interesul bibliotecilor pentru digitalizare din dorința de a oferi utilizatorilor acces la lectură fără a se încălca măsurile de prevenire a răspândirii coronavirusului. Se cunoaște faptul că izolarea crescut interesul pentru lectură și mai ales pentru lectura pe diverse alte suporturi decât hârtie (electronic sau audiobook). Deși cărțile pe format tradițional sunt în continuare preferate, în pandemie bibliotecile au fost nevoite să restricționeze accesul direct la aceste colecții, prin urmare, interesul cititorilor s-a mutat către

Print books continue to be more popular than e-books or audiobooks

% of U.S. adults who say they have _____ in the previous 12 months

Note: Those who did not give an answer are not shown
Source: Survey conducted Jan. 25-Feb. 8, 2021.

PEW RESEARCH CENTER

alte tipuri de suporturi mai *sigure*.

Figura 1 Interesul cititorilor pentru carte pe diverse suporturi în timpul pandemiei. Sursa: Baron (2022)

Vaciu (2020) prezintă o paralelă între digitizare, digitalizare și transformare digitală. Sunt termeni cu care bibliotecarii trebuie să se familiarizeze pentru a cunoaște care sunt etapele ce trebuie urmate și că, deși se începe cu digitizarea colecțiilor, se poate ajunge până la transformare digitală, cu implicații mai puternice în cadrul organizației: *Digitizarea desemnează convertirea formatelor analogice în cele digitale, Digitalizarea tratează automatizarea proceselor de business, iar Transformarea Digitală duce la crearea unei organizații digitale*. Nu știm cât de mult vor fi afectate bibliotecile publice de transformarea digitală ținând cont de faptul că acestea dețin importante resurse în format tradițional, iar acest lucru nu se va schimba multă vreme de aici înainte, dar cert este că nu se vor putea situa în afara procesului de digitizare. Este o cerință a lumii moderne, o condiție de a rezista, iar bibliotecile cunosc deja acest lucru, trecând nu cu multă vreme în urmă printr-o etapă de adaptare a serviciilor și colecțiilor la societatea informațională.

	DIGITIZATION	DIGITILIZATION	DIGITAL TRANSFORMATION
Focus	Data conversion	Information processing	Knowledge leveraging
Goal	Change analog to digital format	Automate existing business operations and processes	Change company's culture, the way it works and thinks
Activity	Convert paper documents, photos, microfilms, LPs, films, and VHS tapes to digital format	Creation of completely digital work processes	Creation of a new digital company or transformation to a digital one
Tools	Computers and conversion/encoding equipment	IT systems and computer applications	Matrix of new (currently disruptive) digital technologies
Challenge	Volume Material	Price Financial	Resistance to change Human resource
Example	Scanning paper-based registration forms 	Completely electronic registration process 	Everything electronic, from registration to content delivery

Digitization, digitalization, and digital transformation reviewed through five facets: focus, goal, activity, tools, and challenges, with examples of each.

Figura 2 Diferențele între digitizare, digitalizare și transformare digitală. Sursa: Vaciu (2020)

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, una dintre cele mai vechi biblioteci publice din România, cu peste 140 de ani de existență, este și una dintre primele instituții de acest tip care au ales calea automatizării serviciilor de bibliotecă. Astfel, încă din 1996, s-au introdus calculatoarele în activitățile specifice, s-au constituit primele baze de date și s-au gândit strategii menite a prezerva anumite tipuri de documente utilizând digitizarea. În paralel cu dezvoltarea rețelei de calculatoare, a comunicațiilor prin intermediul Internetului, preocuparea pentru digitizare a devenit mai intensă, obiectivul final fiind crearea Bibliotecii Digitale a Brăilei. Mai jos sunt punctate câteva etape importante din procesul de digitizare a colecțiilor bibliotecii brăilene:

1998 – s-a început procesul de digitizare a bibliografiei școlare pentru clasele de gimnaziu, iar operele transpuse în format electronic au fost oferite publicului prin intermediul paginii web oficiale. Statisticile au confirmat faptul că această bibliotecă digitală incipientă a fost accesată nu numai de către brăileni, dar și de persoane din toată țara.

2000 – deoarece în colecțiile speciale ale bibliotecii există un număr impresionant de

microfilme care conțin periodice interbelice brăilene existente în depozitele Academiei Române, a devenit necesară digitizarea acestora pentru a prezerva conținutul lor, dar și pentru a oferi acces la această informație într-un mod mai facil. Procesul de digitizare a microfilmelor continuă și în prezent.

2007 – tot din colecțiile speciale s-au selectat *ex librisurile* și fotografiile deținute pentru a fi digitizate.

2007 – cărțile vechi care conțin informații despre Brăila sunt foarte solicitate de către cercetători, profesori sau jurnaliști și atunci, pentru a fi conservate, acestea au fost următorul tip de documente selectat.

2008 – s-a luat decizia scanării colecției ziarului *Înainte*, principalul cotidian brăilean din perioada comunistă.

2017 – s-a semnat un parteneriat între Biblioteca Județeană Brăila și Biblioteca *Astra* Sibiu prin care cea din urmă oferea acces la importanta colecție de periodice brăilene pe care o deține, în vederea digitizării acestora cu echipamentele instituției brăilene.

2017 – 2022 achiziționarea, proiectarea și testarea modului de Bibliotecă Digitală, parte

componentă a sistemului intergrat de bibliotecă TinREAD.

Așa cum se poate observa, digitizarea poate fi un proces de lungă durată, consumator de resurse materiale, umane și financiare. Din acest motiv, orice bibliotecă care este interesată de digitizare formulează o întrebare firească: DE CE? De ce să se înhame într-un astfel de proces complex, bazat pe aplicarea de diverse proceduri tehnice și care necesită eforturi uneori substanțiale?

Primul argument și unul dintre cele mai puternice este satisfacerea nevoilor utilizatorilor noștri. Utilizatorul modern dorește să acceseze informația *repede, oricând și oriunde*, timpul este o resursă prețioasă și colecțiile digitale pot răspunde acestor solicitări.

Un alt argument, la fel de puternic, este posibilitatea pe care digitizarea o oferă de a prezerva informații aflate pe suporturi fragile, care se degradează în timp în mod ireversibil. Informației stocate pe acestea i se oferă o viață nouă și mult mai lungă. Un exemplu în acest sens sunt suporturile care au la bază celuloid, microfilmele, rolfilmele sau alte tipuri de transparente, durata lor de viață fiind limitată.

Nu în ultimul rând, trebuie să ținem cont că una dintre cele mai valoroase funcții ale unei biblioteci publice este cea de împărțire, de distribuire a resurselor pe care le deține. Prin digitizare și accesarea ulterioară a documentului prin Internet putem asigura accesul simultan fără limită, și acest lucru este cu adevărat remarcabil.

Dacă aceste argumente sunt suficient de convingătoare, pentru a face primii pași către digitizare, este important să stabilim câteva criterii de selecție a documentelor pe care dorim să le includem în acest proces:

- interesul crescut al publicului pentru unele documente și numărul insuficient de exemplare deținute de bibliotecă (exemple: teze de doctorat, cursuri, bibliografie școlară etc.);
- materiale cu un grad ridicat de deteriorare;
- documente cu o anumită valoare care împiedică difuzarea lor către public în format tradițional (carte vechi și rară, colecții speciale);

- dispariția aparaturii speciale cu care se pot accesa anumite tipuri de documente (exemple: discurile de vinil, microfilmele, benzile de magnetofon etc.);

- se vor lua în considerare documentele care respectă Legea dreptului de autor și a drepturilor conexe.

Ce resurse umane putem disponibiliza pentru această activitate? La Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila am utilizat, de-a lungul timpului, un număr fluctuant de angajați din următoarele categorii:

- operatori de date pentru scanare și prelucrare de imagine, text etc.;
- bibliotecari care scanează în perioadele de suprapunere a turelor;
- bibliotecari care descriu sau atașează descrierii bibliografice obiectele digitale;
- informaticieni pentru asistență, gestionarea și întreținerea resurselor informatice.

Ce tipuri de echipamente și aplicații informatice putem utiliza?

- scanere de carte veche;
- scanere de transparente: microfilme sau alte suporturi de celuloid;
- scanere de format mare pentru publicații periodice;
- diverse echipamente dedicate pentru formate audio sau video;
- scanere 3D;
- servere cu capacitate mare de stocare;
- unități dedicate pentru backup - salvare de date;
- software dedicat de bibliotecă digitală și diverse aplicații informatice de OCR-izare, prelucrare de imagini etc.

Toate aceste soluții propuse au la bază o experiență acumulată de către specialiștii din biblioteca brăileană de peste 20 de ani, dar se bazează și pe întrebările formulate de alți colegi din diverse

biblioteci românești, care au dorit să pășească pe acest drum complex, dar plin de satisfacții.

astfel încât aceste instituții să se dezvolte și să devină mai atractive pentru comunitățile lor, iar

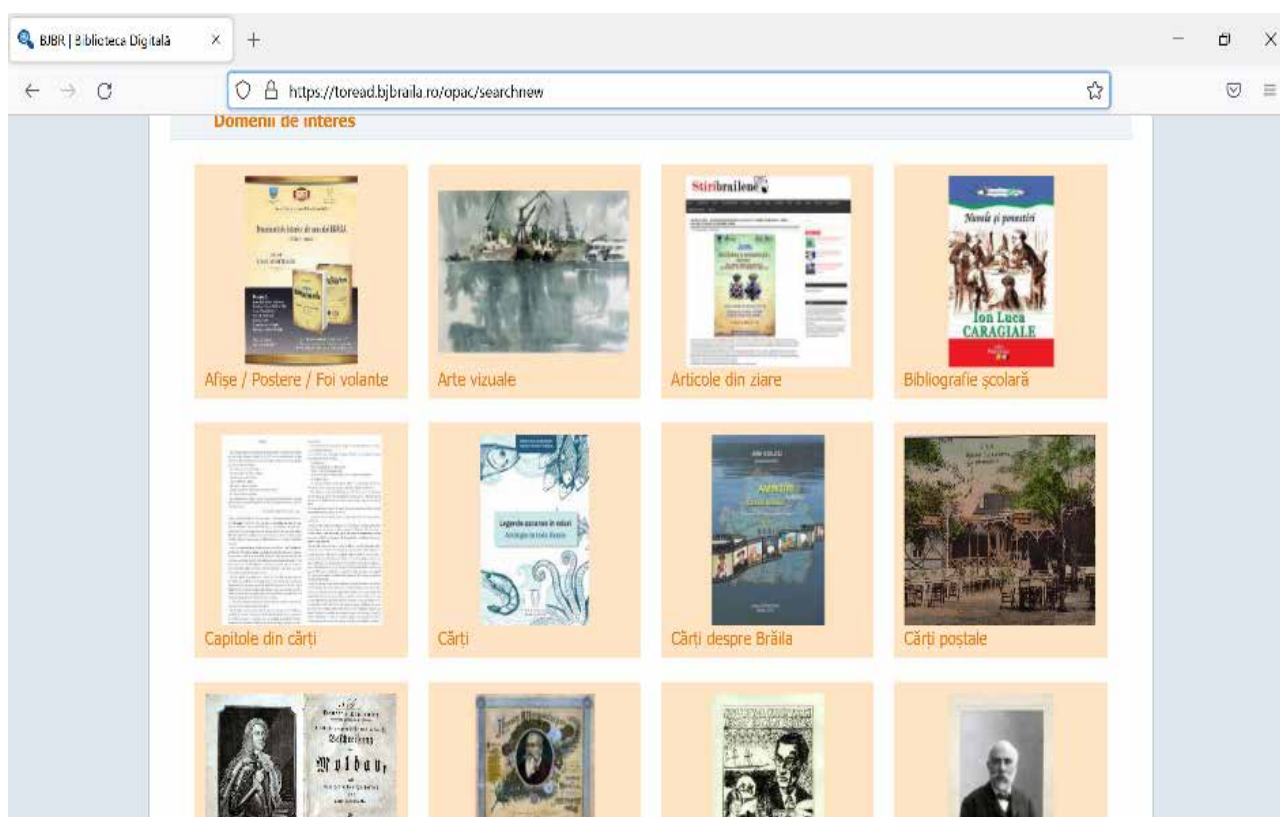

Figura 3 Pagina web a Bibliotecii Digitale a Brăilei. Sursa: www.bjbraila.ro (2022)

Prin achiziționarea unei aplicații dedicate am reușit să atingem cel mai important obiectiv: Biblioteca Digitală a Brăilei (<https://www.bjbraila.ro/biblioteca-digitala/>). Sub această *umbrelă* se vor regăsi toate documentele digitizate de-a lungul timpului, unele fiind atașate descrierii bibliografice existente în softul de bibliotecă TinREAD, altele stocate pe diverse medii electronice (CD-uri sau DVD-uri) și altele pe serverele de mare capacitate pe care biblioteca brăileană le deține. Din acest motiv, Biblioteca Digitală a Brăilei este dinamică, în fiecare zi se adaugă noi și noi obiecte digitale care sperăm să trezească interesul tuturor celor ce vor accesa aceste colecții virtuale.

Este o singură mare concluzie pe care merită să o subliniem: necesitatea construirii de biblioteci digitale, biblioteci ale viitorului. Oricât scepticism ar exista pentru că nu deținem resursele necesare, timpul a demonstrat altceva: puterea uriașă pe care o au bibliotecile de a se adapta, de a găsi forța să păstreze pasul cu vremurile și să reziste. Profesioniștii din biblioteci au găsit mereu drumul cel bun și mijloacele potrivite,

biblioteca digitală este, cu certitudine, una dintre căile de urmat.

BIBLIOGRAFIE

Baron, M. (2022, martie 2). *Major Book Statistics About Readers: Pandemic Edition*. Preluat de pe Book Riot: <https://bookriot.com/pandemic-reading-statistics/>

Vaciu, I. (2020, octombrie 27). *Care sunt diferențele dintre Digitizare, Digitalizare și Transformarea Digitală?*

Preluat de pe Comunicații mobile: <https://comunic.ro/care-sunt-diferentele-dintre-digitizare-digitalizare-si-transformarea-digitala/>

dr. Corina CIURARU
Șef Serviciu Automatizare

Clubul de Vacanță 2022

Tradiția *Clubului de Vacanță* a continuat și anul acesta la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. În perioada 20 iunie – 29 iulie a.c. au fost organizate 32 de ateliere prin intermediul cărora au fost vizate diverse domenii de interes pentru copii și adolescenți. Atelierele cele mai îndrăgite de-a lungul anilor nu au lipsit nici la această ediție, alături de ele adăugându-se și unele noi.

Unul dintre primele ateliere a fost *Jurnal de vacanță*, în cadrul căruia copiii au avut ocazia de a-și nota principalele activități planificate pe perioada vacanței de vară. Realizat în stilul propriu, jurnalul a cuprins așteptările copiilor de la vacanța ce tocmai începuse și în același timp a rămas o amintire palpabilă a unei veri din copilărie.

Creativitatea este o componentă esențială a dezvoltării echilibrate a copiilor, de aceea le-am oferit ocazia de a-și explora latura creativă sub diverse forme. *Sunt creativ, Borcanul cu idei, Magia hârtiei (Iris Folding)* sunt atelierele în cadrul cărora imaginația și spiritul creativ au fost transpuse în obiectele realizate de cei mici. *Cu și despre ciocolată* este atelierul creativ și dulce. Ca în fiecare an, copiii au făcut ciocolată pe care au decorat-o după bunul plac. Unde este ciocolată, este și multă veselie, regulă confirmată în cele două zile de atelier în care holul bibliotecii, învăluit în picături de ciocolată, a răsunat de chicotele micilor cofetari. Adolescenții și-au exprimat

creativitatea așternând pe hârtie trăiri, sentimente sau rodul imaginației lor în cadrul *Atelierului de scriere creativă*, unde au avut ocazia de o întâlni pe scriitoarea Laura Hartte. Imaginația a fost pusă la încercare, iar povestirile au prins contur. Pentru cei care găsesc dificilă calea exprimării scrise și preferă să se exteriorizeze verbal și non-verbal, atelierul *Arta de a vorbi în public* a fost locul perfect. Pe parcursul întâlnirilor, participanții au învățat, dar mai ales au exersat, cum să își gestioneze emoțiile, cum să evite ticurile verbale, cum să își sporească puterea de convingere într-un discurs persuasiv și multe alte trucuri care să îi ajute într-o comunicare eficientă.

Pictura, una dintre cele mai vechi expresii artistice, a făcut obiectul a trei ateliere: *Pictură pe sticlă, Atelierul de pictură, Pictură: 5 pictori celebri!* ale căror elemente definitorii au fost: forme, culori, texturi, principii estetice și informații despre personalitățile marcante ale acestui domeniu. Poveștile, nelipsite din minunata lume a copilăriei, nu au fost absente

nici la *Clubul de Vacanță. Teatru de păpuși, Coșulețul cu povești, Să ne jucăm cu poveștile* sunt atelierelor care au permis imaginației să ne poarte pe tărâmul cu prinți și prințese. Cei mici au interpretat diverse roluri, au creat singuri poveștile, și-au imaginat personaje și lumi, cunoscute sau nu, le-au dat formă și culoare și le-au prins în paginile propriei lor cărți.

Aflați în plin proces de formare a personalității și a unui stil propriu, cei mici au fost încântați să realizeze accesorii prin care să exprime o latură a firii lor. Acest lucru a fost posibil datorită atelierelor *Bijoux, Peștera lui Aladin – atelier de mărgelit, Reciclare creativă, Album cu altfel de modă și Acul fermecat*, în cadrul cărora s-au realizat broșe, coroane, coliere, brățări, brelocuri, husă de telefon și multe alte dichiseli. Ca parte a unei dezvoltări armonioase și în concordanță cu specificul național s-a constituit și atelierul *Inițiere în folclor*, care i-a ajutat pe copii să se apropie de cultura românească prin muzica și portul popular din diferite zone ale țării.

Cum emoțiile ne însoțesc la fiecare pas, indiferent ce facem, nu am putut să nu le acordăm o deosebită atenție, astfel le-am adus în centrul discuțiilor noastre la atelierelor *Curcubeul emoțiilor, Colorăm viața, Copil fericit, adult împlinit*. Simțurile, senzațiile și emoțiile, precum și importanța conștientizării acestora au fost relevate prin intermediul jocului.

Încurajăm sportul, activitățile în aer liber, apropierea de natură și cunoașterea acesteia, de aceea am inclus în programul *Clubului de Vacanță* atelier precum *Prietenii caiacului, Magia florilor și Vacanță în Ecobază*. Gândul la reîntoarcerea în băncile școlii ne-a făcut să nu neglijăm activitățile care necesită un mic efort intelectual. Copiii și-au antrenat mintea participând la *Șah* sau la atelier precum *Să*

scriem corect!, English is fun, Informatică de vacanță sau Modelare și imprimare 3D.

Vacanță în siguranță și Polițistul – prietenul meu de vacanță sunt două atelier realizate în colaborare cu reprezentanții *Inspectoratului Județean de Poliție Brăila*. Într-o atmosferă relaxantă, prin jocuri și discuții libere, copiii au aflat principalele reguli pe care trebuie să le respecte în calitate de pietoni sau pasageri în autovehicule, precum și cele referitoare la utilizarea bicicletelor, trotinetelor și a rolelor. De asemenea, s-a atins subiectul mediului online și amenințărilor diverse care pot apărea, modalitatea de gestionare de către copii a unor situații cu care se pot întâlni în viața de zi cu zi, acasă, pe stradă, în magazine sau la școală.

Ediția de anul acesta a *Clubului de Vacanță* a adus la Biblioteca Județeană 4.370 de persoane, copii și adolescenți, cărora sperăm că le-am făcut vacanța de vară mai frumoasă, contribuind la crearea unor momente memorabile. Mulțumim colegilor care prin implicare și dedicare au făcut posibilă existența unei game largi de activități, precum și voluntarilor care au ajutat la buna desfășurare a acestora. Un aport însemnat a venit și din partea colaboratorilor noștri, Direcția Județeană de Sport, Clubul Sportiv Municipal, Comandamentul Flotei de Dunăre, Clubul de șah *Micul Prinț*, cărora le aducem mulțumiri și recunoștință.

Teodora LUNGU,
documentarist

Adevăr sau provocare! – cum să interpretăm corect ceea ce citim sau auzim

Dezinformarea, teoriile conspiraționiste, Războiul informatic au intrat în viața noastră de multă vreme și suntem din ce în ce mai puțin pregătiți să le înfruntăm. Pornind de la această situație, Biblioteca Județeană *Panaît Istrati* Brăila oferă un nou serviciu adresat profesorilor și elevilor care doresc să combată acest fenomen.

Adevăr sau provocare! este conceput ca o lecție interesantă, atractivă și incitantă, alcătuită special pentru elevi, prin intermediul căreia aceștia sunt îndrumați să deosebească adevărul de minciună și sunt provocați să gândească și să analizeze înainte de prelua și a redistribui o informație. Activitatea este în derulare și s-a desfășurat cu succes, până în prezent, la alegere, la sediul Bibliotecii Județene sau al liceului, iar grupa de vârstă către care se adresează este 14-18 ani.

Realitatea brută este că avem credința că navigăm liber pe internet, dar din păcate cunoaștem doar o mică parte din imensul aisberg al World Wide Webb. Suntem monitorizați și motoarele de căutare, marile companii media și rețelele sociale

ne fac un profil în care includ ce știri și informații accesăm, ce imagini ne plac, care sunt titlurile asupra cărora zăbovim, ce cumpărături facem și ce părere avem despre diferitele evenimente cu care interacționăm. Deși suntem convinși de libertatea noastră de a alege, suntem captivi în niște *bule sociale*, pentru că motoarele de căutare și rețelele sociale ne furnizează informații asemănătoare celor accesate anterior, menținându-ne într-un perimetru informatic controlat. Specialiștii numesc acest fenomen *camere cu ecou*, adică mediul în care o persoană este expusă doar la opinii sau convingeri care coincid cu cele proprii. Bulele sociale și camerele cu ecou duc, în timp, la rezistența față de opiniile celorlalți, iar individul nu mai acceptă altfel de opinii devenind un simplu pion pe tabla imensă a informațiilor și imaginilor, în 70% din cazuri reacționând, conform naturii umane, emoțional și nu cerebral.

Fake news provoacă distorsiuni în structura socială și în comunicarea democrațiilor, fiind un simptom al populismului și al extremelor eșicherului politic. Pentru regimurile autoritariste, presa nu reprezintă dreptul oamenilor de a fi informați corect, ci mai degrabă dreptul statului de a-i influența. Fake news au devenit motorul unei noi realități, expresia unei noi epoci, cea a postadevărului. După cum spunea și jurnalistul de investigație Marian Voicu: *Militarii văd aici o nouă expresie a războiului hibrid, mediul academic vorbește despre poluare informațională, filozofii văd o schimbare de paradigmă a comunicării, iar psihologii identifică un nou tip de tulburare psihică – tulburarea informațională. Campaniile de fake news sunt gândite pentru a semăna neîncredere și confuzie, pentru a adânci faliile socio-culturale folosind tensiunile etnice, rasiale și religioase.*

Studiile științifice demonstrează că expunerea la fake news, dezinformare sau teorii ale conspirației duce la alterarea percepției și luarea unor decizii în consecință. Fluxul informațional

zilnic este din ce în ce mai dificil de descifrat – Ce e adevărat și ce e fals în jur? Cine e arbitrul adevărului? Fiecare poate crede ce vrea, își poate construi realitatea pe care o dorește, din informațiile pe care le selectează, conform teoriei distorsiunii de confirmare. Trăim în camere cu ecou, suntem alimentați cu fake news care ne sunt livrate de motoare informaționale uriașe. Rețelele sociale au devenit rețele ale radicalizării sociale. Odinioară, liantul social în configurarea comunităților și societăților omenеști îl constituiau miturile. În absența lor, apar antimiturile, în locul narațiunilor – antinarațiunilor, în locul adevărilor – adevăurile alternative. În acest loc gol au apărut Putin și Trump, Farage și Le Pen, Orbán și Erdoğan. Ideologii alt-right și negaționistii încălzirii globale, conspiraționistii antivaccinare și cei care cred că Protocoalele Înțelepților Sionului reprezintă revelația interzisă a lumii condusă din umbră duc o adevărată bătălie pentru controlul noilor mituri – narațiunile alternative.

minciunii, este cel mai bun vehicul pentru emoție în media de astăzi. Comunicarea nu mai este de tip mecanic, ci un ritual fondat pe reprezentarea credințelor comune. Vizionarea unui talk-show politic nu mai ține de informare, ci de participarea la un adevărat spectacol comun virtual – un proces public, un act ritual, dramatic cu scopul cert de a influența părerile telespectatorilor (pentru exemplificare se pot vedea emisiunile televiziunilor rusești).

Chiar dacă dezinformarea instituționalizată este veche de cel puțin o sută de ani, noutatea este adusă de rețelele sociale, care propagă exponențial fake-ul, permițând celulelor de propagandă să se multiplice malign în corpul sănătos al societății virtuale. Mesajul fake, generat cu intenție, este repostat de armatele de troli (persoane plătite pentru a genera și disemina fake news în presa alternativă și pe rețelele sociale) și fermele de boți simpli (agenți software automatizați care interacționează cu serverele,

Dacă miturile de odinioară vorbeau despre ceea ce ne unește, narațiunile alternative vorbesc mai degrabă despre ceea ce ne deosebește și ne desparte. Cum s-a ajuns la apetența colosală pentru știrile fabricate, mincinoase? Ceea ce contează astăzi, în epoca postadevăr, nu mai este informația, ci emoția. Iar adevărul alternativ, așa cum îi plăcea administrației Trump să-i spună

rulează sarcini simple și repetitive, construiește pe principiul rețelilor neurale, dotați cu un anumit grad de inteligență artificială) sau, și mai înspăimântător, de boți sociali (agenți software care interacționează cu utilizatorul uman în limbaj natural, având capacitatea de a mima comportamentul uman din mediile sociale). Aceste *armate*, din ce în ce mai sofisticate, care

pot disemina sute de informații distorsionate pe minut, pe diverse platforme sociale sau site-uri, sunt implicate astăzi în războiul informațional global. Ecosistemul informațional contemporan nu a fost creat pentru a produce dezinformare, însă structura platformelor sociale permite capitalizarea răspunsului emoțional, în defavoarea celui rațional. Mintea noastră a fost dintotdeauna un câmp de luptă pentru diferite forțe sociale, dar niciodată numărul celor care luptă pentru controlul gândurilor și sentimentelor noastre nu a fost atât de mare. Asistăm la nașterea unui model predictiv de personalitate care i-a permis companiei Cambridge Analytica (companie creată de experți din domeniul militar și IT, care au făcut parte din structurile operațiunilor psihologice britanice și americane derulate în Afganistan, dar sponsorizată cu fonduri rusești) să creeze profilurile psihometrice ale tuturor alegătorilor din Marea Britanie – pentru Brexit și SUA – pentru alegerile prezidențiale, actualizate automat cu datele pe care fiecare le generează online. Pare incredibil, dar folosind aceste profiluri, Cambridge Analytica nu numai că poate afla opțiunea electorală a fiecărui alegător, dar îi și poate influența comportamentul electoral prin fake news. Este vorba de automatizarea manipulării alegătorilor la o scară nemaiîntâlnită.

Nicio mișcare politică radicală nu a avut vreodată la îndemână o astfel de tehnologie de dezinformare.

În viitor nu va mai exista un război al ideilor candidaților, diferența o vor face precizia profilurilor psihometrice și viclenia fake newsurilor. Față de ceea ce deja se întâmplă, Războiul rece a fost doar o plimbare lejeră prin parc. Ce urmează va fi un război informațional în toată regula, un război al inteligenței artificiale și al distorsionării extreme a realității. De aceea trebuie să fim pregătiți să-i facem față, să-l controlăm prin analize lucide și echilibrate și, mai ales, să-l contracărăm, pentru binele și existența unei lumi libere.

Surse:

Marian Voicu - *Matrioska mincinoșilor*

Guy P. Harrison – *Think Before You Like – Social Media Effects*

Leonard NECULAE,
redactor

Cu drag, despre Brăila!

Ce legătură ar putea exista între minunatele perioade *La Belle Epoque* și cea interbelică, când Brăila strălucea de farmec, prosperitate și cultură, față de orașul zilelor noastre? Ei bine, niciuna s-ar putea spune. Doar că pentru mine este una, care de altfel mi-a și împlinit o dorință mai veche: aceea de a afla într-un mod metodic mai multe informații despre acea epocă minunată, de final și început de secol, suprapunând poveștile de atunci pe străzile orașului de azi.

Aveam deja în minte câteva piese de puzzle: pasiune destul de veche la purtător, povești fascinante - unele mai puțin cunoscute, necesitatea de a vorbi de bine despre noi și un public tânăr receptiv, dornic de a se identifica cu valorile locale. Când piesele s-au potrivit suficient de bine, am decis să adun materiale documentare pentru o prezentare adecvată copiilor de 10-14 ani. Și cum Brăila are un parcurs istoric cel puțin interesant, dacă stăm să-i analizăm etapele și factorii care au dus la evoluția sa, pot spune că m-am bucurat de o documentație bogată chiar aici, la bibliotecă.

Odată cu începerea anului școlar, atelierul *De ce iubim Brăila?* a prins viață și s-a bucurat de atenția cadrelor didactice, care au participat cu clasele de elevi la activitatea de o oră-două, unde, pe lângă prezentare, au avut loc de multe ori și vizite în secțiile bibliotecii.

Prezentarea oferă o incursiune încântătoare în istoria mai puțin cunoscută a orașului, a caselor, a personalităților și a vieții de zi cu zi în Brăila de odinioară. Despre un oraș ca un amfiteatru, o sală de spectacole dăruită cu cea mai frumoasă scenă, Dunărea, nu poți să povestești decât de bine. De aceea, consider că cei mici au o șansă în plus de a cunoaște sutele de motive pentru care poți iubi Brăila și mă bucură nespus uimirea și admirația

din ochii lor când le vorbesc despre cetatea veche turcească, hrubele și noul oraș construit pe ruinele celui vechi sau despre efervescența și bogăția urbei cosmopolite de altădată. Le vorbesc și despre statutul de porto-franco, mărirea și decăderea portului, comerțul înfloritor și Strada Regală, apoi amintesc de perioada comunistă și despre transformarea Brăilei într-un oraș industrial. O parte importantă a discuțiilor se referă la ce poți face astăzi în Brăila, ce condiții de viață și de petrecere a timpului liber există, cât este de atractiv orașul în comparație cu altele și ce proiecte implementate de municipalitate vor schimba în bine fața urbei noastre.

Mă bucur că prezentarea este interactivă, că nu țin un monolog plictisitor, copiii sunt atrași în discuții, iar cei mai mulți dintre ei recunosc cu ușurință imaginile de pe ecran: străzi și clădiri din Centrul Vechi sau monumente și personalități faimoase, deși au doar 10 ani.

De ce iubim Brăila? va dura atât timp cât va exista interes din partea școlilor pentru astfel de informații. Ca să le ceri copiilor să-și aprecieze orașul, să se identifice cu el, trebuie mai întâi să-i cunoască istoria, valorile, cultura. Mereu le-am insuflat copiilor la întâlnirile cu ei un ușor sentiment de mândrie și patriotism local. Această *terra patria*, care înseamnă *pământul părinților* are un înțeles care nu se reduce doar la faptul că aici ne-am născut, înțelesul este mai profund și e de dorit să fie cultivat mai întâi în familie. Prin această activitate punem și noi o cărămidă cât de mică la imaginea de ansamblu construită în jurul acestui oraș, astfel încât copiii să știe cine suntem, de unde venim și încotro mergem.

Laura CAPLEA,
bibliotecar

Caruselul emoțiilor

Caruselul emoțiilor, jocul nostru de-a cunoașterea, și-a pornit motoarele în aprilie 2022, cu întâlniri lunare, ca un răspuns natural la o *cerere* prea puțin exploatată, aceea venită din partea adolescenților, de a cunoaște, gestiona și transmite informații despre sinele lor emoțional, lor înșiși precum și celor din jur.

Ne-am propus să parcurgem mai multe etape, de la a identifica și a înțelege, până la a controla trăirile unui larg spectru emoțional.

Emoțiile în esența lor sunt piese subtile de arhitectură care pot stabiliza sau eroda structura pe care ne clădim personalitatea. În spatele lor, sunt desigur reacții chimice care conlucrează pentru a da răspunsul adecvat unei situații de viață.

E știut faptul că adolescenții au dificultăți în a-și exprima și tempera trăirile emoționale (totul se petrece la ei cu o altă intensitate) și în a evalua judicios consecințele acțiunilor întreprinse.

De aceea, atelierul nostru, care între timp se produce săptămânal, și-a propus să corecteze golul informațional asupra subiectului, evident fiind faptul că școala și familia nu pot acoperi în totalitate o problemă atât de complexă.

Trăirile din spectrul emoțional, etichetate drept negative, dar necesare în esența lor, pot avea asupra adolescentului efecte imprevizibile cu consecințe nefaste, atât timp cât nu sunt înțelese și confruntate la timp:

- E firesc să simți frică atunci când te afli într-o conjunctură primejdioasă, dar ea poate căpăta forme patologice dacă devine permanentă, fără cauze evidente.

- Tristețea este o formă de regenerare psihologică, dar dacă ea se prelungește dincolo de motivul care a declanșat-o, se transformă în depresie, deloc potrivită unui drum de succes în viață.

- Furia poate avea motive întemeiate, dar în lipsa lor, devine un mod inadecvat de exprimare socială etc.

Atelierul nostru îi ajută pe tineri să-și confrunte astfel de emoții prin diferite exerciții propuse de psihologi cu experiență, pe care noi, participanții la atelier, le dezvoltăm și le exersăm încontinuu.

Promovăm toleranța, ca formă de exprimare socială, și empatia, care, cultivată cum se cuvine, îi ajută pe tineri să transmită cele mai adecvate și utile mesaje celor din jur.

Demersul nostru încearcă să dezvolte concepte precum: stăpânirea de sine, autocunoașterea, conștiința socială etc.

Îi ajutăm să-și înțeleagă și să-și gestioneze emoțiile, pe fiecare după temperamentul și personalitatea sa.

Cunoscându-se pe sine și pe ceilalți într-o manieră empatică, tinerii noștri simt că fac parte din ceva mult mai mare, o entitate definită de persoanele lor la un loc.

Astfel, atelierul nostru și-a propus cu mult curaj să netezească, prin cunoaștere și înțelegere, drumul acestor tineri în viață!

Camelia Aurelia CHERCIU,
bibliotecar

Activitățile Centrului Multicultural

După o perioadă plină de incertitudini și restricții, viața a revenit pe făgașul normal și astfel am reușit să organizăm la Biblioteca Județeană *Panaite Istrati* Brăila, în cadrul Centrului Multicultural, o serie de activități adresate copiilor.

Clubul de vacanță 2022 a fost un bun prilej pentru a face cunoscut faptul că atelierul de limba engleză *English is Fun* are o nouă casă, acesta desfășurându-se de acum în cadrul Centrului Multicultural. Pe parcursul unei săptămâni, copiii și-au consolidat elementele de limbă engleză deja cunoscute și au învățat noi noțiuni de vocabular. Jocurile didactice utilizate pe parcursul activităților au avut ca scop dezvoltarea abilităților de comunicare în limba engleză și creșterea încrederii în sine în ceea ce privește folosirea acesteia în diferite situații. Au avut loc și mici concursuri în care participanții au fost încurajați să folosească exclusiv limba engleză.

Entuziasmul și dorința cu care a fost întâmpinat atelierul de limba engleză în cadrul *Clubului de vacanță* ne-au determinat să organizăm, începând cu luna septembrie 2022, patru grupe de copii – două pentru vârsta de 7-8 ani și două pentru 9-10 ani, unde vom aprofunda cunoștințele acumulate la școală și vom dobândi altele noi. Întâlnirile atelierului se vor desfășura bilunar pe parcursul întregului an școlar și vor fi coordonate de Olimpia Moraru, bibliotecar.

Tot în cadrul *Clubului de vacanță* s-a desfășurat și *Jurnal de vacanță*, un atelier adresat copiilor cu vârste cuprinse între 7 și 11 ani, coordonat pe parcursul unei săptămâni de Olimpia Moraru și Ana Maria Florică. Copiii înscriși au realizat propriul jurnal în care au avut de notat principalele activități pe care le-au planificat pe perioada vacanței de vară. În fiecare zi a săptămânii, copiii au avut o anumită temă precum *Minte sănătoasă în corp sănătos*, *Sportul și lectura preferată* sau *Cum ne petrecem timpul liber*.

Cu ocazia Zilei Limbilor Europene, în parteneriat cu Palatul Copiilor - Cercul *Cultură și civilizație franceză*, am realizat un concurs în cadrul căruia elevii au avut ocazia să se joace și să învețe despre importanța limbilor europene. Cei mici au ascultat melodii ale unor artiști din diferite țări din Europa, după care s-au luat la întrecere în încercarea de a identifica limbile în care au fost compuse versurile. De asemenea, au tradus mai multe cuvinte în diferite limbi străine.

Începând cu luna octombrie, am venit în sprijinul elevilor de clasa a XII-a care vor susține examenul de Bacalaureat la disciplina istorie, organizând un atelier de pregătire a elevilor, scopul acestuia fiind de a obține cele mai bune rezultate la examenul final. Întâlnirile au loc săptămânal, pe tot parcursul anului școlar și sunt coordonate de Ion Volcu, șef birou Colecții Speciale, și Andreea-Valentina Novac-Leca, bibliotecar.

În speranța că și vouă vă plac activitățile Centrului Multicultural la fel de mult cât ne place nouă să lucrăm cu voi, vă invităm și vă așteptăm la atelierelor organizate aici!

Olimpia MORARU
Andreea-Valentina NOVAC-LECA,
bibliotecari

O toamnă bogată la bibliotecă

A devenit deja o obișnuință ca Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila să fie prezentă la toate marile evenimente organizate de autoritățile locale. Nici în anul 2022 nu au fost excepții în acest sens, prin urmare, brăilenii s-au putut bucura de activitățile organizate pentru ei pe tot parcursul anului, dar în special în această toamnă.

În perioada 6-11 septembrie 2022, biblioteca, reprezentată de editura *Proilavia*, a participat la *Târgul de Carte* organizat de Primăria Brăila. La eveniment au mai fost prezente editurile: *Istros*, *Up*, *Cununi de stele*, *Arco Iris*, *Humanitas*, *Litera*, *Atman*, *Diana Press* și *Torent Press*. Ca și la celelalte ediții, biblioteca a oferit celor interesați publicații realizate de editura proprie, surpriza fiind una plăcută pentru mulți dintre cei care au trecut în acea perioadă pe strada *Mihai Eminescu*. Tot o tradiție au devenit și întâlnirile realizate de scriitoarea Victoria Furcoiu Bunica, în colaborare cu Secția Împrumut pentru copii. Ludotecă, scopul fiind acela de a-i apropia pe cei mici de lumea poveștilor.

Cea de-a II-a ediție a Festivalului Istoric *Vladislav I* s-a desfășurat în Parcul Monument, în perioada 16-18 septembrie 2022. La acest eveniment, biblioteca a participat în calitate de partener și a fost reprezentată de Secția Colecții Speciale, care a organizat o serie de ateliere dedicate copiilor. Cei mici au fost îndrumați pentru a deprinde tehnica confecționării medaliilor, realizând astfel reproduceri ale unor

piese celebre: Încoronarea Regelui Ferdinand din 1928, Crucea comemorativă a Războiului dintre anii 1916-1918, Regele Carol I din 1906. Reproduserile au fost realizate cu ajutorul unor matrițe care respectă medaliile originale aflate în colecțiile bibliotecii brăilene.

Festivalul Peștelui din acest an s-a desfășurat timp de trei zile, între 23 și 25 septembrie, pe Faleza Dunării. Printre nenumărate manifestări culinare, atelierele bibliotecii dedicate copiilor s-au bucurat de succes, deoarece au fost pline de povești, cântece, dansuri și veselie. Activitățile au fost coordonate de bibliotecari de la secțiile Împrumut pentru Adulți, Ludotecă și de la Punctul de Înscriere, în ajutorul cărora au venit, ca de obicei, voluntarii bibliotecii.

Luna septembrie s-a încheiat în acest an cu *Nocturna Bibliotecilor*, un eveniment național, ajuns la cea de-a XIII-a ediție, organizat la inițiativa Asociației Naționale a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România. Anul acesta,

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila și-a deschis porțile în seara de vineri, 30 septembrie 2022, între orele 19:00 și 23:00, pentru o serie de evenimente culturale și artistice denumite simbolic *Share location @ BIBLIOTECĂ*.

Seara a început cu un program artistic susținut în curtea bibliotecii de Trupa de dans *Asociația Down Brăila și prietenii*, coordonată de Ștefania Botez și Trupa *Famous by D-Strict*, coregraf Daniel Ganea. Au cântat apoi membrii Grupului vocal-folcloric *Chiralina*, coordonat de Maria Radu și solista vocală Georgiana Cristina Ciutacu.

Toate secțiile bibliotecii au fost implicate în organizarea evenimentului, motiv pentru care s-au desfășurat simultan mai multe ateliere. În holul de intrare al instituției a avut loc *Floarea Vieții*, un atelier de reciclare creativă, coordonat de profesor Marilena Ioanid și profesor Cornelia Miler. Cursul de *Neuroștiințe pentru tineri*, susținut de trainerul Gabriel Ion la Sala de Lectură a bibliotecii, s-a bucurat de un mare succes printre participanți. *Biblio-licurici cu lecturici în miez de noapte* – jocuri interactive și *Casting la conac* – sesiune foto cu costume de poveste, desfășurate la Secția Împrumut pentru Adulți, au reprezentat atracții pentru utilizatorii bibliotecii de vârste mai mici și nu doar pentru ei. Cei dornici să își etaleze aptitudinile muzicale au avut ocazia să facă acest lucru participând la *Karaoke Night*. La Secția Colecții Speciale cei interesați au putut viziona prezentarea *Documente vechi în colecțiile Bibliotecii* sau au participat la atelierul de confecționat cărți poștale *Brăila veche în imagini*. Ca de fiecare dată, atelierul de *Face Painting* a avut nenumărați vizitatori. La Mediatecă, s-au ținut mini-lecții individuale de pian pentru începători, iar la Ludotecă s-a desfășurat atelierul creativ *Magia Hârtiei*. Micuții pasionați de desen au fost invitați să participe la atelierul *Culorile toamnei*, iar cei interesați de tehnică au fost îndrumați către Makerspace, unde s-a desfășurat activitatea *Biboți și Roboți* – testare și control.

La Sala de Lectură a bibliotecii au fost expuse albume de artă care au putut fi consultate, iar în cadrul Spațiului Multicultural *Dunărea* și-au dat întâlnire epigrafiștii brăileni la evenimentul *Noaptegrame. Nocturna* nu s-ar fi numit astfel, dacă nu ar fi fost și un prilej pentru doritori să petreacă întreaga noapte printre cărți. Astfel, de la ora 23:00 până dimineață, la ora 7:00, copiii de la atelierul *Vacanță în Ecobază*, coordonat de Cornelia Miler, au înnoptat în bibliotecă.

Întregul eveniment de proporții a fost coordonat de Valentina Chiriac, Șef Birou Împrumut pentru Adulți.

Unul dintre cele mai așteptate momente ale toamnei a fost Halloweenul, pe care anul acesta biblioteca a ales să îl petreacă la Brăila Mall, unde, pe 29 octombrie, Secția Împrumut pentru Adulți a organizat un atelier care i-a încântat pe cei mici. Copiii au colorat, au decupat, au asamblat o căsuță a vrăjitoarei și au realizat câte o mască-liliac. Atmosfera misterioasă a fost întreținută de povești pline de suspans, de bizarerii, spirite și întâmplări năstrușnice. Costumele celor mari și mici, bomboanele, baloanele și zâmbetele tuturor au asigurat magia serii.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila își va bucura mereu utilizatorii prin activitățile organizate, îi va apropia întotdeauna de carte și se va preocupa permanent să se afle în mijlocul comunității. Toate acestea sunt certitudini câștigate în timp și dovedite de feedbackul publicului.

Roxana NEAGU,
corector

VOLUNTARIII - VISURI DĂRUITE

PORTRET DE VOLUNTAR

Nume și prenume: Lică BARBU

Profesie/ Carieră în domeniul de activitate:

Coordonator cultural în anii '80 al unui grup de pantomimă cu multe succese la festivalurile de gen și alte activități cultural-educative, caricaturist și textier de umor la numeroase ziare, reviste locale și naționale, expoziții de umor desenat, scenarist la două televiziuni naționale, participări la spectacole de divertisment, publicarea a două cărți de literatură pentru copii, membru fondator al Asociației Culturale *Leviathan*, membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Viața personală/ Familie: Căsătorit de 48 de ani, doi copii și 4 nepoți.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi voluntar?

Nu mi-am pus niciodată această întrebare și nici nu m-am preocupat să găsesc o definiție.

Întotdeauna am considerat că această inițiativă care face parte din mine, prin alocarea de timp pentru o cauză în care sunt antrenat emoțional, este ceva firesc, ceva specific umanității.

Abia după ce am început să acționez mai amplu în societate, prin această implicare necondiționată, am aflat că acțiunea liber-consimțită se numește *voluntariat*.

Dorința mea de a face acest lucru de bunăvoie,

fără a fi constrâns de ceva sau de cineva, vine din copilărie, când tatăl meu îmi explica ce se întâmplă în Natură: *Uite, vezi? Toate ființele din natură se ajută. Așa ar trebui să facă și oamenii. Altfel, nu vor trăi în armonie niciodată*, mă povățuia tata. Sunt absolut convins că toate aceste îndrăznețe demersuri de voluntariat pot fi permanente în societate și mai bine înțelese, numai și numai prin educație.

De când faceți voluntariat și care sunt domeniile în care ați activat în acest sens?

Voluntariat am făcut fără voia mea tot timpul vieții, pentru că așa am simțit să fac. Nu a fost o cauză determinată de gândul că ar da bine personalității mele și nici de ideea de a-mi contura o carieră în acest sens. Voluntariat putem și trebuie să facem la orice pas în societate prin ajutorarea oamenilor, indiferent de sex, de religie, de etnie sau de origine socială, dăruindu-le din experiența sau din potențialul nostru fără să ne scuzăm neputința cu expresia nocivă: *Nu am timp să te ajut*.

Un simplu gest de ajutor este și atunci când duci unui om în vârstă sacoșa grea până la casa lui sau când saluți femeia de serviciu de pe scara blocului întrebând-o de sănătate. Și nu mai spun de animalele străzii pe care le întâlnim în drum. Să le dăruim măcar o vorbă tandră dacă nu avem ceva de mâncare pentru ele la îndemână. Doar așa putem construi o societate ideală.

Domeniile cele mai dragi mie în care am activat ca voluntar sunt activitatea cultural-educativă și promovarea naturii din care venim, oricând și oriunde am avut ocazia să o fac.

Ce v-a determinat să faceți voluntariat?

Nu am avut un motiv întemeiat. Pur și simplu am acționat pentru că așa am simțit să fac. Când mi-am dat seama, căci mă întrebam de ce fac asta, care este scopul acestei dăruiri din timpul meu liber, eram deja în *vârtejul* muncii de voluntariat. Cred că atunci când ne place foarte mult ceea ce facem, nu ne mai punem întrebarea *de ce?* O facem pentru că ne dă starea de bine și așa completa cu toată convingerea, ne face fericiți.

Încă din copilărie mi-am dorit să schimb lumea. De-a lungul vieții am tot încercat să fac

ceva în acest sens. Singur, desigur, era ceva imposibil, dar mi-am dirijat visul prin scris și umor desenat ca până la urmă să descopăr forma reală prin care să pot face primul pas spre această schimbare. Adică, în mod organizat, cu muncă și multă răbdare, sper să reușesc. Este una dintre determinările pentru care fac voluntariat. Mulțumirea mea sinceră este că lumea nu a reușit să mă schimbe și asta e o virtute.

Ce vă motivează în activitatea de voluntariat?

Un milion de motive. Cel mai înverșunat este dragostea de oameni și în mod special dragostea pentru copii. Proiectul *Zâmbetul unește*, pe care-l coordonez de peste trei ani, proiect inițiat de Asociația Culturală *Leviathan* la sugestia mea, are în componență grupul de copii *Nino Nino*, parte integrantă a acestui proiect.

Cu ani în urmă scriam literatură umoristică și o bună prietenă mi-a sugerat, ba chiar m-a împins de la spate știind ce potențial am, să scriu povești. Nu am scris povești sau basme, am scris ceea ce simțeam: povestiri educative pentru copii, pe care le-am așezat în *Lumea lui Licuță*, unde am descoperit că sunt un copil prin personajul principal, Licuță, adică eu.

A fost foarte ușor să mă acomodez cu copiii de la *Nino Nino*. Eram de-al lor, eram și sunt în lumea copilăriei lor.

Iată așadar, încă un motiv în plus să fac voluntariat. Privirea inocentă și zâmbetul copiilor mă dezarmează de orice griji și mă fac fericit. E ca o terapie a dragostei, dacă vreți.

Cum ați ajuns la Biblioteca Județeană Brăila și de ce ați ales biblioteca pentru activitatea dumneavoastră?

După ce s-a redactat proiectul, am îndrăznit să mă prezint la Departamentul Cultură al Primăriei Brăila cerând un spațiu pentru derularea activităților, punând accent pe educația copiilor. Cu toate explicațiile mele privind importanța acestui proiect, din păcate, funcționara de acolo m-a întrebat dacă vreau bani. M-am simțit jignit, mi-am luat proiectul și am ieșit din primărie dezamăgit. Asta era prin luna martie 2019.

Am tot căutat *relații* care să mă ajute, împărtășindu-le intenția mea și, întâmplător sau nu, am fost sunat de o persoană de la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila pentru o discuție. Pentru că era un proiect pentru copii, mi s-a oferit spațiul din Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă. Minunat! Aveam o rezolvare și, după afișarea dorinței mele, mulți copii s-au înscris în proiect. Asta se întâmpla pe 30 mai 2019 și,

cu ajutorul doamnei bibliotecar Doinița Mihaela Stanciu, am pornit la treabă. Acesta-i adevărul! Și nu e o coincidență.

Coincidență ar putea părea filtrul prin care a trebuit să izbutesc.

Care este categoria de vârstă cu care ați ales să lucrați? De ce?

Nu contează categoria de vârstă. S-a nimerit să lucrez cu copiii. Pot foarte ușor să lucrez cu orice tip de oameni, indiferent de vârstă. Am ales să mă asociez cu copii pentru că este în misiunea mea să-mi fac datoria de om, aceea de a lăsa moștenire dragostea de țară, de carte, de societatea umană, dragostea de familie.

Mereu mă străduiesc să fiu la zi cu procesul cunoașterii, ca să am ce le oferi. Un punct foarte important este comunicarea. În toate întâlnirile mele cu copiii discutăm despre Bunul Simț, despre Iubire, Natură, Prietenie, despre Lume sau Familie. Aceleași teme le pot discuta cu oricare om, fie copil, fie Om mare. Deci, importantă este educația prin care putem schimba lumea, e un deziderat pe care-l tot repet mereu. Nu este un vis, este o certitudine valabilă pentru schimbare.

Mărturie stau cele peste 100 de videoclipuri realizate cu copiii de la *Nino Nino* pe tema educației, prin care cei mici transmit generațiilor viitoare *ștafeta* schimbărilor în bine.

Descrieți în câteva cuvinte proiectul pe care îl desfășurați la bibliotecă.

Pot afirma cu toată convingerea, chiar dacă *Zâmbetul unește*, ca formalitate oficială, se numește *proiect*, că am depășit faza unui simplu proiect, pentru că acțiunea a devenit un aspect cultural-artistic de sine stătător în viața culturală brăileană și nu numai.

Pe aceste considerente, timp de trei ani de zile, s-au atins majoritatea celor propuse în acest plan de educație cultural-artistică pentru copii.

Rezultatele vorbesc de la sine și merită să le subliniem, nu ca să ne lăudăm, ci ca să demonstrăm că acolo unde există implicare, dragoste pentru copii, răbdare, idei noi în schimbarea mentalităților învechite despre educație, originalitate la rubricile propuse, curajul zâmbetului de a trece peste eșecuri, se poate îndeplini cu succes tot ceea ce ne propunem.

Nu am promis nimic la începutul proiectului, am avut doar câteva *creionări* pentru ceea ce ne angajam să facem. Toate ideile în ceea ce privește activitățile au venit spontan și au fost adaptate la

nivelul de aptitudini al fiecărui copil. Faptele care au urmat în toți acești trei ani dovedesc eficiența educației în rândul copiilor.

Aveți satisfacții în urma voluntariatului?

Îmi place așa de mult să ajut oamenii, încât îmi vine să le mulțumesc pentru că m-au lăsat să-i ajut, spunea un Om mare căruia, din păcate, i-am uitat numele, dar mi-a rămas mesajul lui atât de generos.

Cam așa sunt și eu. Mă bucur foarte mult atunci când cineva îmi cere ajutor. Mă simt *alesul*.

Satisfacțiile, ca să vorbim despre acest proiect pentru copii, au fost la tot pasul. Copiii au tipărit o carte, au susținut spectacole, au colindat de sărbători, au donat cărți pe stradă brăilenilor, au participat la concursuri și au primit premii. Cum să nu, au organizat un concurs *Caută comoara!* în Grădina Publică și aici, cea mai mare satisfacție pe care am trăit-o a fost că acești copii au înțeles la finalul traseului de pe hartă, care s-a terminat la bibliotecă, că cea mai neprețuită comoară este cartea.

Cea mai mare mulțumire pe care o am cu acești copii este că ei mă iubesc ca pe un părinte al lor și asta spune multe. Suntem ca o familie. Dacă nu credeți, întrebați-i!

Intenționați să continuați astfel de acțiuni? Aveți și alte proiecte în plan?

Bineînțeles! Anul acesta am inițiat un grup de reportaj, *Nino Nino și Brăila*, unde micii reporteri relatează într-o emisiune de știri tot ce are Brăila mai frumos și alte aspecte ale orașului, și cu bune, și cu rele. Suntem la ediția a cincea și continuăm.

De asemenea, vom organiza concursul *Misterul cuvântului din Cartea Goală*, la bibliotecă, unde copiii-detectivi sunt solicitați să găsească cuvântul din cauza căruia o carte din bibliotecă a rămas goală.

Vom continua să ne îmbogățim repertoriul artistic și să atragem mai mulți copii în acest proiect și totodată vom continua filmarea dezbaterilor pe diferite teme, pe care cei mici le apreciază și care îi provoacă la comunicare.

Vom încerca să organizăm un concurs de cultură generală cu public, împreună cu Biblioteca Județeană și cu participanți din toate școlile din Brăila. Rezolvarea stă în sponsorizare. Avem nevoie de un fond de premii, cheltuieli cu organizarea etc. Sperăm să organizăm acest concurs pe 1 Iunie 2023, de Ziua Copilului.

Sfătuiți și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Aproape nu e moment în care să nu fac asta atunci când mă întâlnesc cu oameni care au o experiență vastă în artă, în relațiile sociale, sunt profesori de specialitate, personalități culturale brăilene, oameni care sunt mult mai pregătiți ca mine. Le propun să deschidă voluntar proiecte de educație culturală, artistică sau socială. De ce le spun asta? Pentru că și ei la rândul lor au fost pregătiți și ajutați de alții care și-au făcut timp să-i sprijine pentru viață. Ar fi o recunoștință față de societate, în plus experiența lor nu trebuie să se piardă.

În propunerea mea subliniez întotdeauna cuvântul *dăruiește* și recomand ca nimeni să nu o facă din interes.

Caracterizați-vă în câteva cuvinte. Ce vă pasionează?

Sunt un om simplu. Ador simplitatea. M-am pregătit pentru viață citind. Cartea este pentru mine o a doua viață.

Principală mea pasiune este literatura și scriu de când mă știu. Sunt stăpân prin ceea ce scriu. Scriu foarte ușor, ca și cum respir, indiferent de stil. Imaginația e partea importantă care mă ajută, dar și cunoașterea lumii. Fără cunoaștere, imaginația e ca o oază în deșert, care nu are apă.

Nu-mi stă în fire să mă laud. Mă caracterizează publicul care mă apreciază deoarece pentru ei scriu. Laurii succesului vin de la oameni, nu de la diplome sau premii pe care le-am primit în cariera artistică.

Mereu am insistat să nu uităm să pronunțăm la momentul potrivit cele mai importante cuvinte din educația vieții: *Mulțumesc!*, *Te rog!*, *Iartă-mă!*, *Te iubesc!*

Există o persoană/ o personalitate/ un citat care vă inspiră, vă motivează în viață?

Evident! Toată viața am *decupat* din ziare sau de pe Internet citate pe care le-am arhivat în memorie și care îmi sunt călăuze spre înțelepciune. Nu aș putea încheia acest interviu fără a mă defini pe mine ca om cu propria-mi cugetare:

Când mori, nu mai ești și dacă ești, de ce nu trăiești? Pam, pam!

PORTRET DE VOLUNTAR

Nume și prenume: Gigel Răzvan
NGOIDESCU

Studii: Elev la Liceul Teoretic *Mihail Sebastian* Brăila

Ce înseamnă pentru tine a fi voluntar?

A fi voluntar nu înseamnă să obții cât mai repede și cât mai ușor o diplomă, care în viitor te poate ajuta la admiterea la facultate, la un interviu de angajare, pentru a avea mai mari șanse în atingerea obiectivului dorit. O diplomă care atestă acest lucru poate veni ulterior, însă nu trebuie să uităm niciodată scopul unui astfel de demers. Pentru a face voluntariat, pentru a te implica într-o activitate, trebuie să existe proprie inițiativă, pentru că vrei tu, pentru că așa simți tu, pentru că îți dorești să ajuți.

Pentru mine voluntariatul înseamnă să îți dorești să schimbi lumea, să te poți mândri în interiorul tău, să faci fapte bune. Să fii voluntar înseamnă să vrei să devii mai bun decât ceea ce ești, să te autoperfecționezi, să cunoști persoane noi, să poți socializa, să fii util, să ajuți, să fii responsabil.

De când faci voluntariat și care sunt domeniile în care ai activat în acest sens?

De mic îmi plăcea să le ajut pe doamnele coordonatoare de la cluburile din cadrul atelierelor de vacanță de la Biblioteca Județeană din Brăila. Eram foarte săritor de fiecare dată,

mă uitam la voluntarele de la aceea vreme cu foarte mare admirație și îmi doream ca pe viitor să pot fi la fel de bun la ceea ce fac, precum erau ele. Oficial, cu acte, fac voluntariat de trei ani, timp în care mi-am dat seama că nu era o treabă atât de simplă precum mi-o aminteam de când eram mai mic. Activitățile de voluntariat necesită o mare responsabilitate, atenție, valori pe care le-am acumulat în timp. Aș putea spune că în fiecare vară de la începerea *Clubului de Vacanță* fac voluntariat la câte două-trei ateliere pe săptămână, dar atelierul care m-a pregătit pentru toată activitatea a fost cel dedicat copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) și celor cu Autism și Sindromul Down, în cadrul proiectului *Colorăm viața*, coordonat de doamna bibliotecar Camelia Cherciu.

Ce te-a determinat să faci voluntariat?

Pot spune că un factor ce m-a determinat să fac voluntariat a fost acela de a-mi extinde cercul de prieteni, să fac cunoștință cu oameni noi. Am considerat că voluntariatul ar fi cea mai bună opțiune pentru mine. Implicarea în cadrul bibliotecii mi-a permis să cunosc alte persoane care împărtășesc aceleași valori ca mine. Consider că și gândul că *am să schimb viața cuiva* a reprezentat un motiv important în implicarea mea ca voluntar. Când activitatea de voluntariat este destinată altor oameni, poți face diferența schimbând ziua cuiva și, într-o oarecare măsură, chiar și viața acelei persoane.

Atât pe plan personal, cât și profesional activitatea de voluntariat m-a ajutat să învăț multe lucruri utile de la alții. Sper ca ceea ce am acumulat în tot acest timp să contribuie în viitor la construirea carierei mele.

Oferirea serviciului de voluntar, în scopul ajutării oamenilor, mi-a permis să devin mult mai deschis la minte. Am învățat să fiu răbdător, empatic, să văd lucrurile dintr-o altă perspectivă. Totodată, consider că în timpul voluntariatului am dobândit noi abilități. Prin voluntariat am reușit să mă adaptez mult mai repede schimbărilor, să privesc de fiecare dată partea pozitivă a lucrurilor.

Ce te motivează în activitatea de voluntariat?

Cea mai evidentă motivație pentru mine în această activitate reprezintă dorința de a intra în contact cu diferiți oameni, cu diferite locuri, astfel încât să îi pot ajuta pe participanții înscriși la ateliere să se dezvolte, să își lărgească

orizonturile, să aibă deschidere către cunoștințe și experiențe cât mai diverse.

Cum ai ajuns la Biblioteca Județeană Brăila și de ce ai ales biblioteca pentru activitatea de voluntariat?

Fiind cea mai mare bibliotecă din oraș, cu cele mai multe oferte în domenii diverse, mi-a permis să-mi deschid orizonturile literare și culturale. Am început prin a-mi face permis de împrumut, iar într-o zi am văzut pe pagina de Facebook a instituției că aici se organizau ateliere cu activități variate. Din curiozitate, am decis împreună cu sora și fratele meu să încercăm lucruri noi, neștiind că urma să intrăm într-o adevărată familie.

Care este categoria de vârstă cu care ai ales să lucrezi? De ce?

Nu pot spune că am o categorie de vârstă preferată. Îmi place să lucrez cu tot felul de oameni, fiind de părere că pot învăța de la fiecare câte ceva. Cluburile de Vacanță ale bibliotecii se adresează copiilor dornici de învățare, de experiențe unice, iar vârsta participanților variază între 5 și 15 ani. De la cei mici am învățat să-mi pun în valoare toate abilitățile dobândite, să încerc să văd de fiecare dată partea plină a paharului, oricât de rea ar fi situația. Aceștia m-au învățat să am speranță și să cred în visurile mele. De la adolescenți am învățat cum să gestionez o problemă, am învățat că de fiecare dată când întâmpin un obstacol, pentru rezolvarea acestuia trebuie să existe comunicare, să cer ajutorul atunci când am cea mai mare nevoie de sprijin.

Care sunt proiectele în care ai fost implicat la bibliotecă?

Datorită doamnei bibliotecar Camelia Cherciu am fost implicat în diferite proiecte și activități. Atelierele dedicate copiilor cu cerințe educaționale speciale au reprezentat pentru mine o adevărată lecție de viață. Implicarea în astfel de proiecte m-a ajutat să-mi deschid orizonturile și să fiu mai empatic. Tot dumneaei ne-a recomandat pe mine și pe fratele meu să participăm la un proiect în cadrul unor lansări de carte, în colaborare cu biblioteca. Pac și Mac sunt două personaje îndrăgite de copiii din toată țara, care îi învață să fie buni, altruști, să înțeleagă unde și de ce greșesc și să nu repete greșelile. Treaba noastră a fost să ne costumăm în personajele-vedetă ale cărții și să-i bucurăm pe copii cu jocuri, cântece și distracție.

Ai satisfacții în urma voluntariatului?

Cea mai mare satisfacție pe care o poate avea un voluntar reprezintă sentimentul profund de mulțumire la încheierea atelierului. Bucuria ce se vede pe fețele participanților ne dă nouă, voluntarilor, posibilitatea să ne dăm seama că toți copiii au avut parte de cele mai frumoase momente petrecute împreună.

Intenționezi să continui astfel de acțiuni? Ai și alte proiecte în plan?

Îmi place să mă implic în tot felul de activități, să ies de fiecare dată din zona mea de confort. Sunt deschis la tot felul de proiecte în care să reușesc să-mi pun în valoare toate calitățile. La momentul de față nu pot să spun că am la activ și alte proiecte pe lângă voluntariatul de la bibliotecă, dar oricând pot accepta noi provocări, noi șanse, pentru a putea să mă implic în comunitatea în care trăim.

Sfătuiești și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Cred că toată lumea este făcută pentru a face voluntariat, fiind o activitate recreativă, distractivă de la care avem toți de învățat, trebuie doar să știi cum să comunici. Trebuie să existe o foarte mare responsabilitate, empatie față de celelalte persoane, înțelegere și dedicare.

Dacă îți dorești cu adevărat să ieși din zona ta de confort, să faci fapte bune, să ajuți, să întâlnești persoane de la care să ai ce învăța, dacă îți plac foarte mult copiii și îți place să te implici în diferite activități, cred că voluntariatul este cea mai potrivită alegere.

Caracterizează-te în câteva cuvinte. Ce te pasionează?

Despre mine pot spune că sunt o persoană simplă, obișnuită. Îmi place să mă implic în tot felul de activități, să-mi ocup constant timpul. Cel mai mult ador să ascult muzică, să citesc, să mă uit la filme și la documentare. Sunt ambițios, serios, cinstit, glumeț, politicos, uneori copilăros și imprevizibil, dar totodată sunt și foarte încăpățânat, neatent, fricos. Noptile răcoroase de toamnă mă liniștesc, îmi place să privesc schimbările naturii, cum totul se transformă permanent, îmi plac parfumul florilor și culorile acestora care dau viață planetei.

Mă consider o persoană de încredere și un prieten adevărat.

Există o persoană/o personalitate/un citat care te inspiră, te motivează în viață?

Nu lăsa timpul să treacă, folosește-te de fiecare avantaj care apare. (William Shakespeare)

Încearcă să faci din orice situație prin care treci o oportunitate. Dacă profiți de fiecare avantaj care îți apare în cale, vei avea mai multe șanse să ai succes. De asemenea, profită de fiecare șansă pe care cei din jur ți-o acordă și încearcă să nu dezamăgești pe nimeni. Rămâi optimist și adoptă o atitudine cât mai pozitivă, astfel încât atunci când eșuezi să nu riști să cazi într-o prăpastie.

PORTRET DE VOLUNTAR

Nume și prenume: Ionel Cristian
GOIDESCU

Studii: Elev la Colegiul Economic *Ion Ghica*
Brăila

Ce înseamnă pentru tine a fi voluntar?

Voluntariatul pentru mine înseamnă să-i pregătesc și să-i ajut pe cei care au nevoie de mine, în special pe copii. Să faci voluntariat înseamnă să oferi de la tine fără să aștepți recompense materiale. Am descoperit însă în timp că satisfacțiile emoționale le înlocuiesc cu brio pe celelalte.

De când faci voluntariat și care sunt domeniile în care ai activat în acest sens?

Sunt un obișnuit al bibliotecii de când eram mic. Inițial am participat la activități unde îmi plăcea să le ajut pe doamnele coordonatoare și admiram persoanele care ne ofereau timpul și răbdarea lor. Mi-am dorit mult să pot sprijini și eu atelierele, așa că am devenit voluntar oficial, cu contract, la vârsta de 16 ani. Din păcate, deși mi-aș fi dorit, nu am avut ocazia să îmi ofer serviciile la activități organizate de școală, însă m-am dedicat de fiecare dată când am avut ocazia celor desfășurate la bibliotecă. Îmi place să îi ajut pe

cei mici să picteze, să lipească, să își pregătească materialele și apoi să mă bucur de fericirea lor la finalul atelierului, când produsul este gata.

Ce te-a determinat să faci voluntariat?

Pe lângă faptul că am intrat în contact direct cu tinerii care făceau voluntariat la activitățile la care eu eram participant, un exemplu pentru mine și un factor determinat a fost sora mea mai mare, ea însăși voluntară la bibliotecă. Văzând-o pe ea, mi-am dorit să cunosc și eu experiența. Și astfel am ajuns să lucrez cu tineri și copii cu nevoi speciale, însă pot afirma cu sinceritate că pentru mine toți copiii sunt la fel, nu pot face diferențe.

Ce te motivează în activitatea de voluntariat?

Copiii sunt cei care mă motivează permanent. Fericirea lor, evoluția lor de la o întâlnire la alta, gândul că și eu contribui, măcar puțin, la starea lor de bine.

Cum ai ajuns la Biblioteca Județeană Brăila și de ce ai ales biblioteca pentru activitatea de voluntariat?

Evident, la bibliotecă am ajuns inițial pentru că ai nevoie de cărți, apoi descoperi că acolo se desfășoară nenumărate activități, la care poți participa, unde poți afla lucruri interesante și unde îți poți face prieteni. Tot astfel mi s-a întâmplat și mie. Am descoperit *Clubul de Vacanță* și am ales ca ani la rând să mă bucur de întâlnirile din timpul verii. Apoi am crescut, orizonturile mi s-au lărgit și am decis să activez ca voluntar la astfel de activități, fără însă să separ definitiv cele două domenii, pentru că încă particip la un atelier pentru adolescenți, *Caruselul emoțiilor*, foarte util pe plan personal, dar și pentru munca de voluntar. Ceea ce aflu la acest atelier, pot să dau mai departe copiilor, celor cu care lucrez. Îi încurajez să își facă prieteni, să vadă partea bună a lucrurilor, iar pe cei din grupul meu de amici îi sfătuiesc, atunci când au nevoie, să aplice ceea ce eu am descoperit că are efect la mine. Lucrând cu emoțiile mele, înțelegându-mi-le, sunt conștient

de faptul că am devenit mai altruist, că îmi pot stăpâni mai bine trăirile, ceea ce mă ajută mult în activitatea de voluntariat.

Care este categoria de vârstă cu care ai ales să lucrezi? De ce?

Nu am preferințe. Important este să mi se ofere șansa să le fiu alături. E adevărat, până în prezent am lucrat îndeosebi cu copii mici, dar fiecare vârstă e fascinantă în felul ei. Sunt copii care m-au cucerit definitiv, care au puterea să îmi facă ziua mai frumoasă indiferent cât de grea mi s-ar fi părut înainte de întâlnirea noastră.

Care sunt proiectele în care ai fost implicat la bibliotecă?

Colorăm viața și Magia florilor, coordonate de doamna bibliotecar Camelia Cherciu, sunt principalele proiecte unde lucrez. Sunt de lungă durată, așa că mi-au oferit posibilitatea să îi cunosc îndeaproape pe cei mici, să le aflui caracterul, nevoile și să mă pot astfel plia mai bine pe cerințele lor.

Ai satisfacții în urma voluntariatului?

Da, cu siguranță. Ofer din timpul meu, învăț copiii să dea tot ce au mai bun, mă învață și ei la rândul lor să mă stăpânesc emoțional, am înțeles cum trebuie să îmi tratez prietenii, pentru că pe cei din grupurile de lucru îi simt ca fiind prietenii mei, așadar primesc satisfacții. În plus, mă relaxează liniștea de la atelier atunci când cei mici lucrează.

Intenționezi să continui astfel de acțiuni? Ai și alte proiecte în plan?

Îmi doresc pe viitor să pot continua activitățile dedicate copiilor. Mi-ar plăcea chiar să inițiez eu astfel de programe. O altă dorință a mea ar fi să pot lucra la un adăpost de animale și să intermediez adopțiile, să fac tot posibilul pentru a găsi o casă câinilor fără stăpân.

Sfătuiești și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Fiind o persoană care practică voluntariatul, cu planuri îndelungate în acest domeniu, este evident faptul că îi voi sfătui mereu pe cei de lângă mine să se dedice benevol celorlalți, să ofere de la ei fără să ceară nimic în schimb, pentru că în timp vor simți diferența. Este un lucru minunat să primești bucurie, te încarcă pozitiv, îți dă energie și forță

pentru a te implica în cât mai multe proiecte și a le duce la bun sfârșit.

Caracterizează-te în câteva cuvinte. Ce te pasionează?

Sunt o persoană căreia îi place să ajute foarte mult și care nu așteaptă nimic în schimb. Sincer, mă pasionează foarte multe lucruri, dar dacă ar fi să menționez ceva, aș spune că îmi place mult să desenez în creion tot felul de animale, personaje din desene animate. Sunt fascinat de lumea lupilor cărora le-am dedicat numeroase schițe. Desenul mi-a adus pe lângă liniște, concentrare, relaxare și prieteni cu același hobby din întreaga lume; am avut șansa să cunosc persoane pasionate de desen din Statele Unite ale Americii (unde mi-aș dori să ajung și eu cândva), din China, Pakistan.

Nu aș încadra-o chiar la pasiuni, dar și bucătăria face parte din plăcerile mele. Mă pricep să fac salate, prefer să le mănânc pe cele de legume, dar îmi place să le prepar pe cele de fructe. Iubesc culorile lor, aromele și satisfacția celor care le gustă.

Există o persoană/ o personalitate/ un citat care te inspiră, te motivează în viață?

Există trei persoane pe care le consider foarte apropiate, care m-au inspirat și m-au ajutat de fiecare dată când am avut nevoie.

Sora mea, care a fost mereu un exemplu pentru mine datorită felului ei de a fi și de a se purta cu oamenii din jur. Fratele meu geamăn, care mă susține emoțional și mă încurajează permanent. Atunci când simt că nu mai pot, el este mereu acolo și îmi oferă motivul pentru care să mă redresez. Evident, e valabil și invers. Când unul este obosit, celălalt îi dă energie. Probabil e o legătură specială specifică gemenilor. Nu în ultimul rând aș vrea să o menționez pe doamna bibliotecar Camelia Cherciu, care m-a ajutat foarte mult emoțional, cu sfaturi, dar și cu materiale. A reușit chiar să îi mobilizeze pe ceilalți voluntari să mă sprijine pentru examenul meu final.

Prietenii mei sunt și ei pe listă. Numai gândindu-mă la aceștia sunt motivat de fiecare dată, ei sunt cei care mă întăresc să trec peste toate momentele grele din viața mea.

Rubrică realizată de Roxana NEAGU, corector

MANUSCRIPTE, AUTOGRAFE ȘI COLECȚIUNI

Secvențe de istorie brăileană prin prisma informațiilor din fondul *Foi volante*, secția Colecții Speciale

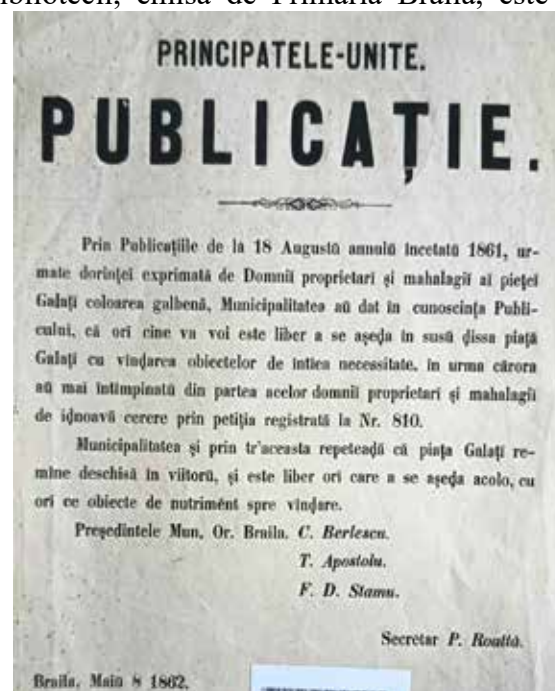
Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila are în colecțiile sale un fond deosebit de valoros, aflat în gestiunea Biroului Colecții Speciale și care este pus la dispoziția publicului. Specialiștii acestei secții sunt direct implicați în valorificarea acestui fond, prin editarea de lucrări științifice și organizarea de întruniri și expoziții, înscriindu-se astfel în Proiectul Național de Promovare a patrimoniului românesc la nivel european.

Vom prezenta câteva documente vechi brăilene, care sunt destul de rare în prezent și prezintă interes deosebit pentru comunitatea brăileană, ele fiind mărturii scrise ale istoriei noastre în diferite perioade, pe timp de pace sau război.

Foile volante erau emise de autoritățile locale cu prilejul unor evenimente speciale: anunțuri de licitație, restrângerea anumitor drepturi și libertăți în timp de război, impunerea unor taxe noi, reglementarea unor chestiuni administrative care trebuiau comunicate imediat cetățenilor etc. Din documentarea noastră, putem observa că majoritatea erau comunicate oficiale, făceau referiri clare la anumite legi, erau datate, unele chiar numerotate și în final semnate de o comisie, inclusiv de primarul urbei. Avem multe elemente prin care putem face cercetări tematice și sintetiza informațiile într-un eveniment sau fapt istoric cu impact local. Conținutul acestor foi volante era extrem de variat, oglindind în mare parte toate aspectele vieții politice, culturale, economice și sociale ale comunității. Acest conținut era în relație directă sau indirectă cu aspectele vieții politice la nivel național sau internațional din care România făcea parte. Unele reprezentau retipărirea unor comunicate ale unor instituții centrale, impuse autorităților locale pentru republicare și anunțare publică. Aceste foi volante se afișau de regulă la

sediile instituțiilor emitente, dar și în alte locuri publice din oraș (piețe, instituții din subordine, la sediile unor întreprinderi private sau ale statului) care erau foarte frecventate de populație.

Cea mai veche foaie volantă din colecția Bibliotecii, emisă de Primăria Brăila, este din

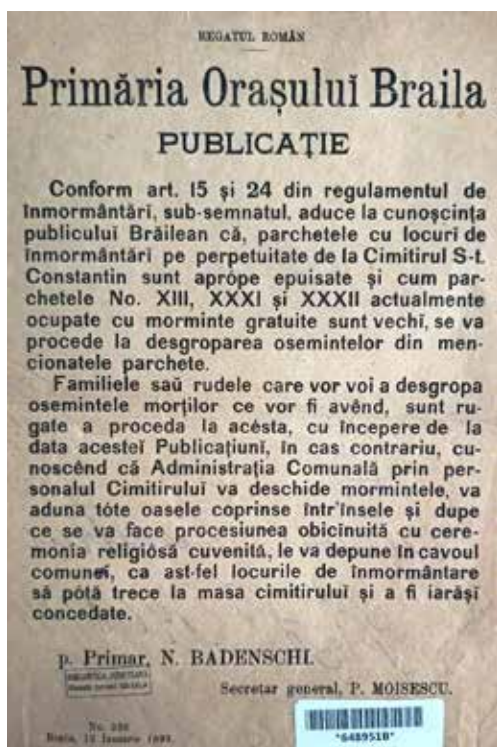
perioada Principatelor Unite, din 8 mai 1862. Prin această publicație, primăria anunța proprietarii și mahalagii (comercianții) urbei din mahalaua (cartier) galbenă că: *oricine va dori este liber a se așeza în piața menționată pentru a face negoț cu diverse obiecte de primă necesitate*¹. Publicația este semnată de membrii comisiei C. Berlescu, T. Apostolu, F. D. Stamu și secretar P. Roată. Interesante sunt și expresiile folosite, multe cuvinte fiind arhaice, astăzi nemaifiind integrate în limbajul uzual. Aceste documente pot fi utile și pentru diverse studii de caz ale profesorilor și elevilor, pentru a evidenția evoluția limbii

¹ Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, secția Colecții Speciale, fond *Foi volante*, cota FV 41, inv. 677717. Termenul de *mahala* se referă la cartierele Brăilei care erau împărțite la acea perioadă în mahalale pe șase culori.

române de la 1860 până astăzi.

Alte foi volante sunt publicate între 1897-1899 și emise de Primăria orașului Brăila în timpul primarului N. Filipescu, dar semnate de vice primarul N. Badenschi și de secretarul comunei N. Țino. Prin publicația din 25 februarie 1897, se anunța licitația pentru darea în *antreprisă a construirii unei cafenele, birt și dependințe pe locul comunei Izlaz, în Obor, în dreptul barierei Căiei Regale*. Apoi sunt anunțate condițiile de participare la licitație. Tot la anunțarea publică a unei licitații pentru închirierea unui imobil din proprietatea Primăriei (cafenea, birt, locuințe cu magazie pentru produse) se referă și foaia volantă din 28 septembrie 1897.

Unele detalii despre regulamentul de înmormântări la cimitirul Sf. Constantin le aflăm din publicația din 12 ianuarie 1899, prin care brăilenii

care aveau morminte oferite de comună gratuit și foarte vechi erau invitați să asiste la dezgroparea osemintelor care, după procesiunea necesară, urmau să fie depuse în cavoul comunal din cimitir, spre a lăsa locuri libere pentru nevoile orașului².

² *Idem*, cota FV 20, inv. 648953. Cei care aveau morminte perpetue nu erau expuși la dezgroparea osemintelor și depunerea lor în cavoul communal. Art. 15 și 24 din regulament se aplica doar în cazul mormintelor gratuite și foarte vechi.

Din anul 1893 avem trei foi volante emise de Primăria Brăila, prin care se publicau buletine sanitare zilnice despre holera din oraș. Știm că localitatea în timpul primarului Șt. P. Economu s-a confruntat cu o epidemie de holeră în urma căreia au murit mulți oameni. Prin aceste buletine sanitare, publicul era informat zilnic despre evoluția epidemiei, numărul de îmbolnăviri, însănătoșiri, morți, spitalizați etc³.

Prin aceste foi volante se putea transmite populației și unele mesaje de grațitudine publică pentru contribuția impecabilă la anumite manifestări. De exemplu, pe 2 octombrie 1893, Brăila a fost vizitată de Regele României Carol I, iar locuitorii urbei l-au primit cu multă căldură, bucurie și entuziasm. Prin urmare, primarul orașului a considerat că datoria impune să aducă mulțumiri distinse populației pentru primirea acestei vizite a suveranului.

O categorie aparte și valoroasă de foi volante brăilene vechi sunt cele din perioada Primului Război Mondial, 1916-1918, atât din timpul neutralității, dar și din perioada de ocupație

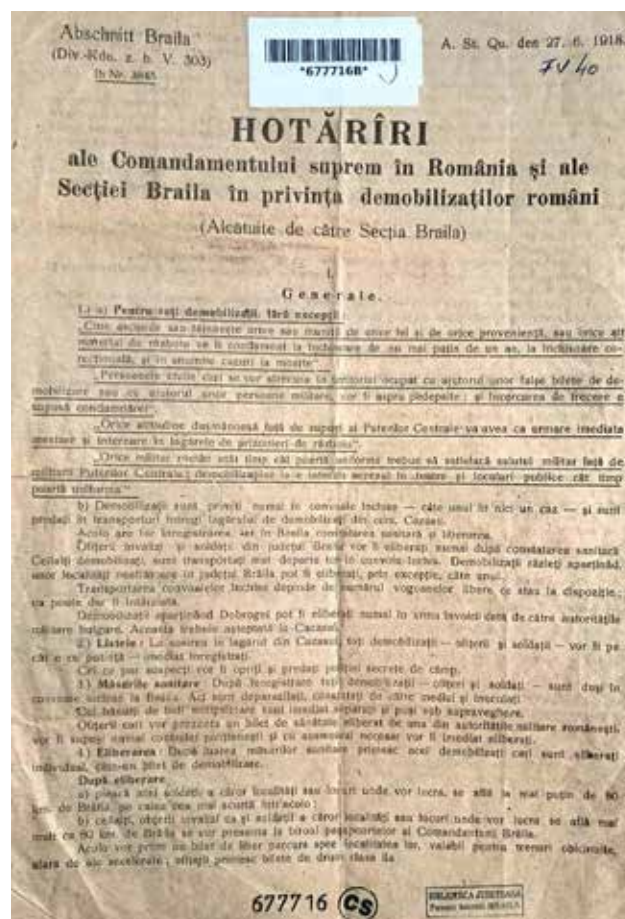
³ *Idem*, cota FV 4, inv. 373462. Foile volante sunt contrasemnate de secretarul general al Primăriei I. Miailescu.

germană a Brăilei. Spre deosebire de cele explicate mai sus, cele din anul 1916 sunt emise de Prefectura județului Brăila sub denumirea de *Comunicat Oficial*, fiind republicări locale ale comunicatelor Marelui Cartier General. Publicul era informat despre situația de pe frontul de nord, nord-vest și cel din sud. Foile volante aflate în colecția Bibliotecii sunt din datele de 26, 30 octombrie și 18 decembrie 1916.

Urmează apoi comunicatele emise de Comandatura Imperială Germană din anii 1916-1918. Din aceste ordonanțe aflăm ce regim sever a impus ocupația străină populației civile rămase în oraș după decembrie 1916. Printr-o ordonanță din data de 21 februarie 1917, aflăm cine a fost numit de germani șef al gărzii civile din Brăila, care se ocupa și de controlul refugiaților.

Aflăm detalii din acest regulament și cum erau supravegheați refugiații și familiile lor care se aflau în orașul Brăila. O informație importantă despre tratamentul demobilizaților români care reveneau la Brăila în perioada de ocupație o aflăm din hotărârea publicată într-o foaie volantă dată de Comandamentul German pe 27 iunie 1918. Aflăm că trupele de ocupație înființaseră un centru pentru demobilizați în comuna Cazasu, unde erau verificați, înregistrați și li se făcea

constatarea medicală, apoi erau eliberați. Sunt menționate regulile impuse, pedepsele aplicate celor care erau considerați spioni, care tănuiau arme, muniție sau se dădeau la acte dușmănoase față de trupele imperiale germane și aliații acestora. Pedepsa era închisoarea, trimiterea în lagăre pentru prizonieri sau chiar moartea. Ofițerilor li se cerea să semneze o declarație prin care se angajau ca pe perioada de demobilizare și până la finalul războiului să se abțină de la acte dușmănoase față de trupele germane și aliați. Cei care nu semnav erau reținuți⁴.

În concluzie, aceste documente din categoria foi volante sunt foarte rare, de mare valoare și pot contribui semnificativ la scrierea cât mai obiectivă a istoriei locale.

Vom continua în numărul următor al revistei cu prezentarea altor categorii de foi volante brăilene vechi, din perioada interbelică.

drd. Ion VOLCU,
Șef Birou Colecții Speciale

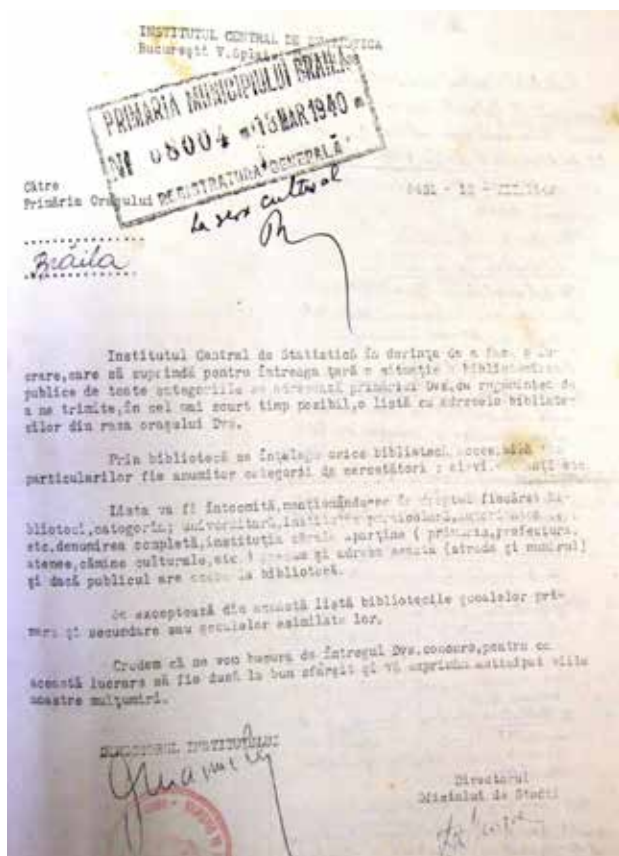
⁴ *Idem*, cota FV 40, inv. 677716. Foaie volantă bilingvă, româno-germană.

OAMENI, LOCURI, FAPTE - BRAISTORIA

Biblioteca Publică (Comunală) din Brăila reflectată în documente de arhivă 1938-1940

În anul 1940, în Brăila funcționau mai multe biblioteci pentru publicul urbei sau pentru uzul anumitor membri ai unor comunități etnice. Printr-o cerere a Institutului Central de Statistică din București, din 18 martie 1940, se solicita Primăriei Brăila să trimită o listă cu bibliotecile din oraș și adresele acestora. Se exceptau de la această statistică bibliotecile școlilor primare și secundare sau asimilate lor. Din răspunsul Primăriei aflăm care sunt bibliotecile accesibile publicului din Brăila¹:

- Biblioteca Comunală, Piața Sf. Arhangheli, în localul Palatului Comunal D. Ionescu, deschis zilnic, cu 16.000 de volume și o Pinacotecă bogată.
- Biblioteca Petre Armencea, înființată din inițiativă particulară și cu o conducere independentă a Comitetului de Cultură și Educație Națională *Avântul*, în anul 1896, cu 13.000 de volume, deschisă tuturor categoriilor de cititori. Conducerea acestei biblioteci primea subvenții, aproape anual, de la Primăria Brăila pentru achiziția și recondiționarea cărților. Prin urmare, și în iulie 1940 solicită printr-o adresă o subvenție de 50.000 de lei, care era deja prinsă în bugetul Primăriei. Pentru aprobarea acesteia era nevoie de avizul administrației *Ținutul Dunărea de Jos*, care a respins solicitarea.

- Biblioteca Cercului *Voltaire*, Piața Sf. Arhangheli nr. 14, deschisă doar membrilor cercului.

- Biblioteca *Institutului de Cultură Italiană din România*, filiala Brăila, deschisă membrilor Comunității Italiene și auditorilor cursurilor de limbă și cultură italiană, cu sediul în str. *Bolinteanu* nr. 51.

- Biblioteca *Nordau-Derera* a Comunității Evreiești, cu sediul la Gimnaziul *Schaffer*, Bulevardul *Cuza* nr. 61.

În octombrie 1938, Biblioteca primește de la Primărie 12 titluri de cărți religioase²:

1. *Ortodoxie și democrație*, de Nichifor Crainic
2. *Epistola întâia către tesaloniceni*, de pr. dr. Haralambie Roventza

¹ Arhivele Naționale. Serviciul Județean Brăila. În continuare se va cita ANSJB. Fond *Primăria Brăila*, Dosar nr. 219/1940, filele 22-23.

² *Ibidem*, fila 146.

3. *Epistola către efeseni*, de dr. Haralambie Roventă
4. *Cultul sfintei icoane*, traducere de D. Fecioru
5. *Hristologia sft. Ion Damaschin*, de pr. dr. Olimp N. Căciulă
6. *Un nou Ev Mediu*, de Nicolae Beriaef
7. *Dostoievski și tineretul*, de pr. Ștefan Dorba
8. *Primii didascăli creștini*, de Teodor M. Popescu
9. *Tertulliani Apologeticum*, de Eliodor Constantinescu
10. *Viața și nevoințele Fericitului Paisie*, de Gh. Rahoveanu
11. *La picioarele Mântuitorului*, de Anton Honder, vol. 1-2

Publicații (cărți, reviste și ziare) intrate în gestiunea Bibliotecii Comunale între anii 1938-1940

Titlul tipăriturii	Anul	Tipografia/Editura/Autor	Locul	Nr. exemplare
<i>Linia dreaptă</i> (revistă)	1938	Abonament		2
<i>Noua Constituție a Regelui Carol al II-lea</i>	1938	Liga Culturală	București	5
<i>Monografia municipiului Brăila</i> ¹	1938	Jaques Davidescu Brăila	Brăila	5
<i>Eroismul polițistului român</i>	1938	Lucreția Popovici și Ionel Popa	Brăila	10
<i>Ancheta</i> (ziar)	1939	Abonament	Brăila	cotidian
<i>Analele Facultății de Drept</i> (revistă)	1939 - 1940	Abonament	București	lunar
<i>Albina</i> (revistă)	1940	Fundația Culturală Regală	București	abonament

În luna august 1938, la solicitarea șefului Bibliotecii, Primăria aprobă achiziționarea de publicații franceze, în general noutăți, apărute la librăriile din Paris în ultimii ani, în valoare de 110.00 de lei din bugetul bibliotecii destinat pentru achiziția de cărți³.

Vom reda mai jos una dintre listele găsite în dosarele de arhivă și care cuprinde o parte din cărțile franceze achiziționate de bibliotecă în anul 1938⁴:

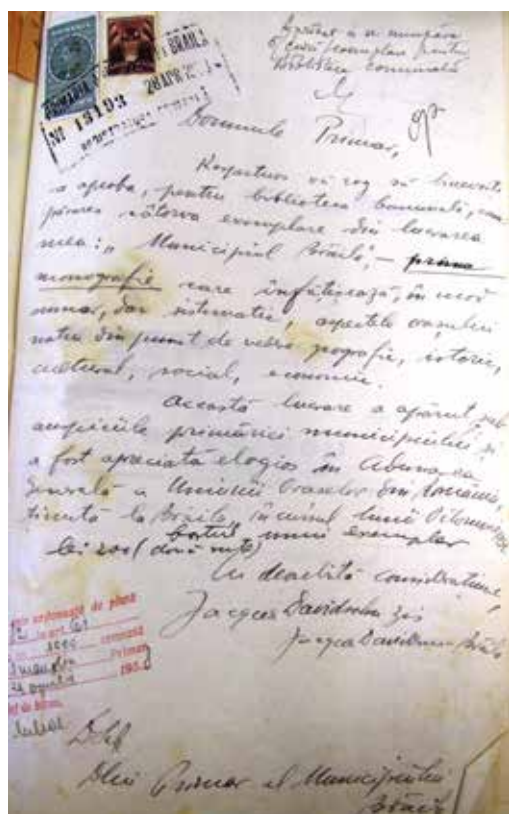
Crt.	AUTOR	TITLUL	EXEMPLARE	PREȚ lei
1	Paul Olinger	<i>Le droit d'auteur</i>	9	810
2	Vander Mersch	<i>Le Peche du Monde</i>	8	120
3	Vander Mersch	<i>Car ils ne sarent</i>	8	120
4	Vander Mersch	<i>Quand les Sirenes</i>	8	120
5	Georgesc Ripert	<i>La Reegle Morale</i>	9	540
6	Piola Caselli	<i>Diritto civile italiano</i>	10	790
7	Nicolas Stalfi	<i>Trait theoriwue de la propriete litteraire</i>	9	1350
8	Ballin	<i>Le droit moral</i>	9	63
9	Contesa Lariche	<i>Les secrets d'une maisone Royale</i>	9	405

³ Ibidem, fila 192.

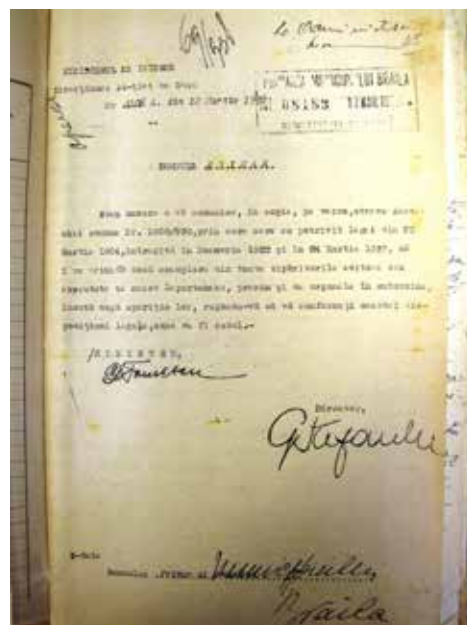
⁴ ANSJB. Fond Primăria Brăila, Dosar nr. 9/1939, fila 116.

O monografie importantă achiziționată de Bibliotecă și care prezintă în mod sumar, dar sistematic, aspectele orașului Brăila din punct de vedere istoric, geografic, social, cultural și economic a fost cea scrisă de cunoscutul brăilean Jaques Davidescu Brăila. Lucrarea a fost publicată sub auspiciile Primăriei și a fost apreciată în Adunarea Generală a Uniunii Orașelor, ținută la Brăila în octombrie 1938. Autorul lucrării solicita printr-o adresă Primăriei să cumpere cinci exemplare din cartea sa referitoare la istoricul orașului Brăila, la prețul de 200 de lei exemplarul. Biblioteca are și astăzi în colecțiile sale două exemplare din această valoroasă carte.

În general, orice autor de carte care publica în mod individual, pe spezele sale, putea face o ofertă la Primărie pentru achiziționarea lucrării pentru cititorii Bibliotecii sau pentru protocolul administrației locale. Întâlnim multe cereri cu asemenea subiect adresate Primăriei. În majoritatea cazurilor se aproba cumpărarea câtorva exemplare, în funcție de tematica lucrării și valoarea sa. De regulă, cele care se refereau la istoria Brăilei sau care erau semnate de personalități naționale marcante se achiziționau cu prioritate.

Legea depozitul legal intrată în vigoare încă în anul 1904, cu modificările și completările ulterioare, din noiembrie 1922 și 24 martie 1937, prevedea obligația tuturor tipografiilor și editurilor din fiecare județ să colecteze și să trimită Bibliotecii Academiei Române câte două exemplare din toate tipăriturile editate sau executate de către acestea. În susținerea acestui demers avem adresa Ministerului de Interne către Primăria Brăila din data de 12 martie 1938, prin care se atașa în copie adresa Academiei Române cu privire la obligațiile depozitului legal și se solicita administrației publice să se conformeze și să facă toate demersurile necesare ca aceste tipărituri să ajungă la Biblioteca Academiei⁵.

În adresa Bibliotecii Academiei se deplânge neaplicarea întocmai a dispozițiilor acestei legi și că nu se trimit către beneficiari multe dintre cărțile, broșurile, publicațiile periodice, hărțile, foile volante, fotografiile etc. executate sau editate de autoritățile statului. Prin urmare, se cerea Primăriei Brăila să verifice dacă tipăriturile executate de autoritățile din subordinea sa sau apărute la terți (persoane

⁵ *Ibidem*, fila 25 și 25 v. Adresa este înregistrată de Primăria Brăila pe 17 martie 1938.

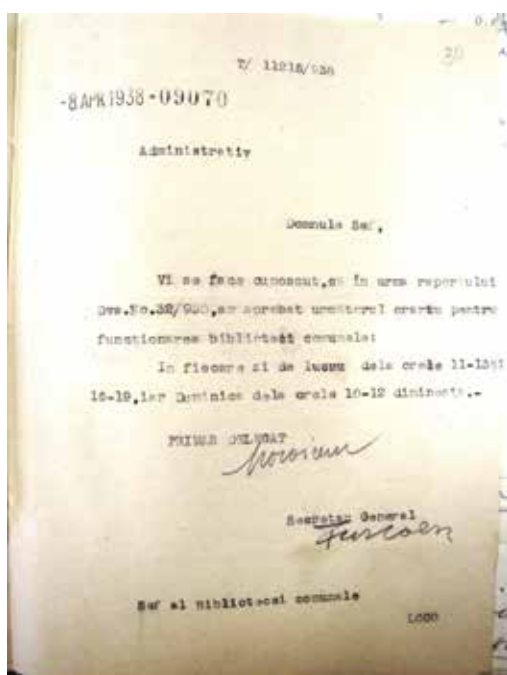
juridice sau fizice), dar sub egida Primăriei, au fost trimise Bibliotecii Academiei Române conform legii.

Personalul Bibliotecii

Pe 7 aprilie 1938, șeful Serviciului Cultural, în a cărei subordine directă era Biblioteca Comunală, face o cerere către primar unde solicita reangajarea unei femei de serviciu pentru curățenia Bibliotecii, precizând că instituția suferă din lipsă de curățenie adecvată și că cititorii se plâng de acest fapt. Se opta pentru reangajarea unei femei care a mai lucrat o perioadă la Bibliotecă pe acest post și care cunoaște foarte bine serviciul și este de încredere, care poate ajuta custodele la manipularea volumelor și la corespondența cu cititorii. Plata salariului urma să se facă prin Serviciul Salubritate, nefiind posibilă crearea unui post nou și ar fi fost remunerată cu 60 de lei pe zi.⁶

Programul Bibliotecii

Într-un memoriu adresat Primăriei în data de 8 aprilie 1938, șeful Bibliotecii Comunale aducea la cunoștință că orarul pe jumătăți de zi, aplicat bibliotecii conform ordinului Primăriei din 18 februarie 1938, nu corespunde intereselor și activităților acestui serviciu public pentru cititori⁷. Majoritatea cititorilor

bibliotecii erau funcționari și elevi din cursul superior al liceelor locale, care aveau nevoie ca biblioteca să fie deschisă mai mult după-amiaza, când erau liberi. Prin urmare, se solicita Primăriei revenirea la vechiul orar, zilnic în zilele de lucru, între orele 9-12 și 16-18. Primăria acceptă propunerea cu unele modificări, programul fiind în zilele lucrătoare între orele 11-13, 16-19 și duminica între orele 10-12.

Încercări de modificare a Regulamentului Bibliotecii

Din corespondența aflată în dosar, aflăm că Primăria Brăila dorea modificarea regulamentului Bibliotecii pentru ca acesta să corespundă nevoilor noi și moderne ale comunității. În acest sens, a trimis adrese către mai multe primării din țară în care solicita să i se pună la dispoziție regulamentul bibliotecilor comunale din acele localități. Multe orașe de reședință ale județelor din țară nu aveau biblioteci comunale aflate în subordinea primăriei. De exemplu, Primăria municipiului Ploiești răspunde pe 15 noiembrie 1938 că municipiul nu are bibliotecă comună.

Același răspuns îl oferă și Primăria municipiului Galați, că instituția nu are regulament de funcționare de bibliotecă comună și nici bibliotecă comună în subordine⁸. Și Primăria municipiului Cluj răspunde că în oraș nu există o bibliotecă comună, ci doar Biblioteca Universității Regale

⁶ *Ibidem*, fila 28. Primăria era de acord cu propunerea, dar numai după aprobarea bugetului anual.

⁷ *Ibidem*, filele 29-30.

⁸ *Ibidem*, filele 169, 173.

Ferdinand I, care este doar subvenționată de primărie, iar pentru regulament erau îndrumați să se adreseze direct conducerii Universității, pentru că primăria nu îl deținea.

Acțiuni de întreținere și înzestrare a Bibliotecii Comunale cu mobilier special

În 1940, Biblioteca primește 2.500 de fișe pentru cataloagele sale, comandate de Serviciul Economic al Primăriei. Pentru păstrarea fișelor în catalogul public pentru cititori, care creșteau anual, era nevoie de achiziționarea unor fișete speciale, în plus față de cele existente.

O ofertă în acest sens este cerută de Primăria Brăila Societății Anonime Române *FICHET*, cu sediul în București, care avea ca domeniu de activitate confecționarea de case de bani, mobile de oțel, uși, ferestre metalice. Oferta cuprindea un clasor metalic special cu șase sertare

culisante pe rulmenți, executate din tablă de oțel presată, de 1 mm grosime (1.420 x 648 x 600 m/m). Fiecare sertar era despărțit în trei compartimente pentru trei coloane de fișe, iar fiecare compartiment, de câte o tabletă verticală mobilă de presare a fișelor. În partea de jos, clasorul era prevăzut cu un mic dulăpior de 285 x 598 mm, liber în interior. Sertarele se închideau automat printr-o broască cilindrică de siguranță cu cheie în dublu exemplar, iar dulăpiorul de jos cu uși, printr-o altă broască separată. Prețul fișetului era de 32.825 de lei, ceea ce includea costul produsului, cheltuielile de ambalaj și taxa de transport⁹.

Fabrica de tâmplărie mecanică, mobilă în stil modern și atelier de sculptură *IOAN G. TRICORACHE* din București solicita Primăriei Brăila, printr-o adresă din 6 martie 1940, ca la

eventuala licitație pentru mobilierul Bibliotecii Comunale și reamenajarea spațiilor să fie invitată și firma respectivă să-și prezinte oferta. Se mai sugera că în viitor Primăria ar fi bine să țină seama de elementul românesc, care să fie promovat în industrie¹⁰.

O inventariere a averii mobiliare aflată la Biblioteca Comunală din str. *Regală* nr. 2, Piața *D. Ionescu* are loc în anul 1937. Comisia de inventariere avea următoarea componență: Ștefan Drocan - consilier comun, C. Niculcea - șeful Serviciului Arhitecturii, ing. P. Ion - șef Serviciul Tehnic și F. Vasile - șeful Serviciului Bunuri Comunale.

⁹ ANSJB.R. Fond *Primăria Brăila*, Dosar nr. 219/1940, fila 17.

¹⁰ *Ibidem*, fila 20.

Nr.	Descrierea bunurilor	Evaluare parțială	Evaluare totală
1	Tablou de marmură cu contor electric, cu 4 întrerupătoare și 4 siguranțe.	2.000	2.000
2	Plafoniere mici cu abajur de sticlă	100	1.400
3	Lavuar cu tablă în perete	200	200
4	Scuipători smălțuite	30	90
5	Cuiere cu picior	200	400
6	Cuiere în perete	80	160
7	Căldare	50	50
8	Sobă sistem Godin mare cu liră și burlane	5.000	5.000
9	Sobă cu table și burlane	1.000	1.000
10	Scară dublă	100	100
11	Birou de fag cu 5 sertare și mușama	4.000	4.000
12	Mese de tei, 3 m, cu mușama		
13	Scaune lustruite		
14	Scaune de Viena maro		
15	Scaune de stejar		
16	Călimară din cristal		
17	Călimară din sticlă		
18	Sonerie clopoțel		
19	Tampoane de lemn		
20	Coșuri pentru hârtie		
21	Preșuri de iută de 25 m a 100 de lei m	2.500	5.000
22	Preș de iută de 6 m a 100 de lei	600	600
23	Preș cocos	30	30
24	Drapel	200	200
25	Dulapuri pentru cărți din lemn cu placaj de nuc și cu geamuri numerotate de la 1 la 14	1.200	168.000
26	Dulap nr. 15 de stejar cu geamuri don C. Ștefănescu	15.000	15.000
27	Dulapuri nr. 16-17 din lemn de tei cu geamuri	10.000	20.000
28	Dulapuri nr. 18-26 din lemn de tei cu geamuri	10.000	90.000
29	Registre inventare unde sunt trecute cărțile		
30	Cataloage - cărți		
31	Registre cititori		

Dintr-un memoriu depus la Primărie de către bibliotecarul șef Anton Bubulac în martie 1939, aflăm că Biblioteca este în continuare într-o stare precară, cu numeroase lipsuri, fiind neglijată continuu de majoritatea conducătorilor care s-au perindat pe la Primărie, iar achizițiile de carte nouă se fac foarte rar, sunt puține și cu mari întârzieri.

drd. Ion VOLCU
Șef Birou Colecții Speciale

Personalități care au vizitat Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila de-a lungul timpului (III)

Actorul și scriitorul Mircea Diaconu se întâlnea pe 21 februarie 2014 cu publicul brăilean, într-un turneu de promovare a romanului *La noi, când vine iarna*, apărut la Editura Polirom. Biblioteca Județeană Panait Istrati, gazdă și totodată organizator al acestui eveniment, a asigurat prezentarea volumului prin prof. dr. Viorel Mortu și prof. Ioan Munteanu.

Un nou volum semnat de Varujan Vosganian – *Jocul celor o sută de frunze și alte povestiri* – a fost lansat la bibliotecă pe 12 martie 2014, fiind prezentat de prof. Evelina Dumitrașcu, criticul Dumitru Anghel și directorul adjunct al Muzeului Brăilei Carol I, Zamfir Bălan. Lucrarea, apărută la Editura Polirom, este o carte cu greutate, care meditează asupra lumii trecute și lumii prezente,

asupra condiției umane, când ironic, când dramatic.

Întâlnirile cu scriitori consacrați continuă în *Serile culturale brăilene*: Biblioteca Județeană Panait Istrati organizează pe 4 aprilie lansarea trilogiei *Istoria romanțată a unui safari*, *Demonii vântului* și *Oman cel orb* de Daniela Zeca-Buzura.

Alături de autoare, invitații Viorel Mortu și Adrian Simion au împărtășit secrete despre cultura și tradițiile Orientului Mijlociu. În data de 28 mai 2014, scriitorul și scenaristul Răsvan Popescu, oaspete al *Serilor culturale*, a dialogat cu publicul bibliotecii despre romanul său *Cutia cu maimuțe. Jurnal*, alături de prof. Marioara Novac și prof. Viorel Mortu - un jurnal despre viața politică românească din anii 2010-2013, o imagine a fricii de eșec într-o societate nu tocmai stabilă. O lună mai târziu, la data de 12 iunie 2014, vine la Biblioteca Județeană reprezentantul *deprimismului* în poezia românească, Gelu Vlașin, care lansează *Tratat de psihiatrie*, volum de poeme care a primit Premiul pentru Debut din partea Asociației Scriitorilor din București.

Manifestarea *Revedere cu Panait Istrati la 100 de ani de la naștere* a fost inclusă în programul de activități al Bibliotecii Județene Panait Istrati dedicat *Zilelor Municipiului Brăila* și a avut loc pe 14 august 2014. Cu acest prilej, au fost

prezenți la Brăila Lucian Chișu – critic și istoric literar, Cătălina Buzoianu – regizor care a montat la Teatrul *Maria Filotti* piesele *Chira Chiralina* și *Mediterranean* (după operele lui Panait Istrati) și Constantin Codrescu – actor, regizor și fost director al teatrului.

Gândit pe o perioadă de zece ani, în fiecare ediție cu invitați dintr-o țară balcanică, *Festivalul Poeților din Balcani* a fost dedicat în anul 2014 poezilor din Slovenia. Astfel în perioada 26-27 septembrie au avut loc la Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, organizatorul manifestării, alături de Uniunea Scriitorilor din România (U.S.R.) – Filiala Sud-Est, un recital de poezie susținut de poeții sloveni Nataša Švikart, Rade Bakračević și Vesna Speitzer, un recital de poezie tradusă

în română din lirica poezilor sloveni invitați - interpretat de elevi de la Liceul de Arte *Hariclea Darclee* Brăila -, masa rotundă cu tema *Literatura slovenă*, alte activități menite să consolideze relațiile culturale dintre cele două țări. Președintele juriului a fost criticul Daniel Cristea-Enache, Premiul *Balcanica pentru poezie slovenă* fiind atribuit poetei Nataša Švikart Zumer din Slovenia, iar Premiul *Balcanica pentru traducere din limba română a poeziei în slovenă* - Liubitei Raichici.

Serile culturale brăilene revin la bibliotecă în data de 15 octombrie 2014. De această dată oaspetele este fiul Brăilei, cercetătorul științific la Institutul de Istorie a Religiei, Mirel Bănică.

Domnia sa lansează cartea *Nevoia de miracol. Fenomenul pelerinajelor în România contemporană*, apărută la Editura Polirom și prezentată publicului de prof. Viorel Mortu și prof. lect. univ. Sorin Manolescu - un volum *despre miracole și minuni, religia populară, mila și filantropia sau implicarea politică în fenomenul pelerinajului*, cum însuși sublinia autorul.

Pe 19 martie 2015, Principele Radu al României se afla într-o vizită la Brăila, încheiată cu un scurt popas în bibliotecă, unde s-a întâlnit cu o clasă de elevi. Cu acest prilej, este organizată în holul instituției expoziția *Familia Regală în colecțiile bibliotecii*. De asemenea, au fost lansate *Cărțile Regale*, brăilenii având posibilitatea să le împrumute.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila s-a aflat pe lista regizoarei și scriitoarei Chris Simon în turneul național pe care l-a desfășurat în anul 2015, *40 de zile, 40 de orașe, 40 de librării, 40 de întâlniri cu cititorii*. Aici, în data de 23 martie, scriitoarea lansează ultimul volum apărut, *40 de zile*, un roman-basm, un joc al introspecției și al căutării de sine, menit să te ajute să-ți regăsești drumul.

Biblioteca brăileană și Filiala de Sud-Est a Uniunii Scriitorilor din România organizează în perioada 18-19 septembrie 2015 *Festivalul Poeților din Balcani* România – Croația, ediția a IX-a. Evenimentul a inclus un recital de poezie susținut de poeții croați Fikret Cacan, Drazen Katunaric, Zelyko Krznaric și Damir Trogrlic-Was și un recital de poezie tradusă în română din lirica poezilor croați invitați, realizat de elevi ai Liceului de Arte *Hariclea Darclee* Brăila. Momente muzicale, lansări de carte, masă rotundă despre literatura croată, vizite la obiectivele culturale din oraș au completat această manifestare internațională menită să inițieze un dialog intercultural între literaturile balcanice. La final, juriul festivalului, alcătuit din criticul literar Daniel Cristea-Enache - președinte, poeții Valeriu Stancu și Ștefania Mincu, a acordat Premiul *Balcanica pentru poezie croată* lui Drazen Katunaric, iar Premiul *Balcanica pentru traducere din limba țării partenere*, traducătoarei Liubița Raichici.

Aflat într-un turneu de lansare a cărții *Flash-uri din sens opus*, polițistul Marian Godină a sosit pe 25 martie 2016 la Brăila. Volumul tipărit la Editura *Curtea Veche*, prezentat de Miruna Meiroșu, PR manager la editura amintită, este o carte care vă va trece cu siguranță prin toate stările... Cu siguranță vă va antrena toți mușchii mimicii, cum spunea chiar autorul.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* a organizat în data de 11 aprilie 2016, lansarea cărții *Dada în direct* de Petre Răileanu, brăilean de origine, stabilit în Franța din 1992. Volumul este un studiu ce se bazează pe documente și mărturii directe ale principalilor protagoniști ai mișcării dadaiste și reface istoria acestui curent lansat la Zürich în 1916.

În aceeași lună, pe data de 19, Stoica Cristinel Popa, de asemenea brăilean de origine, lansa cartea *The Last Iron Curtain An Exploration of the Romanian – Moldovan Possible Reunification*, ce reprezintă teza sa de doctorat și abordează subiectul unei posibile reunificări a României cu Republica Moldova.

Ambasadorul SUA Hans Klemm a inaugurat la data de 10 august 2016 al șaptelea *Raft american* (*American Shelf*) la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. Excelența Sa a oferit atunci o donație de carte, 136 de titluri reprezentând lucrări de referință, literatură americană clasică și contemporană, lucrări de metodica predării limbii engleze și materiale pentru învățarea limbii engleze, precum și carte pentru copii.

O nouă întâlnire cu poezia sub semnul manifestării *Festivalului Poeților din Balcani*, ediția a X-a, România – Turcia s-a desfășurat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, în perioada 23–24 septembrie 2016. Au fost prezenți poeții Firdevs Buykates (Premiul *Balcanica pentru poezie turcă*) și Hasan Ozturk. Programul Festivalului a cuprins lansări de carte, recitaluri de poezie și muzică, dezbateri pe tema balcanismului în literatură, cu referiri speciale la literatura contemporană din regiune.

Pe 27 octombrie 2016, scriitoarea Mariana Gorczyca își lansa la biblioteca brăileană volumul *Să iau cuvintele cu mine*, despre care autoarea spunea că este: o carte născută din călătoriile mele. Unii colecționează magneți de frigider. Eu colecționez cuvinte și poveștile lor: Paris, Fredrikstad, Goteborg.... Dumneai este cadru asociat al Universității *Babeș-Bolyai* din Cluj-Napoca și a publicat volume de proză și poezie, numeroase articole și eseuri.

Cu o întârziere de câteva decenii apare volumul postum *Jurnalul sinuciderii* de Ilarie Voronca, a cărui lansare are loc la data de 18

noiembrie 2016, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, în prezentarea domnilor Vladimir Pană, Petre Răileanu și Viorel Coman. Promotor al unui curent poetic nou, apropiat de dadaism - *pictopoezia*, autorul este unul dintre scriitorii care s-au afirmat peste hotare (din 1933 chiar se mută la Paris).

În anul 1864, farmacistul Sophocles Rasty-Petzalis deschidea la Brăila a patra farmacie care în 1875 devenea *Farmacia Regală*. În memoria sa, nepoata, Emilia Rasty-Petzalis, lansează la bibliotecă, pe 13 ianuarie 2017, volumul *Sophocles Rasty-Petzalis – farmacist și om de cultură: povestea familiei*, în prezența oaspeților săi Paul-Nicolae Petrovan, prefectul Capitalei și membrii comunității grecești din Brăila.

Editura *Polirom* aduce în fața publicului bibliotecii, pe data de 24 martie 2017, volumele *Am fost rivalul regelui. Povestea mea de iubire cu Sara Montiel și Adevărul, mai frumos decât legenda*, semnate de actorul Ion Dichiseanu. Ambele cărți sunt biografice, conținând povestea vieții îndrăgितului artist, date despre cariera ce l-a consacrat, o serie de anecdote de pe platourile de filmare și despre întâlnirile cu vedete internaționale.

În aceeași lună, ziua 29, a avut loc la Sala *Fănuș Neagu* a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila o întâlnire cu scriitoarea Doina Ruști, prilejuită de lansarea romanului *Mâța Vinerii*. Volumul continuă seria ficțiunii istorice pe care

a demarat-o această apreciată voce feminină a literaturii contemporane, despre care criticul Bianca Burța-Cernat spunea: *Noua carte a Doinei Ruști are toate datele unei povești captivante: foarte multă fantezie, un fir epic împletit cu mâna sigură a unui povestitor care știe cum să te ademenească...*

Jurnalistul și scriitorul Răsvan Popescu revine la Brăila pe 29 august 2017, pentru a prezenta volumul *Peștele cu aripi*, despre care autorul spune că *este dedicat condiției artistului și raportului cu alți oameni*.

Reputatul neurochirurg Alexandru Vlad Ciurea vine la Brăila pe 24 februarie 2018. Vizita profesorului doctor este prilejuită de lansarea cărții *Călătorii în centrul gândirii*, semnată împreună cu jurnalistul Tudor Artenie.

Volumul, apărut la Editura *Minerva* în 2016, este o carte-interviu, o adevărată confesiune, dar și o incursiune în lumea fascinantă a neurochirurgiei, care dezvăluie experiența de o viață a marelui chirurg, gândirea și universul unui om de cultură. Prof. dr. Alexandru Vlad Ciurea revine la biblioteca noastră în același an, pe data de 30 iunie, pentru a susține conferința *Limitele creierului uman și Alzheimer pe înțelesul tuturor*. Recunoașterea națională și internațională a celebrului neurochirurg se datorează unei activități îndelungi, de peste 50 de ani, în neurochirurgie, cercetare și publicistică, ceea ce l-a recomandat din plin tuturor ascultătorilor veniți la Sala de Lectură a bibliotecii.

Cititorii Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila s-au întâlnit pe data de 3 noiembrie 2018 cu domnul Geo Șerban, colaborator al revistei *Observatorcultural*, care a oferit, împreună cu Petruș Costea, al doilea volum de cronici muzicale ale lui Mihail Sebastian, *Bucuriile muzicii*. Lansarea a avut loc în cea de a treia zi a Festivalului Internațional *Mihail Sebastian*, care a marcat împlinirea a 111 de ani de la nașterea scriitorului brăilean. Tot atunci doamna Victoria Cociaș, actriță a Teatrului *Nottara* din București a lecturat din *Fragmente dintr-un carnet găsit de Mihail Sebastian*.

În aceeași lună, pe data de 16, se lansa la bibliotecă romanul foileton *Partida de vânătoare* de Stelian Tănase, carte pe care Editura *Vremea* o cataloghează a fi ...*într-adevăr, fenomenală, mai ales că intriga se desfășoară pe trei planuri, purtând cititorul în universul culiselor politice, intrigilor polițiste și secvențelor încărcate de erotism*.

Anul cultural 2018 se încheie la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila în data de 7 decembrie cu o nouă lansare, de această dată din sfera politico-economică. Cartea se numește *România – energie și geopolitică* și este semnată de Cosmin Gabriel Păcuraru, brăilean de origine, fost ziarist, actualmente specialist în management politic, marketing electoral și relații internaționale.

În perioada 3-6 iunie 2019 a avut loc la Biblioteca Județeană evenimentul *Ferestre spre*

Asia, care a cuprins o serie de sesiuni interactive de prezentare a continentului asiatic. Workshop-urile au fost susținute de Adriana Stoica, profesor la Universitatea *Waseda* din Tokyo. Japonia, Thailanda, Vietnam, Indonezia, Malaysia, India și China și-au dezvăluit misterele, pe rând, în cele patru zile ale evenimentului, prin prisma doamnei profesoare, fără îndoială, persoana cea mai potrivită pentru a încanta participanții prezenți la minunatele călătorii asiatice.

Anul 2020 avea să fie nu tocmai rodnic din punctul de vedere al acțiunilor culturale și implicit al întâlnirilor cu diverse personalități. Atunci am avut nenorocul răspândirii virusului Covid-19 astfel că, în mod firesc, activitățile Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila s-au restrâns, limitându-se doar la cele din mediul online.

Biblioteca în secolul actual trebuie să promoveze un spațiu comun foarte plăcut spre încurajarea explorării, creației, colaborării între semeni și conturării unei comunități. Identitatea culturală a acestei comunități reprezintă o problemă cu un impact semnificativ asupra societății și care trebuie să fie popularizată prin intermediul bibliotecii publice. Călătoria pe care am făcut-o în timp pentru a evidenția manifestările culturale găzduite de Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila dovedește că eforturile întreprinse de aceasta pentru a se înscrie pe orbita formării identității culturale au fost încununate de succes.

Carmen BORDEI,
bibliotecar

Spitalul Brăila

Se pot identifica începuturile vieții spitalicești în Brăila prin instituția Carantinei, existentă încă de pe timpul ocupației turcești și reorganizată sub jurisdicție românească după realipirea Brăilei la Țara Românească în urma tratatului de la Adrianopole din 1829. În ceea ce privește carantina din Principatele Române, aceasta a fost făcută după modelul carantinei din Imperiul Habsburgic și a început să funcționeze ca instituție permanentă a sistemului de sănătate publică din anul 1830. La temelia organizării ei au stat articolele referitoare la sănătatea populației din *Regulamentul Organic*.

Înființarea Carantinei pentru protecția populației contra ciumei se datorează primului medic al carantinei românești, Constantin Hepites, numit în funcție în 1830. Tot acestuia i se datorează și cea mai veche farmacie din Brăila, *La aquila română* (1833). Sediul Carantinei se afla pe malul Dunării, în dreptul Vadului Rizeriei, în zona unde se află astăzi strada cu același nume.

Spitalul Brăila, înființat de Administrația Comunală, care l-a și administrat până la anul 1908, a început să funcționeze în anul 1847, într-un local modest, situat în Piața Carantinei, unde a rămas până în anul 1884.

În același perimetru funcționau însă un spital militar, primul spital civil pentru orașeni și un spital pentru boli venerice, încă din 1846 proiectându-se clădirea unui nou spital, care urma să se ridice în vecinătatea Carantinei. În urma revendicării Carantinei, în care funcționa și spitalul civil al orașului, de către Ministerul de Război, în anii 1880 revine în actualitate construirea unui spital nou într-o altă locație. Planurile noului spital aveau în vedere proiectarea construcției după un sistem nou uzitat în Europa, iar într-un săptămânal din localitate, purtând data de 14 februarie 1883, se deplângea starea spitalului brăilean, aflat într-o veche Carantină, ruinată în sensul propriu al cuvântului, având drept ventilațiune tavanurile găurite (...), latrinele neaerisite și dușumele vestigiuri de scânduri roase de animale subterane. Rușine pentru Marsilia României! [...] Spitalul trebuie

clădit într-un loc deschis, pe un loc uscat, pe un teren vast. (Dr. Ionescu Valeriu - *Începuturile vieții spitalicești la Brăila*). Cele 60 de paturi erau insuficiente pentru populația orașului, estimată la 40.000 de locuitori. În aceste împrejurări, în anul 1884 a fost pusă piatra de temelie a noului spital. Locul ales, aerisit, uscat și cu deschidere spre Dunăre, pe strada Silistra, devenită din 1885, Calea Călărașilor, corespundea necesităților brăilenilor. Antreprenori erau Mathias Hirsh și Pavel Simion.

Când a fost dat în folosință în 1886, Spitalul Comunal a funcționat numai cu 70 de paturi la parter, etajul fiind destinat locuințelor pentru personal. În anul 1887, se lucra încă la îmbunătățirea condițiilor de spitalizare, prin izolarea bolilor contagioase în încăperi speciale, construirea unei încăperi pentru autopsie, asigurarea ventilației și construirea de băi și alte dependențe absolut necesare. În tot cursul acelui an fuseseră internați în spital 616 bărbați și 276 de femei, dintre care fuseseră vindecați sau ameliorați 533 de bărbați și 227 de femei, înregistrându-se o mortalitate de 10%. Se făcuseră și 75 de operații. (Ion Munteanu – *Monumentele istorice ale orașului Brăila*).

În anul 1897, spitalul își va extinde capacitatea de spitalizare la 100 de locuri, prin amenajarea etajului I cu noi paturi, clădindu-se pentru locuințele personalului un pavilion aparte, încăpător pentru 4 familii. Tot în același an s-au mai construit un local pentru bucătărie și spălătorie, un pavilion pentru farmacie, o

locuință pentru farmacist, o clădire la intrarea în spital pentru portar, precum și o ghețarie. În anii 1923-1924, a fost construită secția de boli contagioase, cu 50 de paturi. Din 1891, în cadrul spitalului, a început să funcționeze și o farmacie comunală permanentă, primul farmacist al acesteia fiind Ștefan Bărdănescu (Ion Munteanu – *Monumentele istorice ale orașului Brăila*).

În octombrie 1929, directorul spitalului, medicul primar I. E. Perietzeanu și administratorul acestuia, G.N. Somnei, răspund unei adrese din partea Primăriei Brăila ce dorea editarea unei monografii a orașului, la 100 de ani de la eliberarea de sub ocupația turcească:

La adresa Dv. No. 13905/929, am onoare a vă comunica, că monografia cerută s'a trimis cu adresa Spitalului No. 434 din 17 Octombrie 1929.

În anul 1908, Spitalul a trecut sub administrația Direcțiunii Generale a Serviciului Sanitar sub care a funcționat în aceleași condițiuni până la anul 1913 când i s-au adus noi și necesare îmbunătățiri, S'au construit 2 noi saloane mari pentru bolnavi pe laturile pavilionului central. S'a amenajat din nou despărțirea etajului de sus aranjând 2 secțiuni cu 3 saloane fiecare, bae și closet special, destinat bolnavilor contagioși.

S'a aranjat o camera de bae mare cu 4 căzi la parter deservind întreg Spitalul; s'a amenajat câte 4 camere de rezervă, de fiecare latură a Spitalului, o nouă sală de operație, dotată cu cele necesare și s-a construit și morga. Din anul 1913 Spitalul putea astfel ospitaliza 100 de bolnavi la parter, împărțiți în două secții: de Chirurgie și

de medicină internă, a 50 de paturi fiecare plus rezervele speciale și etajul de sus.

Afuncționat astfel bine înzestrat și aprovizionat până la 1916 în timpul războiului, când a fost militarizat ospitalizând până la 450 răniți.

În timpul ocupației inamice, a fost ocupat de trupele germane, care au richiziționat tot materialul spitalicesc, farmaceutic și aprovizionării, pe care la retragere l-au luat ca pradă de război, lăsând în același timp și localul într'o stare de ruină care a necesitat însemnate și costisitoare reparații, insuficiente însă. În anul 1923/24 s-a clădit în fundul curții un Pavilion p. secția de Contagioși cu 50 paturi.

Actualmente Spitalul se compune din:

Un pavilion central cu două etaje:

La etajul de jos împărțit în două secții, fiecare are 2 saloane mari cu câte 20 de paturi, putând conține până la 25, plus câte 5 camere de rezerve a câte 3 paturi fiecare deci 75 paturi de secție. O cameră de bae cu 4 chiuvete și deservind întreg Spitalul și intrații.

La laturea stângă cu care e legată printr'un coridor, e alipit pavilionul pentru bucătăreasă, lenjerie și o pivniță pentru alimente.

Etajul de sus împărțit de asemenea în 2 sectoare a câte 3 saloane fiecare, comunicând însă între ele cu bae proprie și closete și o cameră într'e cele două laturi putând conține 50-60 de paturi; servind actual: în una din laturi pentru secția de prostituate, redată Spitalului în luna Sept. 1920 și o sală pentru lehuze.

În subsol calorifer încălzind întreaga clădire, magazii pentru cărbuni, o cameră atelier, 2 magazii de efecte spitalicești noi și vechi și una pentru efectele bolnavilor.

În rezumat deci, o clădire servind propriu-zis pentru bolnavi, cu o capacitate maximă de ospitalizare de 200-220 de bolnavi, funcționând oficial cu 180 de paturi repartizate astfel:

50 de paturi la Secția de Chirurgie.

50 de paturi la Secția Medicală

40 de paturi la Secția de prostituate alipită secției medicale și

40 de paturi la Secția de Contagioși.

Anexe: În afară de aceste clădiri, Spitalul posedă la intrare în dreapta un pavilion pentru consultații, cu două camere și un antreu.

1/ În stânga un pavilion cu o cameră pentru portar și altă cameră cu intrare separate, servind de cancelarie Administrației.

2/ În curte în dreapta: un pavilion pentru farmacie având o cameră pentru farmacie, 2

camere pentru deposit, un laborator; un beci și locuința pentru farmacist cu patru încăperi și bucatărie.

3/ În stânga un pavilion pentru locuințele personalului, amenajat pentru patru familii, având fiecare 3 încăperi și bucatărie.

4/ În fund o clădire pentru morgă cu 2 încăperi mari subsol. În plus magazine de lemne, grajd, ghețarie, magazii cu diferite materiale vechi.

Toate celelalte încăperi, sunt încălzite cu sobe în număr de 64, plus bucatărie și spălătorie, toate acestea, etuva și cuptorul necesită o cantitate de 25-26 vagoane de lemne.

Întreg Spitalul este iluminat cu electricitate.

Spitalul posedă ca aparate de dezinfectare:

2 etuve sistem Geneste – Herselell și una Weimer, în bună stare de funcționare.

Spitalul se compunea, deci, din nouă pavilioane construite treptat: pavilionul central cu serviciile de chirurgie, boli interne, obstetrică-ginecologie, radiologie construit în 1886; pavilionul O.R.L. și consultații generale, construit în 1925; morga, birourile administrative, farmacia, cancelaria și corpul de gardă - în 1935; anexa de locuit și pavilionul de boli contagioase - în 1937. Începând cu anul 1940, unitatea s-a numit Spitalul de Stat Brăila, iar din anul 2002 este de unică specialitate, asigurând asistență medicală spitalicească și în sistem ambulatoriu, pentru afecțiuni psihice acute și cronice.

În 1940, cutremurul a afectat grav clădirea Școlii Normale de Fete din Brăila, a cărei construcție începuse în august 1923, pe un teren de circa 3 hectare, la bariera orașului, unitățile de învățământ fiind nevoite să se mute în alte spații. Construcția ocupa o suprafață construită de 8.000 mp, cu 132 de camere ce asigurau confortul școlar pentru 500 de elevi, cu 17 săli de clasă, săli de meditație, 4 dormitoare, un amfiteatru de 1.000 de persoane, sală de chimie, bibliotecă,

laboratoare, săli de gimnastică și lucru, infirmerie, capelă, o școală de aplicație cu 4 clase și locuințe pentru corpul didactic. După ample reparații ale clădirii cu patru etaje, construită după planurile arhitectului Ioan Paxino, în incinta acesteia a funcționat Spitalul Municipal, numit apoi Spitalul Nr. 3, Spitalul de Urgență Sf. Spiridon, iar astăzi, Spitalul Județean de Urgență, pavilionul B.

Spitalul Județean de Urgență Brăila funcționează din anul 1981 având ca scop asigurarea asistenței medicale de urgență adulți și copii, pentru cetățenii municipiului și județului Brăila, cât și pentru județele limitrofe.

Începând din anul 2002 au fost preluate două secții din cadrul Spitalului Sf. Pantelimon, iar din anul 2003 Spitalul Județean a preluat în întregime Spitalul de Urgență Sf. Spiridon. În anul 2011, Spitalul de Obstetrică-Ginecologie s-a reorganizat în cadrul Spitalului Județean rezultând actuala structură a Spitalului Județean de Urgență Brăila.

Din luna septembrie 2022, Spitalul Județean de Urgență Brăila a devenit Spitalul Clinic Județean de Urgență Brăila, având 3 secții clinice și peste 10 cadre didactice care predau la Facultatea de Medicină și Farmacie din cadrul Universității Dunărea de Jos din Galați.

Leonard NECULAE,
redactor

Ștefan C. Hepites Fondatorul meteorologiei în România

Fizicianul, inginerul, meteorologul, membru titular și vicepreședintele Academiei Române, Ștefan C. Hepites s-a născut la Brăila în data de 17 februarie 1851, într-o familie de intelectuali. Era fiul mai mic al doctorului Constantin C. Hepites și al Smarandei, fiica serdarului Ioan Dâmboviceanu. De la ei a învățat să iubească cinstea, să respecte adevărul și să prețuiască munca¹.

Studiile și le-a început în anul 1857 în orașul natal, le-a continuat la Ploiești și mai apoi la București, unde a urmat cursurile Gimnaziului *Matei Basarab*. Cât timp a fost elev în școala primară și cea secundară, a fost întotdeauna primul². În anul 1869 a absolvit Școala Militară din București obținând gradul de sublocotenent de artilerie. În anul următor este trimis de Ministerul de Război să-și completeze cunoștințele la Școala Specială de Artilerie și Geniu din Bruxelles. Tot aici urmează și Facultatea de Științe și obține, în 1873, diploma de doctor în științele fizice și matematice, lucrând și la Observatorul Astronomic de la Uccle (Belgia).

Munca neconținută, temele tactice militare executate și nopțile nedormite pentru pregătirea examenelor i-au șubrezit sănătatea, astfel încât va

fi trecut în rezervă cu gradul de sublocotenent de artilerie.

În toamna anului 1873 se înscrie la nou-înființata Politehnică din Bruxelles, urmează cursurile și, în 1875, obține diploma de inginer.

Întors în țară, Hepites este numit profesor de matematică la gimnaziu și inginer în portul Brăila, unde se construiau cheiurile actualului port. Aici lucrează la ideea creării unei stații meteorologice model, iar în acest scop îl va ajuta pe fratele său, dr. Alexandru C. Hepites, la înființarea stației meteorologice din Galați, care va funcționa din anul 1878.

Deși fusese trecut în rezervă își face pe deplin datoria în timpul Războiului pentru Independență, participând ca locotenent de artilerie. După terminarea războiului este trimis de statul român timp de mai multe luni în străinătate pentru a studia cum sunt organizate unele servicii meteorologice renumite, reușind să întemeieze la Brăila, spre sfârșitul anului 1878, pe cheltuială proprie, o stație meteorologică modernă, atrăgând astfel interesul oamenilor de specialitate din țară și din străinătate.

În acea perioadă, observații meteorologice se mai făceau la Iași (la stația meteorologică de la Universitatea din Iași) și la Școala Superioară de Agricultură din București. Deoarece nu existau instrumente speciale de înregistrare, Hepites făcea singur măsurătorile de la 6 dimineața până la 10 seara, oră de oră, *chiar și în toiul petrecerilor el se ridica în fiecare oră, se ducea de-și făcea observația și apoi foarte liniștit își relua locul printre comeseni, pentru ca ora următoare s-o șteargă iar*³, iar observațiile le făcea de șase ori pe zi, la orele 6, 9, 12, 15, 18 și 21.⁴ Pentru această muncă asiduă și pentru devotamentul său, Academia Română îl alege membru corespondent în anul 1880.

În anul 1881, Ștefan C. Hepites lucrează ca inginer în Ministerul Lucrărilor Publice, la Serviciul Hidraulic, reușind astfel să instaleze 11 stațiuni meteorologice de-a lungul Dunării.

În anul 1883 se înființează Ministerul Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor,

1 Const. A. Dissescu, Ștefan C. Hepites. 1851-1922, *Universul literar*, anul XLV, nr. 50, 8 dec. 1929, p. 787

2 Aurelian Florinescu, Ștefan C. Hepites, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1964, p. 7

3 Const. A. Dissescu, *op. cit.*, p. 787

4 Gheorghe Bâzâc, *Din istoria meteorologiei*, Editura Științifică și Enciclopedică, 1985, p. 86

în fruntea căruia este numit I. Câmpineanu care, convins că *un factor hotărâtor al dezvoltării agriculturii într-o țară eminentemente agrară este clima diferitelor regiuni ale țării*⁵, decide înființarea unui serviciu meteorologic care să depindă de acest minister. În acest scop, îi trimite lui Hepites (care se afla la Dortmund) o scrisoare, în data de 22 iulie 1883, prin care îl însărcinează cu organizarea acestui serviciu. Scrisoarea constituie primul act oficial formal de naștere a Institutului Meteorologic al României.⁶ Hepites va răspunde că *însărcinarea ce i-a fost dată o primește cu entuziasm și că după ce termină lucrările pe care le are la Dortmund, întreprinde o călătorie pentru a vizita și studia institute și observatoare meteorologice, altele decât cele vizitate în prima călătorie din anul 1880*.⁷ Astfel, va vizita Institutele Meteorologice din Utrecht, Copenhaga, Berlin, Zürich, Observatorul Maritim din Hamburg, Observatorul Fizic și Tehnic din Berna. În urma acestei călătorii, Hepites va scrie notele de călătorie sub titlul *Serviciul Meteorologic în Europa*, pe care le tipărește în anul 1884.

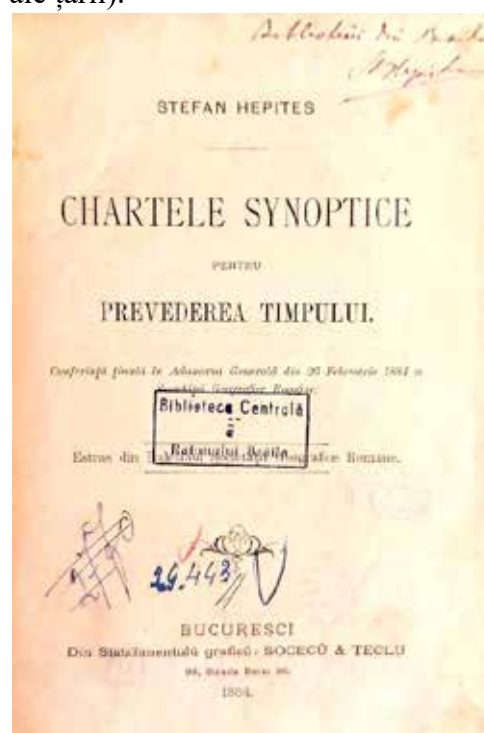
Odată cu înființarea acestui institut, țara noastră intra în circuitul internațional al schimbului de date meteorologice, iar răspunsurile țărilor cu tradiție în acest domeniu au constat într-un număr de peste 360 de volume de specialitate, care, împreună cu cărțile primite de la savanții români și cu cele cumpărate din străinătate, au constituit fondul bibliotecii de specialitate a Institutului Meteorologic.⁸

Începând cu 1886 Hepites publică anual *Analele Institutului Meteorologic al României*, raport ce era adresat Ministerului și care include în detaliu activitățile derulate de către Institut, de la chestiuni curente (buget, personal, dotări cu echipamente, publicații din domeniu) la chestiuni de specialitate în toate direcțiile pentru care institutul dezvolta cercetări noi pentru România.

În anul 1888, Ștefan C. Hepites reușește ca, pe baza datelor meteorologice rezultate din observațiile efectuate în București, să publice *Clima Bucureștilor*, prima lucrare de climatologie apărută în țara noastră.

Deși a întâmpinat dificultăți bugetare în administrarea Institutului, Hepites a reușit să înființeze, în anul 1889, un nou serviciu în Institut, cel de *Măsuri și Greutăți*. Buletinele atmosferice zilnice, alcătuite cu datele de la București și de la

unele din stațiunile din provincie, erau publicate zilnic în Monitorul Oficial, iar în fiecare luni publica tot în Monitorul Oficial o dare de seamă săptămânală asupra evoluției timpului și fenomenelor meteorologice din săptămâna precedentă. Tot Hepites alcătuia și un buletin de observații meteorologice publicat în *Buletinul Societății de Științe* din București, precum și buletine atmosferice speciale pentru agricultură, ce erau publicate în revista *Economia națională* sau *Revista pădurilor* (buletine alcătuite și cu sprijinul agenților silvici, care îi trimiteau comunicări asupra evoluției vegetației în diferite zone ale țării).

În anul 1893, rețeaua de stații de observație a Institutului cuprindea 159 de stații, dintre care 133 erau stații udometrice (care raportau și acumulările de precipitații), iar în 1896 rețeaua cuprindea 347 de stații meteorologice.⁹

În anul 1898, Hepites scrie lucrarea *Despre clima României* și începe lucrarea *Contribuțiuni la fizica globului*, pe care o publică în *Analele Academiei Române*.

Încă de la început, scopul Institutului era acela de a elabora un studiu climatologic amănunțit, necesar pentru agricultură, însă, din cauza tuturor dificultăților întâmpinate, nici după 14 ani acest studiu nu s-a putut face, cu toate eforturile și intervențiile lui Hepites. În ciuda tuturor acestor lipsuri, munca asiduă a lui Ștefan C. Hepites și a colaboratorilor săi a dus la participarea Institutului la Expoziția Internațională de la Paris în anul

⁵ *Ibidem*, p. 91

⁶ Gheorghe Bâzâc, *op. cit.*, p. 91

⁷ *Ibidem*, p. 93

⁸ *Ibidem*, p. 96

⁹ Bogdan Antonescu, Ștefan C. Hepites, *Buletinul Societății Meteorologice Române*, anul I, nr. 1 (martie 2013)

1900, unde s-a prezentat cu lucrări importante, primind medalia de argint pentru activitatea sa.¹⁰

În anul 1902, este ales membru al Academiei Române, prilej pentru care revista *Familia*, cea care i-a popularizat activitatea științifică, a publicat un amplu material subliniind că *prin această alegere, în Academia Română este reprezentată o nouă știință - meteorologia*.¹¹

În ciuda prestigiului unanim de care se bucura pe toate planurile, atât în țară, cât și peste hotare, Ștefan C. Hepites nu este consultat atunci când se hotărăște ca, începând cu anul 1908, Institutul Meteorologic să fie contopit cu Observatorul Astronomic și trecut sub tutela Ministerului Instrucției Publice, iar Hepites să fie îndepărtat de la conducere. Acest fapt l-a rănit profund pe fondatorul meteorologiei românești care *protestează, retrăgându-se definitiv din Institut și rupând orice relație cu noua conducere*¹², dar care își va continua activitatea în cadrul Academiei Române și în diverse organizații internaționale.

Hepites s-a ocupat și de cercetări în domeniul metrologiei, astronomiei, magnetismului terestru și al seismologiei, iar întreaga sa muncă de cercetare l-a dus la scrierea a peste 800 de lucrări științifice, din care peste 20 sunt legate de orașul natal – Brăila.

Celebrul autor german Novalis spunea într-unul dintre aforismele sale: *a fi un cercetător al naturii este cea mai frumoasă și sacră misiune*¹³,

¹⁰ Aurelian Florinescu, *op. cit.*, p. 13

¹¹ Dumitru Mitru, Mircea I. Paina, *Ștefan C. Hepites – personalitate de seamă a meteorologiei românești*, *Hidrotehnica*, an 26, nr. 8 (aug. 1981), p. 250

¹² Gheorghe Bâzâc, *op. cit.*, p. 107

¹³ Const. A. Dissescu, *op. cit.*, p. 786

pe care Hepites a simțit-o și căreia i-a dedicat toată viața. Pe lângă prodigioasa sa activitate științifică, trebuie subliniat și felul lui de a fi: *era un om sociabil, calm, iubit de colaboratori, iar cei ce veneau în contact cu el nu puteau să nu simtă puternica sa personalitate și să nu rămână impresionați de bunătatea și modestia lui*.¹⁴

Ștefan C. Hepites s-a stins din viață la vârsta de 71 de ani, la 15 septembrie 1922, lăsând în urma sa realizări de excepție.

Centenarul morții meteorologului brăilean a fost marcat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila printr-o expoziție cu lucrările acestuia ce se găsesc în cadrul compartimentului Colecții Speciale, de la cele mai vechi (*Chartele synoptice pentru prevederea timpului* - conferință ținută la Adunarea Generală din 26 februarie 1884 a Societății Geografice Române) până la articolele din *Bulletin Scientifique de l'Académie Roumaine*, revistă la care Hepites era redactor din anul 1913.

Bibliografie

Antonescu, Bogdan. *Profil de meteorolog – Ștefan C. Hepites (1851-1922)*. În: *Buletinul Societății Meteorologice Române*, anul I, nr. 1 (martie 2013);

Bâzâc, Gheorghe. *Din istoria meteorologiei*. Editura Științifică și Enciclopedică, 1985;

Bogdan, Octavia. *Un precursor – Ștefan C. Hepites*. În: *Analele Brăilei*, aug. 1984, p. 28;

Dissescu A. Const. *Ștefan C. Hepites (1851-1922)*. În: *Universul literar*, București, anul XLV, nr. 50 (8 decembrie 1929);

Florinescu, Aurelian. *Ștefan C. Hepites*, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1964;

Iov, Costin. *Oameni de știință ai Brăilei – Ștefan C. Hepites*. În: *Luceafărul literar și artistic*, anul I, nr. 8-9, febr. – mar. 1930;

Mitru, Dumitru, Mircea, I. Paina. *Ștefan C. Hepites – personalitate de seamă a meteorologiei românești*. În: *Hidrotehnica*, an 26, nr. 8 (august 1981);

Slavic, Gheorghe. *Ștefan C. Hepites*. În: *Înainte*, an 29, nr. 8771 (11 martie 1973).

Ana-Maria FLORICĂ,
conservator

¹⁴ Aurelian Florinescu, *op. cit.*, p. 32

PORTRET DE BIBLIOTECAR BRĂILEAN

Nume și prenume: Doina LALU

Studii: Facultatea de Litere (specializarea lb. franceză – lb. română), Universitatea *Dunărea de Jos* Galați

Ocupația: bibliotecar

Familie: căsătorită, un copil

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

Îmi amintesc că a fost o perioadă lungă de timp când mă vedeam învățătoare, deci pe undeva intuiam o profesie legată de carte, de dorința de a sădi și în sufletul altcuiva dragostea pentru cuvântul scris și satisfacția pe care o ai pe măsură ce afli lucruri noi.

Ce v-a determinat să vă îndreptați către studiile urmate?

Pasiunea pentru lectură am avut-o din copilărie și a rămas ca o coloană vertebrală a vieții mele. Mă susține și o susțin. Sunt dependentă de lectură în sensul cel mai frumos posibil al termenului. Și așa am ajuns să studiez la liceu științele umaniste, la clasa de filologie-istorie, cum era pe atunci

(1989) - Colegiul Național *Nicolae Bălcescu* Brăila, și apoi, firește, Facultatea de Litere din cadrul Universității *Dunărea de Jos* Galați, specializarea franceză – română.

Unde ați lucrat după terminarea studiilor? Ce ocupație ați avut?

După terminarea facultății am activat timp de doi ani în învățământ, ca profesor de limba română și limba franceză. A fost o perioadă foarte frumoasă, numai că atunci îmi doream altceva și m-am gândit că lucrul într-o bibliotecă ar fi domeniul potrivit, așa că m-am angajat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, unde lucrez și astăzi.

Care a fost traseul profesional urmat?

Prima dată când m-am angajat, am lucrat o perioadă la Biroul de Informare Bibliografică, unde se prelucrau informații luate din diverse surse: reviste, ziare, cărți - referitoare la Brăila, la personalitățile brăilene, la instituțiile brăilene, se alcătua calendarul de evenimente culturale pentru anul următor, se întocmeau bibliografii tematice la cerere. Tot acolo am făcut cunoștință cu programul *Tinlib* și apoi *Tinread* al bibliotecii. Interesantă munca de cercetare, însă apoi am lucrat rând pe rând în multe alte secții ale bibliotecii, unde a fost și mai interesant: Catalogare, Sala de lectură, Secția de Împrumut pentru Copii, Colecții speciale, iar din 2013 până în prezent, la Secția de Împrumut pentru Adulți. La Colecții speciale (2007-2013) a fost o altă perioadă frumoasă din viața de bibliotecar, cu *parfumul* ei, când se introduceau în baza de date cărțile foarte vechi, îmi amintesc că învășasem chiar și alfabetul chirilic și cel gotic la un moment dat.

În ceea ce privește Secția de Împrumut pentru Adulți, aici a fost piatra de încercare, ca să zic așa. Este, după părerea mea, și o spun cu mâna pe inimă, cea mai GREUĂ, dar și cea mai FRUMOASĂ secție a bibliotecii! Aici trebuie să cunoști foarte bine fondul de carte, să ai o memorie foarte bună ca să poți *naviga* rapid prin labirintul de rafturi

cu mii de cărți, astfel încât să știi locul fiecăreia, să stăpânești tehnici și abilități de comunicare, să ai tact, rezistență emoțională deosebită, să dispui de vaste cunoștințe enciclopedice, să dai dovadă de toleranță, să fii amabil, să fii capabil să vezi dincolo de convingerile și credințele tale și, mai presus de toate, trebuie să fii un fin psiholog, astfel încât să anticipezi dorința de lectură a fiecărui utilizator în parte, să intuiești ce gen de lectură i se potrivește. Fără toate aceste aptitudini la un loc, nu reziști aici.

Dar Secția de Împrumut pentru Adulți nu oferă doar servicii tradiționale de împrumut, ci vine cu o alternativă pentru petrecerea timpului liber în această eră supratehnologizată, printr-o serie de activități educative și recreative, axate pe creativitate, joc, relaxare, lectură, dezvoltare personală, handmade, dedicate publicului doritor.

Iubind tradițiile și obiceiurile strămoșești, am dezvoltat împreună cu colega mea, Leta, atelierul de cusături pentru copii *Să învățăm să coasem*, cu atât mai mult cu cât în timpul școlii se întâlnesc din ce în ce mai rar programe ce au la bază activitățile de tip lucru manual. Activitate cu efect terapeutic, cusutul manual are o multitudine de beneficii: dezvoltă abilitățile motorii fine, atenția la detaliu și crește puterea de concentrare, stimulează imaginația, creativitatea, îndemânarea și inteligența, îmbunătățește răbdarea și echilibrul interior, educă gustul estetic. Atelierul reprezintă un proiect la care punem mult suflet, iar scopul pe care ni-l propunem este familiarizarea copiilor cu noțiunile de folclor și simbolistică românească, valorizarea culturii și artei tradiționale românești și, nu în ultimul rând, petrecerea timpului într-un mod cât mai plăcut. Copiii învață să coasă prin diferite tehnici și pe materiale diverse: semne de carte, ornamente de Crăciun, de Paște, 1 și 8 martie, huse pentru telefon, pernițe, tablouri mici, punguțe de cadou sau orice altceva le stârnește interesul și imaginația.

Ce vă place cel mai mult la ocupația/ meseria dumneavoastră?

Vorbeam puțin mai devreme despre pasiunea pentru lectură și implicațiile ei în viața noastră. Atunci ce poate fi mai frumos decât munca într-o bibliotecă unde ai acces permanent la toate titlurile noi? Ce meserie mai privilegiată de atât există, unde ai la îndemână toate documentele din care te poți informa? Albert Einstein, de exemplu,

a mers atât de departe încât a declarat că în viață nu avem nevoie de nimic altceva decât să știm unde se află biblioteca. Iar asta spune totul.

Este o meserie care vă oferă satisfacții?

Da, cu siguranță este o meserie care oferă satisfacții. Am realizat încă de la început că pot împărtăși pasiunea pentru lectură cât mai multor oameni, bucuria și energia pozitivă pe care aceasta o aduce în viața noastră.

Care a fost momentul definitoriu/ personalitatea care v-a marcat în carieră?

Cred cu tărie că momentul definitoriu a fost cel în care m-am angajat la bibliotecă, atunci am văzut ce înseamnă să lucrezi într-o atmosferă destinsă, unică, întreținută de oameni încântători și, cel mai important, înconjurați de cărți, ca într-un veritabil tărâm al poveștilor!

Care este momentul cel mai frumos din activitatea de bibliotecar care vă vine acum în minte?

Momente frumoase sunt aproape în fiecare zi, dar cel care mă surprinde plăcut de fiecare dată este atunci când primim stocul de cărți noi. Acela este momentul cel mai frumos, când bucuria se împletește cu nerăbdarea, cu emoția și curiozitatea.

Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră?

Cartea este una dintre minunile create de om, un prieten pe care îl ai toată viața, ne deschide sufletul și mintea spre lumi nebănuite, ne ajută să evoluăm, să vedem esența, să visăm și să iubim.

Ce faceți pentru a promova cartea și lectura?

Cărțile pe care le citesc le recomand cu drag, deopotrivă prietenilor și utilizatorilor bibliotecii, apoi expozițiile documentare pe care le fac reprezintă un îndemn permanent la lectură, ca de altfel și toate celelalte activități la care particip, cum ar fi Ziua Internațională a Cititului Împreună sau Ziua Națională a Lecturii, Nocturna Bibliotecilor și multe altele.

Pasiuni: lectura, călătoriile, muzica, filmele.

Citat preferat: *Dă șansa fiecărei zile să fie cea mai frumoasă din viața ta.* (Mark Twain)

PORTRET DE BIBLIOTECAR BRĂILEAN

Nume și prenume: Mara-Lorina MARIN-IONAȘCU

Studii: Universitatea *Lucian Blaga* Sibiu, Facultatea de Științe Socio-Umane,

Ocupația: Restaurator, Secția Colecții Speciale

Familie: Căsătorită

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

Unii copii sunt norocoși și descoperă încă de mici ceea ce le place să facă. Pot spune că mă număr printre ei, deoarece în jurul vârstei de cinci ani, părinții mei m-au dus la Palatul Copiilor, la cursurile de desen ale domnului profesor Cornel Cristina, cel care m-a făcut să mă îndrăgostesc de această artă. Apoi am urmat timp de zece ani cursuri în același domeniu la Școala Populară de Arte și Meserii *Vespasian Lungu*, cu domnul profesor Constantin Boer Dondoș și pot spune că în această perioadă m-am maturizat în ceea ce privește desenul. Liceul de Arte a fost o alegere

firească, iar doamna profesor Marilena Ioanid a completat triada ce a pus cărămidă cu cărămidă la formarea mea.

Ce v-a determinat să vă îndreptați către studiile urmate?

Specializarea mea la facultate a fost *Restaurare lemn policrom*, așadar alegerea domeniului de studiu a avut legătură cu pasiunea pentru artă, dezvoltată în anii copilăriei și adolescenței. Mi s-a părut fascinant, dar și util să pot contribui la conservarea pieselor valoroase aflate într-o stare precară. În anii de studiu am învățat mai multe tehnici de restaurare, mai ales plecând un an cu o bursă Erasmus în Italia, unde chiar am exersat toate suporturile pe care restaurez. Tot acolo am făcut și specializarea *restaurare carte*. Dincolo de partea teoretică, întotdeauna m-a atras practica. Chiar și acum, la ceva ani după terminarea facultății, obișnuiesc să fac alături de colegii mei voluntariat pe șantiere, unde restaurăm biserici vechi. Ultimul a fost acum doi ani, în județul Alba, la Borz. O altă experiență care mi-a rămas în suflet a fost cea de la Gherdeal, de lângă Sibiu, când în trei zile am pus acoperișul unei biserici din lemn.

Există în țară o rețea de restauratori. Nu suntem mulți, însă lucrăm cu pasiune și fără să așteptăm câștiguri materiale. Șantierele se desfășoară vara, când oamenii au concedii sau vacanțe, dacă vorbim despre studenți, și își pot dedica din timpul lor liber unor astfel de activități, dar și pentru că temperaturile sunt favorabile atunci pentru ceea ce trebuie noi să facem. Împlinirile sunt foarte mari, pentru că bisericile sunt selectate în funcție de clasamentul monumentelor, sunt alese cele mai importante, de tip A. De asemenea, sunt propuse pentru restaurare cele cu un grad ridicat de

degradare, tocmai pentru a nu se pierde. Iar faptul că putem salva un astfel de edificiu de cultură nu poate aduce decât o satisfacție nemăsurată.

Unde ați lucrat după terminarea studiilor? Ce ocupație ați avut?

După facultate am făcut cinci ani de voluntariat la Muzeul Național *Bruckenthal* din Sibiu, unde am lucrat în cadrul laboratorului de Restaurare pictură ulei pe pânză, apoi am făcut un an de voluntariat la Mitropolia Ardealului, tot în Sibiu, așadar am activat în domeniul pe care l-am studiat. Anii aceștia au însemnat un plus de experiență, un timp pe care l-am dedicat perfecționării mele.

Care a fost traseul profesional urmat? Ce v-a determinat să vă schimbați profesia?

Un loc stabil de muncă și provocarea unui domeniu nou, pe care nu îl abordasem foarte mult până la acea dată, m-au determinat să mă întorc în Brăila, unde, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, Secția Colecții Speciale, a fost scos la concurs un post de conservator, pe care l-am ocupat începând cu data de 15 ianuarie 2015, întâmplător sau nu, chiar de Ziua Culturii Naționale. Postul presupunea să am grijă de depozite, să le aerisesc, să verific starea cărților, să-mi notez umiditatea și temperatura în fiecare zi, să fac mape specifice unor documente, să desprăfuiesc cărțile cu un aspirator special o dată pe săptămână. Peste ceva timp, am schimbat postul de conservator cu cel de restaurator, care e specific specializării mele, însă cele două se îmbină, restauratorul și conservatorul lucrează împreună, restauratorul poate face conservare curativă, ceea ce înseamnă să contracareze efectele degradărilor fizice, chimice și biologice asupra bunurilor culturale mobile. Nu există o limită clară între cele două specializări.

Munca mea de restaurator se desfășoară în mare parte în laboratorul care s-a înființat în urmă cu câțiva ani la bibliotecă. Punerea lui în funcțiune a necesitat mai mult timp deoarece trebuia reorganizat spațiul, fiind nevoie de o

cameră cu lumină naturală și cu aerisire directă de afară. În plus, echipamentul este costisitor, motiv pentru care acesta a fost achiziționat în timp. Inițial am lucrat aproximativ un an pe colecțiile de ziare, deoarece acestea se cer mult la sală, însă ele sunt printre cele mai complexe pentru că hârtia este casantă și necesită mare atenție. Recent am identificat în colecțiile noastre câteva tablouri aflate într-o stare nu tocmai bună, unul dintre ele chiar al lui Vespasian Lungu, la care lucrez în prezent și care va fi gata pentru expunere până la sfârșitul anului. Procesul de restaurare este unul complex, iar timpul dedicat fiecărui obiect variază în funcție de starea de deteriorare, de dimensiune, de atacul xilofag, însă rezultatul final merită efortul depus.

Ce vă place cel mai mult la ocupația/meseria dumneavoastră?

În ciuda prejudecăților, munca în bibliotecă nu este una plictisitoare. Este interesant faptul că deși sunt restaurator, pot face și alte activități, concretizate în ateliere cu copii sau cu persoanele lipsite de libertate. Cumva îmi împart activitatea în două linii mari: partea de laborator și activitatea cu publicul, ceea ce îmi place foarte mult. Un alt lucru pe care îl îndrăgesc este să prezint grupelor de elevi care vin în vizită la bibliotecă laboratorul de restaurare. Îmi place să descopăr fascinația lor, interesul acestora, unii chiar mă întreabă ce studii sunt necesare pentru a face așa ceva. Drumul însă este unul anevoios, cererea pe piață e destul de mică, în plus este o meserie destul de periculoasă pentru că lucrăm cu substanțe chimice și dacă nu te protejezi conform normelor, riști să îți pui în pericol sănătatea. Însă cei care își doresc cu adevărat se pot dedica cu succes unei astfel de profesii.

Este o meserie care vă oferă satisfacții?

Categoric există satisfacții aici, în laborator, dar cu atât mai mult pe șantier, unde lucrarea este una de proporții. Este de nedescris sentimentul trăit când după trei-patru luni de muncă vezi diferența

între cum arăta, spre exemplu, o catapeteasmă la început și cum se prezintă la final. Senzația e că îți dorești să faci din ce în ce mai mult. De asemenea, totul are și o importanță spirituală. Se simte când în icoana pictată este pusă și puțină rugăciune. Sunt lucruri de suflet, care nu au cum să nu te împlinească.

Care a fost momentul definitoriu/ personalitatea care v-a marcat în carieră?

Aș aminti două persoane care au contribuit la formarea mea în ceea ce privește domeniul profesional: domnul Dondoș, de la Școala Populară de Arte și Meserii *Vespasian Lungu*, care mi-a dat încredere să aleg acest drum, deși părinții erau puțin reticenți în privința viitorului în acest domeniu, și doamna Ioanid, de la Liceul de Arte *Hariclea Darclée*, alături de care lucrez și în prezent, atunci când vine însoțită de grupe de elevi la bibliotecă. În momentele acelea îmi aduc aminte de vremea când eram la școală, mă văd prin prisma liceenilor din prezent. Îmi sunt familiare nedumerirea, nesiguranța, ușoara confuzie, pentru că domeniul e unul de nișă. Nu ai cum să nu te întrebi ce poți face după terminarea facultății. Răspunsul e unul singur: ori ești foarte, foarte bun și răzbați, ori te pierzi și atunci e normal să fii temător, dincolo de pasiunea ta.

Care este momentul cel mai frumos din activitatea de bibliotecar care vă vine acum în minte?

Iubesc atelierelor cu cei mici. *Vesellie și culoare*, atelierul de pictură pe care îl coordonez mă încarcă pozitiv de fiecare dată. Anul acesta am două grupe de copii între cinci și zece ani. Mă înțeleg cu ei, îi atrag prin comunicare, le sunt apropiată, eu însămi fiind o fire copilăroasă, și atunci atelierul este o plăcere, iar bucuria se simte de ambele părți.

Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră?

Cartea înseamnă poveste. De fiecare dată când deschid o carte, mă gândesc la mâinile prin care a

trecut. Majoritatea cărților de la Colecții Speciale sunt mai vechi de o sută de ani și atunci, inevitabil, mă gândesc la ceea ce au simțit persoanele care le-au răsfoit de-a lungul timpului. De asemenea, mi se pare fascinant conținutul ei, ce a gândit și cum s-a exprimat autorul în urmă cu atât de mulți ani. Prefer cărțile vechi, e adevărat, dar citesc și cărți noi, încerc să fiu la curent cu tot ce se scrie. În plus e mai comod să citești o carte nouă, o poți mânui fără grijă și nici nu reprezintă un pericol din punct de vedere fizic pentru cel care o atinge. Dincolo de toate astea, cărțile vechi au totuși un farmec aparte, un parfum unic și povestea lor la care se adaugă și povestea ta, odată ce le deschizi.

Ce faceți pentru a promova cartea și lectura?

Întotdeauna în activitățile mele cu publicul includ cartea. Spre exemplu, atunci când lucrez cu liceeni scot din colecțiile bibliotecii albume de artă pe care ei să le studieze. La finalul atelierelor, de fiecare dată când lucrez cu grupe noi, le prezint depozitele. Văd uimirea pe chipul lor atunci când constată că o carte de la 1600 se află într-o stare atât de bună sau când descoperă cărțile liliput și își imaginează munca depusă de cei care le-au dat viață.

Pasiuni:

Mă consider un om dinamic, prin urmare și pasiunile mele sunt în continuă schimbare. Sunt câteva lucruri care rămân însă constante. Îmi place să pictez, iubesc grafica, mă relaxează de asemenea sportul, îndeosebi joggingul. Din păcate însă nu mai am atât de mult timp în ultima vreme pentru a-l dedica hobbyurilor.

Citat preferat:

Lumea nu va fi distrusă de cei care fac rău, ci de cei care văd asta și nu fac nimic. (Albert Einstein)

PORTRET DE BIBLIOTECAR BRĂILEAN

Nume și prenume: Teodora LUNGU

Studii: Universitatea București, Facultatea de Litere

Ocupația: Documentarist

Familie: Necăsătorită

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

În copilărie visam să devin profesor. Adesea mă jucam imaginându-mi că sunt profesoară, jucăriile de pluș, aliniate ca la școală, au fost primii mei elevi. Nu eram hotărâtă asupra materiei pe care să o predau, dar un lucru era cert: eram fascinată de ideea de a da mai departe cunoștințele dobândite.

Ce v-a determinat să vă îndreptați către studiile urmate?

Momentul alegerii studiilor universitare a fost ușor dificil deoarece avem două variante: Facultatea de Litere sau Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune. Dificultatea alegerii a fost dată de faptul că îmi doream să urmez cursurile ambelor specializări, însă știam că studiul simultan nu ar fi condus către performanțele

scontate. Posibilitatea de a-mi îndeplini dorința din copilărie, cea de a deveni profesor, a contat foarte mult, astfel, am ales Facultatea de Litere. La trei ani de la absolvirea studiilor universitare, m-am înscris și la Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune.

Unde ați lucrat după terminarea studiilor?

După absolvirea studiilor am susținut examenul de titularizare și am intrat în sistemul de învățământ. Am lucrat în mai multe școli gimnaziale din București.

Ce ocupație ați avut?

Prima ocupație a fost chiar ceea ce îmi doream încă din copilărie: profesor. Am predat limba engleză și limba latină elevilor din ciclul primar și cel gimnazial. Deși am susținut examenul de titularizare la limba și literatura română, datorită dublei specializări de pe diploma de licență, respectiv Limba și Literatura Română – Limba și Literatura Engleză, pot predă și aceste materii.

Care a fost traseul profesional urmat?

Cât timp am locuit la București am lucrat în învățământ, dar odată cu reîntoarcerea la Brăila am schimbat și locul de muncă. M-am angajat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, unde inițial am ocupat un post de bibliotecar, apoi cel pe care îl dețin în prezent, respectiv documentarist.

Ce v-a determinat să vă schimbați profesia?

Schimbarea profesiei nu s-a datorat unor factori subiectivi, probabil că aș fi lucrat și în prezent cu micuții învățăcei, ceea ce a dus însă la această situație a fost schimbarea domiciliului. Reîntoarcerea la Brăila s-a petrecut în timpul anului școlar și pentru a continua să lucrez în învățământ trebuia să aștept câteva luni până la examenul de titularizare. Între timp m-am angajat la bibliotecă și am decis să rămân aici. Prin intermediul activităților pe care le desfășor îmi împlinesc și dorința de a lucra cu copiii.

Ce vă place cel mai mult la ocupația/meseria dumneavoastră?

Ceea ce apreciez cel mai mult este elementul de noutate. O parte dintre atribuțiile mele au caracter repetitiv, dar apar și situații când activitatea pe care urmează să o desfășor este complet nouă. Activitățile pe care le fac frecvent aduc avantajul ușurinței de a le duce la îndeplinire, timpul scurt de realizare și independența, în timp ce elementul de noutate reduce considerabil aceste aspecte. Cu toate acestea, orice este nou este și antrenant. Îmi place să ies din zona de confort, să învăț și să mă implic. Consider că o situație nouă îți oferă ocazia de a deveni mai bun și de a-ți depăși limitele.

Este o meserie care vă oferă satisfacții?

Cred că orice meserie îți poate oferi satisfacții dacă o urmezi cu seriozitate și ești implicat. Da, pot spune că meseria îmi oferă satisfacții, una dintre cele mai mari fiind mulțumirea publicului. Desfășurând și activități cu publicul, în special copii și adolescenți, obțin un feedback real dat fiind faptul că ei sunt sinceri.

Care a fost momentul definitoriu/personalitatea care v-a marcat în carieră?

Profesorul de limba și literatura română pe care l-am avut în liceu este cu siguranță persoana care a avut o influență majoră asupra mea. I-am apreciat întotdeauna tactul pedagogic, stilul de a se apropia de elevii săi și modul în care reușea să transmită informațiile. Am ales Facultatea de Litere cu gândul că într-o zi voi reuși să duc mai departe nu doar conținutul acestei discipline, ci mai ales spiritul critic, curiozitatea și motivația pe care domnul profesor ni le insufla la fiecare oră.

Care este momentul cel mai frumos din activitatea de bibliotecar care vă vine acum în minte?

Meseria de bibliotecar se află în slujba comunității pe care o deservește. Orice activitate este gândită, creată și destinată celor care prețuiesc biblioteca și îi găsesc utilitatea chiar și astăzi, când informația și socializarea se află la un click distanță. Cele mai frumoase momente din activitatea de bibliotecar sunt cu siguranță cele petrecute la activitățile cu publicul. Atelierele din timpul anului și cele din cadrul Clubului de Vacanță îmi aduc multă bucurie și satisfacție. Simt că munca mea își găsește o utilitate imediată, iar zâmbetele copiilor sunt motivația de a continua.

Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră?

Pentru mine cartea are o însemnătate aparte. Dacă ne întoarcem la momentul tipăririi primelor cărți vom descoperi că la bază a sta necesitatea transmiterii unor importante cunoștințe. Cărțile reprezintă un izvor de adevăr ce așteaptă să fie descoperit și care întotdeauna va fi un ajutor pentru cei ce știu să îl fructifice. Cărțile de știință sunt un orizont nelimitat de cunoștințe, ele ne dezvăluie realitatea așa cum este ea, fără a fi impregnată de simțurile și convingerile autorului. Dar omul este dator să își hrănească și sufletul, nu doar mintea, de aceea literatura este la fel de importantă precum știința. Literatura dă naștere unei altfel de realități în care ne putem refugia pentru a ne regăsi pe noi înșine, pentru a descoperi tărâmură și personalități necunoscute sau pentru a ne hrăni imaginația. Fie că vrei să înveți sau să te relaxezi, cartea este mereu un aliat al timpului bine petrecut.

Ce faceți pentru a promova cartea și lectura?

În general cel mai bun mod de a promova ceva este chiar propriul exemplu. Fiecare carte are farmecul ei, dar cu siguranță sunt anumite cărți care ne captivează de la primele pagini și care ne rămân în suflet. Ori de câte ori găsesc o astfel de carte o recomand și prietenilor. Îmi place să citesc, fac acest lucru cât de des pot și ceea ce îmi place cel mai mult este să dezbat subiectul cărților cu cei din jur. Îndrăgesc discuțiile ce iau naștere în jurul unei cărți, întotdeauna descopăr cu plăcere multitudinea perspectivelor din care oamenii privesc o carte. O formă de promovare cred că poate fi considerată și aplicația pe care o folosesc pe telefon, *Goodreads*. Cu ajutorul acesteia ofer note și recenzii pe care ceilalți utilizatori le văd, poți aprecia activitatea celorlalți (câte și ce cărți au citit) sau să participi la diferite provocări cum ar fi un anumit număr de cărți citite într-o perioadă dată.

Pasiuni: lectura, călătoriile

Citat preferat: *If you can dream it, you can do it.* (Walt Disney)

Rubrică realizată de Roxana NEAGU
corector

Biblioteca viitorului. Tehnologii pe care ne-ar plăcea să le vedem în bibliotecă

Astăzi, bibliotecile nu sunt doar locuri pentru a împrumuta cărți. Sunt spații creative, nu numai pentru indivizi, ci și pentru echipe. Sunt incubatoare economice și centre de învățare și relaxare pentru comunitatea deservită. Mai presus de toate, bibliotecile sunt punctele de intrare în lumea digitală. Și în multe ocazii sunt cel mai popular mod de a adopta tehnologia și a evita excluderea digitală. Prin urmare, pentru a îmbunătăți alfabetizarea tehnologică a comunităților locale, bibliotecile trebuie să fie echipate cu tehnologii relevante. Tehnologiile nu ajung doar la carte, ci și la sistemele de management ale bibliotecii.

Semn de carte, card și ghid de bibliotecă

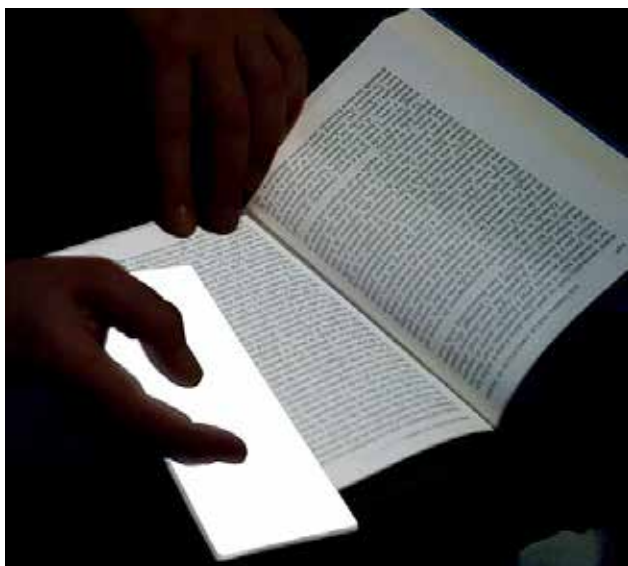
Intelligent Library Bookmark este un concept interesant de la o companie de design din China pe nume TOOUT, care a fost implementat ca proiect-pilot în mai multe biblioteci publice din China. Acest dispozitiv mic este, în primul rând, un semn de carte. El va putea înmagazina informație despre cât ai citit, unde te-ai oprit, în cât timp citești o pagină și cât timp ți-ar mai lua să termini cartea împrumutată. Dar, peste această utilitate, are și caracteristici care ar putea face utilizarea mult mai ușoară a spațiului și ofertei bibliotecilor. În primul rând,

dispozitivul se asociază cu telefonul mobil și este un însoțitor perfect atunci când navigăm prin bibliotecă, oferind indicații pas cu pas către cartea pe care o dorește utilizatorul, dar și despre cărțile aparținând aceluiași gen literar, autor sau domeniu. Dispozitivul poate, de asemenea, să țină evidența tuturor cărților împrumutate, precum și să reamintească utilizatorului datele de returnare. Cu dispozitivul inventat de TOOUT, o carte poate fi găsită, rezervată, împrumutată și returnată cu ușurință, fără a cunoaște sistemul de clasificare zecimală Dewey și reprezintă una dintre direcțiile de dezvoltare inteligentă spre care se îndreaptă cardul de bibliotecă.

Înainte de Semnul de carte inteligent de la TOOUT a apărut și **Semnul Mark-My-Time** care contorizează timpul necesar pentru a citi o carte. Un semn de carte pentru școlari și pentru cei care își pierd simțul timpului când citesc. Mark-My-Time are un cronometru încorporat pentru măsurarea vitezei de citire, dar care îi va aminti de asemenea cititorului entuziast că este timpul să ia o pauză, chiar și pentru a face puțină mișcare. Semnul de carte are funcție de cronometru, dar și cronometru cu numărătoare inversă pentru a ne opri la timp din citit ca să ne respectăm programul de întâlniri sau activități.

Lightleaf (frunza luminoasă) este un alt concept, inventat de designerul Valentina Trimani, ce aduce în realitate visul etern al copiilor și, în general, al tuturor iubitorilor de carte, un dispozitiv în format semn de carte care îți permite să citești pe întuneric. Acest semn de carte wireless strălucitor, iluminat OLED, este subțire ca o pagină dintr-o carte.

Poate fi încărcat, iar luminozitatea este reglabilă, pentru a nu deranja persoanele din apropiere, dar este perfectă pentru vizibilitatea paginii și cititul în pat pe timpul nopții. Cu

siguranță un lucru util și inteligent, este clar că va deveni foarte convenabil pentru sălile de lectură din biblioteci, dar și pentru cititorii pasionați aflați în vacanță și care călătoresc cu avionul, trenul, autocarul, stau în cort sau pur și simplu se orientează pe o hartă în miez de noapte sau citesc în mijloace de transport, parcuri, grădini sau alte locuri iluminate slab.

O bibliotecă publică va putea oferi utilizatorilor în viitorul apropiat o varietate de ustensile mici pe care le-ar putea împrumuta pentru a fi folosite în sala de lectură. Un astfel de concept este **Ivy Guide**, un dispozitiv pe care îl poți pune pe un stilou pentru a-l folosi la traducerea cuvintelor găsite în cartea tipărită. Creat de designerii Shi Jan, Sun Jihao și Li Ke, Ivy Guide este un dispozitiv unic ce se potrivește pe orice stilou sau creion și scanează cuvinte pentru traducere. Practic, vă ajută să înțelegeți

mai bine limba și ușurează traducerea textului. Este reîncărcabil prin USB și se adaptează cu ușurință la prinderea pe orice dispozitiv de scris. Cu studenții internaționali care trec granițele și comunitatea globală interconectată, acesta s-ar putea dovedi a fi un dispozitiv benefic în comunicare. Este doar un exemplu care arată că astfel de concepte sunt create la nivel mondial. Singurul lucru este că trebuie găsită sarcina cea mai utilă pentru conceptul de utilizare în biblioteci. Ar putea fi un simplu stilou care să le permită utilizatorilor să facă evidențieri digitale, însă cu o condiție – ar trebui făcut într-un mod cât mai simplu posibil. Iată care este ideea de bază: evidențiatorul real-digital va fi conectat la un computer. Când evidențiați ceva, deplasându-vă de-a lungul textului într-o carte tipărită, va apărea imediat tradus în aplicația Notepad de pe computer. Toate elementele evidențiate vor fi colectate într-un singur document text. Când ați terminat, pur și simplu trimiteți această notă la adresa dumneavoastră de e-mail.

Astfel de ustensile de bibliotecă sunt folositoare pentru utilizatorii bibliotecii mai puțin cunoscători de tehnologie sau pentru cei care nu folosesc aplicații avansate (de exemplu, cele cu OCR – recunoașterea optică a caracterelor) pe telefoanele lor.

Surse:

Yankodesign, valentinatrimani, ebookfriendly

Leonard NECULAE,
redactor

Makerspace – activități, proiecte și concursuri

În decursul ultimelor luni, membrii echipei de robotică *Helix* a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila s-au implicat în diverse activități de promovare STEAM, au participat la concursuri, au organizat și dezvoltat cursuri de prezentare și inițiere în robotică, au participat la acțiuni științifice, iar toate acestea au dus la o nouă recunoaștere a capacităților și potențialului echipei. La același nivel s-a situat și Clubul *CODEKids – CODERio*, care a organizat și condus activități încununate de succes, precum *Târgul de Științe*, despre care vom vorbi în rândurile care urmează.

Marele merit în desfășurarea acestor activități îl au mentorii/ coordonatorii echipei: Octavian Silviu Gheorghe – robotică; Alecu Ștefăniță – modelare 3D; Gabriel Dura – programare și Alin Roșioru – electronică.

În mai 2022, componenții Clubului *CODERio* de la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* din Brăila au continuat să lucreze în *App Inventor*, fiecare realizându-și aplicația individuală în vederea participării la concursul cu tema *Biblioteca mea* sau *Clubul meu*.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a găzduit, pe 25 mai, întâlnirea regională *CODEKids* la care au participat bibliotecari și coderi din județele Constanța, Tulcea, Galați și Brăila, alături de membrii Fundației *Progress*.

CODEKids – Programează viitorul comunității tale este un proiect gratuit de IT și STEM pentru copiii de gimnaziu din mediul rural și orașe mici, implementat de Fundația *Progress* Bistrița, în parteneriat cu bibliotecile publice din România,

un proiect al voluntarilor, realizat cu sprijinul financiar al *Romanian American Foundation*.

În cadrul întâlnirii au fost prezentate echipele participante, a fost analizat parcursul programului și au fost evidențiate statisticile conexe. Au urmat schimburi de opinii, propuneri pentru implementări de noi aplicații și proiecte, prezentarea reușitelor, dar și a problemelor întâmpinate, evidențierea sustenabilității proiectului și a reușitei acestuia atât la nivel local, cât și național și european.

Între 23 și 27 iunie 2022, a avut loc la Varna, Bulgaria - *Transnational Project Meeting* din cadrul proiectului *NITRO Clubs EU – Network of IoT Robo Clubs* (Proiect ID 2020-1-BG01-KA202-079200), conferință în domeniul roboticii, unde au participat organizații din Bulgaria, România și Slovacia, iar în data de 5 noiembrie 2022, a avut loc la București TPM3 – *Transnational Project Meeting* din cadrul proiectului *NITRO Clubs EU – Network of IoT Robo Clubs* (Proiect ID 2020-1-BG01-KA202-079200), inițiativă VET de parteneriat strategic Erasmus+ în domeniul roboticii, implementat de organizații din Bulgaria, România și Slovacia.

Evenimentul din România a fost organizat sub coordonarea Universității Politehnice București. La întâlnirea de management au participat reprezentanți ai tuturor organizațiilor implicate în consorțiul de proiect: Institutul de Tehnologii Informaționale și Comunicații, Bulgaria, în calitate de lider de proiect, și Școala Gimnazială de Științe și Matematică *Hristo Smirnovski*, Bulgaria, Liceul Profesional de Inginerie Electrică și Electronică *MV Lomonosov*, Bulgaria, Liceul Profesional de Inginerie Electrică și Automatizare, Bulgaria, Universitatea Politehnică din București, România, Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România, Universitatea Tehnică din Košice, Slovacia și Liceul Industrial de Inginerie Electrică, Košice, Slovacia, în calitate de parteneri. Din partea Makerspace-ului Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a

participat, la ambele întâlniri, Silviu Octavian Gheorghe.

Pe 10 septembrie a avut loc deschiderea sezonului 7 (2022-2023) – *Power Play a First Tech Challenge România*. Echipa de robotică *Helix* a Makerspace-ului bibliotecii brăilene a intrat din nou în acțiune.

Între 12 septembrie și 14 septembrie, *Helix Robotics Team* a participat, alături de alte 16 echipe, la Hackathonul *River Wolves Kick-off Celebrations. Build a robot in 72H* organizat de echipa de robotică *River Wolves Tulcea*.

Echipa noastră a avut coeziune, mobilizare, organizare, concentrare și viteză de execuție, reușind să se claseze pe un onorant loc III.

Pe 30 septembrie, în cadrul evenimentului național Nocturna Bibliotecilor, Makerspace-ul a condus activitatea *Biboți și Roboți – testare și control*, cu un real succes în rândul copiilor care au vizitat biblioteca.

Tot în septembrie, echipa *CodeRio* de la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a realizat proiecte în *Scratch*, care să vină cu soluții la problemele de mediu cu care ne confruntăm.

În continuare, echipa *Helix* a efectuat cu succes promovări STEM și prezentări de robotică la Colegiul Național *Nicolae Bălcescu* (19.10.2022), Colegiul Național *Gheorghe Munteanu-Murgoci* (21.10.2022) și în incinta Mall Brăila (23.10.2022).

Pe 28 octombrie, Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, Fundația *Progress* și Asociația *Celisea* au organizat *CODE Kids FEST – Brăila 2022 - Târgul Regional de Știință și Tehnologie pentru Copii*, în spațiul Multicultural *Dunărea*.

La standuri au fost expuse lucrări ale cluburilor de programare *CodeKids* de la Biblioteca Comunală Chiscani (Club *Development Outlet*)

– coordonator Fănica Ulidescu, Biblioteca Comunală Stăncuța (*CodeKids*) – coordonator Costel Turcu, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila (*CodeRio*) – coordonator Ștefăniță Alecu.

Invitați speciali au fost *Helix Robotics Team* care au făcut demonstrații cu roboții creați în Makerspace-ul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila cu care au participat la concursuri regionale și naționale. Au fost vizionate proiectele cluburilor de robotică participante și publicul a putut urmări funcționalitatea proiectelor participante.

Jurizarea proiectelor a fost făcută de Mircea Stan – Fundația *Progress*, Matei Stănciugelu – Fundația *Progress*, Alin Roșioru și Silviu Gheorghe – Makerspace, Biblioteca Județeană *Panait Istrati*.

Toți participanții au fost felicitați pentru munca depusă, pentru idei și proiecte și au primit diplome de participare. Cele mai bune trei proiecte au fost premiate după cum urmează:

Premiul I – Club *Development Outlet* Chiscani pentru *Mini Stație Meteo*;

Premiul II – Matei Legian de la *CodeRio* pentru *Sistem automat de udare a florilor*;

Premiul III – Denis Leoc Alexandru de la *CodeRio* pentru *Sistem de blocare a ușii cu parolă*;

Premiul special – *CodeKids* Stăncuța, care au primit un *Kit de Robotică* și un *Kit Lego Mindstorm* pentru Clubul de robotică.

Câștigătorii Premiului I, Club *Development Outlet* Chiscani, de la Biblioteca Comunală Chiscani, au participat la faza pe țară a concursului, unde au câștigat Premiul *Best Use of*

Tech pentru proiectul *Mini Stație Meteo*. Aceasta preia informații direct din încăperea despre umiditatea aerului și temperatură, pe care apoi le afișează pe un panou sub forma unui ceas. Astfel, sistemul informează utilizatorul atunci când temperatura din acea încăperea se află în intervalul corespunzător zonei de confort termic. În plus, *Mini Stația Meteo* atenționează când umiditatea este prea ridicată sau prea scăzută. La baza acestui proiect se află tehnologia *Arduino*, incluzând și componente precum senzori de temperatură și umiditate, led RGB sau servomotor.

Premiul a fost oferit de către *Autoritatea pentru Digitalizarea României*, un susținător al obiectivelor și activităților *CODE Kids*.

Rezultatele au adus în atenția celor care nu știau faptul că și în județul nostru, cu sprijinul Bibliotecii Județene, copiii învață programare și robotică. Aceste acțiuni fac parte din proiectul în derulare al Makerspace-ului, despre care am mai vorbit: *Deschiderea a 10 cluburi de robotică în mediul rural*.

Două comune, Chiscani și Stăncuța, au în bibliotecile comunale grupe de copii deștepți, care deja încep să demonstreze că se poate și în mediul rural să se facă performanță. De data aceasta îi aplaudăm pe micii programatori din Chiscani, coordonați de doamna bibliotecar Fănica Ulidescu, care au primit Premiul *Best Use of Tech*.

În perioada 09 -11 noiembrie, echipa *Helix* a participat și la concursul de stimulare a ideilor inovative *Hackaton ACIEE 2022*, care a avut loc la Galați, unde au câștigat Premiul al II-lea, concurând cu studenții Facultății de Automatică, Calculatoare, Inginerie Electrică și Electronică a Universității din Galați.

Makerspace a primit, pe 24.11.2022, vizita unor grupe de copii din Turcia și Ungaria, alături de profesorii lor însoțitori. Implicați în proiectul *Erasmus – Respect the nature*, copiii s-au arătat dornici să cunoască preocupările și activitățile non-formale specifice elevilor din România. Silviu Gheorghe, coordonatorul atelierului de robotică din cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati*, i-a antrenat într-o discuție privind prezentul și viitorul roboticii, importanța unui atelier de robotică într-o bibliotecă publică – avantajul de a avea acces gratuit la cunoștințele din acest domeniu, precum și rolul tot mai însemnat al roboticii în contextul premiselor unui viitor bazat pe tehnologia robotizată. Copiii au fost provocați la un mic joc de logică cu bee-bots, au testat ceilalți roboți și au aflat despre costurile, timpul și materialele necesare pentru obținerea acestora.

Îi felicităm pentru activități, pentru orele intense de muncă, pentru inventivitate și le dorim mult succes și în continuare!

Leonard NECULAE,
redactor

CÂNDURI CU ARIPI - PROIECTE ȘI CONCURSURI

Cartea vie a profesiei – un proiect apreciat și dorit în egală măsură

Cartea vie a profesiei este un proiect născut din dorința de a veni în sprijinul elevilor de liceu aflați în clasele terminale, care au nevoie de îndrumare în ceea ce privește orientarea profesională. Anul acesta, la Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila s-a desfășurat cea de-a IV-a ediție a proiectului, care s-a bucurat de succes, având în vedere cifrele înregistrate, aflate în creștere comparativ cu edițiile precedente, dar și ținând cont de reacțiile participanților.

Proiectul a fost organizat în două zile, 8 și 9 noiembrie 2022, când, timp de două ore, elevii au avut ocazia să se întâlnească și să vorbească direct, față în față, cu profesioniști din diferite domenii de activitate.

O forfotă ce nu poate fi surprinsă în cuvinte, zâmbete, întrebări, curiozitate și satisfacție întipărite pe chipurile celor care au făcut ca Sala de lectură a bibliotecii să devină neîncăpătoare în timpul evenimentului, toate acestea au definit atmosfera care a cuprins biblioteca în cele două zile de proiect.

Privind lucrurile din perspectiva organizatorului, putem spune că scopul activității a fost atins. Însă, deoarece mereu este loc de mai bine, vom ține cont la edițiile următoare de micile neajunsuri ale evenimentului din acest an. O sală cu un spațiu mai generos, dublarea profesioniștilor din domeniile care au prezentat interes deosebit pentru liceeni sunt aspecte pe care le vom avea în vedere în viitor.

În cele două zile de eveniment, elevii s-au putut bucura de sfaturile pertinente a 38 de cărți vii, ale căror nume merită amintite: Olga Condrat

- inspector de specialitate antidrog, Nicoleta Codrescu – inspector de specialitate antidrog, Liliana Nistor – jurnalist, Radu Nichifor – regizor, Monica Ivașcu – actor, Aurora Caracostea – medic, Mihai Caracostea – specialist IT, Irina Șerbănescu – asistent medical generalist, Ionuț-Silviu Dobrin – avocat, Vera Maxim – antreprenor, Sinsp. Mirela Laura Pînzariu – polițist, Cms. Șef Simona Costescu – polițist, Leonard Neculae – marinăru/ agent maritim, Mara Ionașcu-Marin – restaurator, Lt. Col. Șerbănel Stoica – ofițer MAPN, Lt. Mirela Beliciu – ofițer MAPN, Sg. Maj. Mihai Pârvu – jandarm, Plt. Adj. Cătălin Ciorășteanu – jandarm, Slt. Andreea Ursachi – pompier/ ISU, Col. Ștefan Stoian – pompier/ ISU, Cms. Sorin Stencău – ofițer penitenciar, Insp. Georgiana Chiojdoiu – ofițer penitenciar, Camelia Vechiu – prof. economist, Gianina Negrău – prof. economist, Carmen Ionescu – farmacist, Alexandra Duncă – farmacist, Adrian Duncă – farmacist, Ciprian Avramescu – arhitect, Camelia Cherciu – bibliotecar, Gabriel Lălă – ghid de turism, Mihaela Camelia Roșu – ghid de turism, Luminița Filipoiu – psiholog, Oana Ghețu – profesor, Marian Căpățînă – medic veterinar, Bogdan Casimachi – inginer, Silviu Gheorghe – inginer, Ștefăniță Alecu – inginer, Cristian Bălan – economist.

882 de elevi, însoțiți de 45 de profesori, au aflat răspunsuri sincere și directe la întrebări precum: Ce voi face după ce voi termina studiile? Cât de bine plătită este meseria pe care doresc să o urmez? Cât de ușor pot obține un post în domeniu? Care sunt studiile necesare? Pe ce

anume trebuie să îmi concentrez studiile? Ce satisfacții oferă o anumită profesie sau alta?

Mărturie pentru faptul că activitatea a fost una reușită, care se dorește a se transforma într-o tradiție stau și cuvintele scrise de câțiva participanți la eveniment:

Miercuri, 9 noiembrie 2022, am participat la activitatea «Cartea vie a profesiei» în cadrul Bibliotecii Județene «Panait Istrati» împreună cu mai mulți colegi și câteva cadre didactice. Activitatea a avut rolul de a lămurii elevii în legătură cu anumite întrebări despre orientarea în carieră, alegerea unei facultăți care să ni se potrivească, ce materii și alte cunoștințe ar trebui să stăpânim pentru a ne descurca la facultate sau în ce constă admiterea. La eveniment au fost prezenți reprezentanți ai aproximativ 25 de domenii, precum arhitect, doctor, inginer, jandarm, asistență medicală etc., realizând o gamă largă de posibilități pentru elevii curioși.

Consider că activitatea a fost benefică și prin acest eveniment am reușit să primesc răspunsuri la întrebările pe care le aveam și am devenit mult mai sigură pe direcția pe care am ales-o, la sfârșit având în mare parte toate informațiile de care aveam nevoie pentru a lua o decizie pentru viitor. (Andreia-Georgiana Casanaltă, clasa a XI-a, Liceul Teoretic Nicolae Iorga)

«Cartea vie a profesiei 2022» este o activitate educațională cu rol în orientarea liceenilor către o anumită profesie. Am fost primiți cu brațele deschise de către reprezentanții fiecărei profesii. Aceștia au vorbit cu fiecare dintre noi, răspunzându-ne la zecile de întrebări. Erau foarte amabili, încât îți făcea deosebită plăcere să vorbești cu dânsii despre misterele fiecărei profesii. De exemplu, am făcut cunoștință cu reprezentanții Inspectoratului pentru Situații de Urgență al județului Brăila, care mi-au zâmbit încă de la început, inducându-mi un sentiment de încredere. În urma discuției purtate, m-au convins că ar trebui să iau parte la o acțiune de voluntariat care mă va ajuta pe viitor.

Mi-a făcut deosebită plăcere să particip la

această activitate și îmi doresc să mai am o astfel de oportunitate. Consider că ar trebui organizată în fiecare an, deoarece are un impact foarte mare asupra elevilor, ajutându-i să aleagă ceea ce li se potrivește. (Elena Dobrică, clasa a XI-a, Liceul Teoretic Nicolae Iorga)

Activitatea desfășurată în 8-9 noiembrie la Biblioteca Județeană «Panait Istrati» poate fi considerată un adevărat târg al profesiilor care a ajutat adolescenții să se familiarizeze cu caracteristicile unor meserii considerate a fi de viitor. Am remarcat amabilitatea și profesionalismul de care au dat dovadă reprezentanții fiecărui domeniu de activitate, fapt care m-a încurajat să le adresez diverse întrebări. Astfel, mi s-a confirmat că drumul pe care mă gândisem deja să-l urmez corespunde aptitudinilor mele. Totodată, și alți colegi au trăit aceeași senzație ca și mine, bucurându-se de un astfel de eveniment. (Beatrice Stanciu, clasa a XI-a, Liceul Teoretic Nicolae Iorga)

A fost o activitate inedită! Nu mă așteptam să descopăr atât de multe lucruri noi legate de psihologie și de ceea ce face un psiholog pe teren. M-am convins astfel că este alegerea potrivită pentru mine. Ideea de a aduce într-un singur loc persoane din diferite domenii de activitate pentru a discuta cu noi, elevii, mi s-a părut o idee brilliantă! (Ștefania Bădilă, clasa a XI-a, Liceul Teoretic Nicolae Iorga)

În data de 9 noiembrie 2022, împreună cu cadre didactice și elevi ai liceului am participat la activitatea inițiată de Biblioteca Județeană «Panait Istrati» Brăila având ca temă orientarea în carieră a viitorilor absolvenți.

Pentru o cât mai bună alegere a profesiei, gazdele au asigurat participarea unor reprezentanți din domenii de larg interes: medicină, arhitectură, educație, antreprenoriat, ordine și siguranță publică (Poliție, Jandarmerie) etc.

Consider că proiectul și-a atins principalul obiectiv, deoarece elevii au obținut informațiile necesare care îi vor ajuta să aleagă în deplină cunoștință de cauză domeniul studiilor superioare care poate constitui un prim pas către o carieră de succes. (prof. Mihaela-Ionela Coman, Liceul Teoretic Nicolae Iorga)

Echipa Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila care a conceput și organizat proiectul a fost formată din: Roxana Neagu - corector, Laura Caplea – bibliotecar și Leonard Neculae – redactor.

Roxana NEAGU,
coordonator proiect

CIVIC CAMP - the sky is the limit!

Nu poți ști cine ești, până nu știi unde te afli. - Wendell Berry

Nu putem avea pretenții ca lumea să se schimbe dacă singuri nu facem eforturi să ne schimbăm rutinele și comportamentele pentru o viață mai bună și mai sustenabilă pentru noi și societatea în care trăim! declarau, acum ceva timp, câțiva tineri braileni. Perfect adevărat, nu-i așa?

Așadar, în urma activităților desfășurate anterior și a feedbackului primit de la adolescenți, am realizat că există nevoia continuă ca ei să gândească *out of the box* și să găsească soluții la problemele vizibile din viața noastră. Știm prea bine că în comunitatea braileană, societatea civilă este foarte slab reprezentată, iar vocea tinerilor, cu atât mai puțin. Iar pentru că nimic nu este întâmplător și pentru că toate se întâmplă doar oamenilor potriviți, la momentul potrivit (o zi de început de septembrie), am propus tinerilor din urbea noastră să facă primii pași pentru a contribui la schimbare, pentru a face tranziția de la cetățean pasiv la cetățean activ. Unde altundeva decât la... *CIVIC CAMP - the sky is the limit!*

Pentru oricine, civismul activ este un concept relativ nou. Teoria ne este foarte cunoscută... să ne implicăm activ în comunitatea noastră, să identificăm, să semnalizăm și, de ce nu, să rezolvăm problemele pe care aceasta le are. Dar la nivel practic, nu mulți sunt cei ce aderă la conceptul amintit și nu pentru că nu le pasă, ci pentru nu știu care sunt instrumentele ce ne pot folosi în acest demers.

Și dacă spiritul civic ar fi un mușchi pe care să îl poți antrena, iar implicarea civică ar fi un

sport olimpic, tinerii participanți la *CIVIC CAMP - the sky is the limit!* cu siguranță ar fi campioni absoluți.

Pornind de la afirmația lui Michael Jordan: *Talentul câștigă meciuri, dar munca de echipă și inteligența câștigă campionate*, am considerat că o bună comunicare este cheia lucrului în echipă. În fiecare zi, într-un mod sau altul, facem parte dintr-o echipă: acasă, la școală, cu prietenii. Dar când coechipierii nu se cunosc, este destul de dificil, de aceea interacțiunea a fost primul pas abordat la *CIVIC CAMP - the sky is the limit!* Cunoașterea personalității fiecăruia, a pasiunilor, a felului de a fi al colegilor a adus mari avantaje, a consolidat echipa, a creat amicitii. Important a fost să identificăm care sunt punctele tari ale fiecărui membru din echipă, adică la ce se pricepe mai bine fiecare. În funcție de aceste informații, fiecare și-a ales sarcinile potrivite.

Am promovat implicarea civică din partea tinerilor, cu scopul de a-i duce la un nivel participativ, în care vocea fiecăruia să conteze în comunitate. Participanții au învățat să fie proactivi (nu doar reactivi) în ceea ce privește problemele pe care le au. Așadar, printr-un joc

de rol, cei prezenți au simulat o întâlnire cu un organizator comunitar. În postura a diferiți cetățeni activi (pensionar, elev, investitor), și-au expus problemele și au căutat soluționări ale acestora.

Din scenariul poveștii noastre, la *CIVIC CAMP - the sky is the limit!* nu au lipsit distracția, voia bună, buna dispoziție. Lucrul în echipă, comunicarea, încrederea, responsabilitatea sunt beneficii ale jocurilor și activităților de team building. Ele nu au influențat doar modul de funcționare al echipei, ci au reflectat îmbunătățiri ale personalității fiecăruia.

Rezumând, activitatea *CIVIC CAMP - the sky is the limit!* prin resurse și modele de bune practici a fost una experiențială și a pus bazele dezvoltării organizaționale a *GIL Eco Heroes*. Ne bucurăm că ideile și energia tinerilor noștri vor aduce o gură de aer proaspăt în dezvoltarea noilor modalități de protejare a mediului înconjurător. Participanții au căpătat puterea de a se implica în dezvoltarea comunității, de a avea instrumentele necesare pentru a scrie un proiect pe care l-au depus spre aprobare și au obținut o finanțare cu ajutorul căreia vor rezolva o problemă legată de poluare, identificată în Brăila.

Proiectul lor - *Be smart, be clean!* va confirma că sunt tineri-resursă, capabili să se autodepășească și să aducă plus de valoare în comunitățile în care învață și socializează.

Vă invităm să vă puneți și voi inelul și să fiți, alături de noi, eroi pentru o planetă mai curată!

Go, Eco Heroes!

Noi continuăm să Creionăm Viitorul!

Cu apele curate este un program susținut de *Lidl România*, ce contribuie la obiectivele strategiei *REset Plastic* a Grupului *Schwarz*, din care retailerul face parte. Strategia *REset Plastic* cuprinde cinci zone de acțiune – de la evitarea folosirii plasticului în ambalaje și regândirea designului acestora, la reciclare și acțiuni de ecologizare, până la inovare și educare în domeniu. Programul se desfășoară în parteneriat cu Centrul de Resurse pentru Participare Publică (CeRe), Bloc0 și Asociația pentru Relații Comunitare (ARC).

Doinița Mihaela STANCIU,
bibliotecar

Întâlnirea de la sediul Guvernului

Pentru prima oară în ultimii 30 de ani, în data de 12 septembrie 2022, a avut loc la sediul Guvernului României, la invitația domnului Prim-ministru Nicolae Ciucă, o întâlnire de lucru cu editori, scriitori, personalități din domeniul culturii și specialiști în domeniul bibliologic, în ideea de a aduce un plus de publicații către bibliotecile publice, existând un demers dual, atât din partea editorilor, cât și din partea bibliotecarilor. Criza cu care ne confruntăm în mai toate domeniile a afectat și domeniul cultural, editorii și scriitorii autohtoni reușind din ce în ce mai greu să facă față dificultăților.

Au fost abordate diverse modalități prin care lectura să poată fi promovată, încurajată, cu precădere în rândul copiilor și tinerilor. În afara alocării unui buget dedicat achiziției de cărți pentru bibliotecile publice, a fost avansată propunerea de a se avea în vedere susținerea unei campanii publice de promovare a lecturii cărților autorilor români.

S-a dorit găsirea unor soluții la nivel guvernamental pentru a veni în sprijinul acestora prin identificarea surselor financiare necesare derulării unor proiecte care să stimuleze lectura în rândul generației tinere.

La întâlnire au participat premierul Nicolae-Ionel Ciucă, ministrul Educației Sorin Câmpeanu și consilierul de stat Iulian Chifu, iar dintre invitați au făcut parte acad. Răzvan Theodorescu, Nicolae Manolescu - membru corespondent al Academiei Române, prof. univ. dr. Victor Neumann, actorul și scriitorul Horațiu Mălăele, prof. univ. dr. Dan Dungaciu, prof. univ. dr. Doina Banciu, avocat

Marian Nazat, Adina Rosetti, conf. univ. Răzvan Voncu.

Din partea bibliotecilor au participat Agnes Terezia Erich - Președintele Comisiei Naționale a Bibliotecilor, Dragoș Adrian Neagu - Președintele ANBPR, iar din partea editorilor, Ovidiu Enculescu - directorul editurii RAO, Mihai Mitrică - director executiv al Asociației Editorilor din România (AER), Andrei Niculescu - membru al Consiliului coordonator al AER, Silvia Colfescu - directorul Editurii Vremea, Dan Croitoru - directorul Editurii Polirom și Dan Iacob - directorul Editurii ART.

În urma discuțiilor purtate, Guvernul, prin reprezentanții prezenți la întâlnire, a decis că va susține propunerea Asociației Editorilor de promovare, cu precădere către elevi, a editurilor, cărților autorilor români și a scrierilor în limba română, prin alocarea unui buget dedicat pentru achiziția acestora de către bibliotecile publice, pentru a le putea pune la dispoziția cititorilor. Premierul Nicolae Ciucă a propus derularea programului *O carte pe an pentru fiecare elev*, iar Asociația Editorilor și-a exprimat disponibilitatea de a-l susține.

Șeful Executivului a agreat cu editorii, bibliotecarii și autorii de carte care au participat la întâlnire asupra derulării unei campanii publice prin care se va promova lectura cărților autorilor români și lectura literaturii clasice și contemporane românești.

Ce se dorește din acest demers este îmbunătățirea sau creșterea numărului de publicații din colecțiile bibliotecilor cu cărți puse la dispoziție de către editori și o susținere financiară a acestora prin achiziționarea diverselor tipuri de carte și tipărituri. Cel mai important este că, în acest an, și Ministerul Culturii a alocat un milion de lei pentru achiziția de carte de către bibliotecile mici, dar această sumă reprezintă foarte puțin în raport cu nevoia de achiziții de carte și publicații. România, în funcție de populația pe care o are în acest moment și după legislația în vigoare, ar trebui să achiziționeze în fiecare an cărți și publicații în jurul sumei de 77

de milioane de lei, pentru bibliotecile publice. O medie din ultimii 5-6 ani indică faptul că nu se alocă mai mult de 18-20% din această sumă, ceea ce reprezintă, evident, extrem de puțin. Astfel că propunerea venită atât din partea bibliotecarilor, cât și a editorilor este de bun augur pe acest sfârșit de an.

După prima discuție la nivel de Guvern au apărut următoarele trei direcții:

1 - achiziția de carte de către bibliotecile publice;

2 - acordarea de vouchere pentru achiziția de carte pentru elevi;

3 - promovarea lecturii prin canale mass-media.

Suma avansată a fost de un milion de euro pentru achiziționarea de cărți pentru bibliotecile publice și analiza posibilității de acordare a unui voucher pentru elevi, prin derularea programului *O carte pe an pentru fiecare elev*, ceea ce înseamnă un impact bugetar în jur de 25 de milioane de euro, dacă se pune în practică acest voucher de carte.

În acest an data este deja depășită pentru a se putea face o licitație și a se putea beneficia în acest exercițiu bugetar de publicații, dar prin faptul că urmează noi întâlniri la nivel de echipe mai mici de specialiști pentru perfectarea unui protocol și a unei modalități de achiziție, începutul anului viitor va putea permite realizarea acestei achiziții de carte care este destul de importantă, reprezentând o gură de aer atât pentru editori, cât și pentru tipografi, pentru întreaga secțiune a lanțului de tipărire a publicațiilor și de vânzare a lor. Pe cealaltă parte, voucherele de carte pentru elevi încă sunt în analiză pentru că reprezintă o sumă foarte mare; de asemenea, din partea Comisiei Naționale a Bibliotecilor, s-a venit cu propunerea ca în cadrul cheltuielilor materiale prin care este asigurată funcționarea școlilor, respectiv în costul minim pe elev, să fie cuprinsă o valoare reprezentând achiziția unui volum de carte.

S-a afirmat în cadrul discuțiilor că încercarea continuă de modernizare a sistemului de învățământ și această perpetuă nevoie de adaptare la noile direcții au condus în ultimii 30 de ani la o scădere dramatică a colecțiilor de cărți și documente din bibliotecile școlare. Din această cauză s-a considerat că este foarte importantă cuprinderea acestui volum în prețului minim per elev, deoarece se asigură un volum de carte egal cu numărul de elevi pentru bibliotecile

școlare. Dacă acest model de finanțare va reuși să se mențină măcar vreme de cinci ani, pentru o unitate școlară se poate considera că fondul de carte al bibliotecii, constituit astfel, va corespunde din punct de vedere info-documentar cu ceea ce se predă în școala respectivă; se va realiza în acest fel o sincronizare între conținutul care este predat elevilor și conținutul info-documentar al bibliotecii.

S-ar putea astfel ca această procedură să fie una foarte utilă și de aplicat la intervale regulate de timp, în așa fel încât bibliotecile școlare să poată să se raporteze în permanență la nevoia de informare și documentare a elevilor. Pe de altă parte s-a discutat despre promovarea lecturii prin atragerea de personalități care să apară pe micul ecran și să explice ce a reprezentat lectura pentru ele, din punctul de vedere al dezvoltării carierei, al dezvoltării personale, iar spoturile respective să fie utilizate de TVR și Radioul Național în mesaje de utilitate publică, în încercarea de a promova lectura și lansările de carte, atât la nivel național, cât și prin studiourile teritoriale, având în vedere că accesul la lectură este un câștig pentru toată lumea și practic astfel se poate produce conștientizarea importanței lecturii în dezvoltarea copiilor, tinerilor și, de ce nu, a adulților, având în vedere că aceștia utilizează lectura dând o mai mare importanță dezvoltării carierei. Se observă deja o schimbare a nevoii de informare și documentare a adulților de la lectura de loisir la lectura practică, cea de dezvoltare în carieră și personală.

Dragoș Adrian NEAGU,
Manager Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila
Președinte ANBPR

Semnarea acordului de colaborare între trei asociații profesionale: Asociația Bibliotecarilor din România, Asociația Bibliotecarilor din Republica Moldova și Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România.

Un eveniment deosebit de important a avut loc anul acesta pe 31 august, când la Conferința Asociației Bibliotecarilor din România, care s-a desfășurat la Suceava, a apărut ideea de a realiza un protocol comun între Asociația Bibliotecarilor din România (ABR), Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR) și Asociația Bibliotecarilor din Republica Moldova (ABRM).

Până acum existau protocoale de colaborare între asociații ca elemente distincte. De această dată, a apărut un acord tripartit care caută, de fapt, să întărească legăturile dintre cele trei asociații, întrucât se referă la susținerea pregătirii profesionale prin maximizarea impactului activităților celor trei asociații, un lucru care a fost mai puțin utilizat sau, câteodată, mai puțin vizibil deoarece ANBPR și ABR au conlucrat de nenumărate ori în realizarea unor solicitări în sprijinul bibliotecarilor, atât către Ministerul Culturii, cât și către Ministerul Educației în ceea ce privește recunoașterea adevăratei valori a profesiei de bibliotecar, transformarea sau includerea unor activități de bibliotecă, susținerea pregătirii profesionale a bibliotecarilor în contextul conceptelor moderne.

De această dată au fost incluși și bibliotecarii din Republica Moldova în acest grup, având în vedere că schimbul de bune practici între cele trei asociații este unul care primează în acest caz, fiecare având experiențe deosebite pe anumite direcții: ANBPR pe partea de pregătire profesională, ABRM are experiență cu pregătirea profesională online și ateliere mici de instruire a bibliotecarilor, iar ABR are câteva comisii foarte importante printre care cea de statistică și cea de descriere bibliografică a publicațiilor.

Astfel, prin această punere în comun a experienței și intereselor, se poate crea un câmp mai larg de instruire a bibliotecarilor și tot cu această ocazie se poate vorbi și de o mărire a vizibilității activităților asociațiilor, astfel încât membrii fiecăreia vor vedea care sunt acestea și cum sunt derulate și de către alte asociații decât asociația din care fac parte, apelându-se la direcții comune pentru îmbunătățirea dezvoltării carierei și a standardelor privind profesia.

Dragoș Adrian NEAGU,
Manager Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila
Președinte ANBPR

Rodica Paleologu, bibliotecară și fotomodel

Bibliotecile și modellingul par două lucruri care la prima vedere nu au nimic în comun. Rodica Paleologu/ Paléologue, cunoscută și sub numele de scenă Rodica von Buta, a descoperit o cale prin care să fie și bibliotecară, și fotomodel în același timp.

Rodica Paléologue și-a petrecut copilăria în Bărăgan, la Dropia, într-un așezământ improvizat. Întreaga sa familie fusese deportată acolo de către comuniști pe când Rodica avea numai un an. Norocul ei a fost însă că familia fusese deportată alături de mari profesori universitari ai epocii. Astfel, tânăra Rodica a avut parte de o educație aleasă care a dat naștere unei iubiri aparte pentru limba latină. Dar în Bărăgan a învățat și limba romani, cunoașterea ei ajutând-o mult mai târziu, în cadrul studiilor limbilor indo-europene, în special a sanscritei. Și astfel, deși în adolescență avea deja grijile unui deținut politic, condusă de pasiunea pentru limbile străine, în special cele vechi, a studiat la Facultatea de Limbi Clasice a Universității din București.

La finalul studiilor din România, ajutată de profesorul de latină din facultate, Rodica a plecat în Franța unde și le-a aprofundat, la Sorbona, în cadrul Facultății de Studii de latină, greacă veche și sanscrită. Această decizie a venit la îndemnul lui Jacques Bompaire, rectorul de la Sorbona.

În anul 1989, Rodica s-a stabilit definitiv în Franța, la Paris. Primul ei loc de muncă a fost chiar la Muzeul Luvru unde a lucrat la crearea unei baze de date culturale de amploare. Rolul ei era de redactor al notițelor descriptive în departamentul de arte grafice. Acest lucru i-a permis să țină în mână desene făcute de Rafael și Leonardo da Vinci.

Tot în același an, în Franța a fost lansat proiectul construcției unei mari biblioteci naționale care să fie deschisă tuturor. Rodica Paleologu și-a dorit foarte mult să participe la acest proiect. După un an și opt interviuri, a reușit să obțină un post de responsabilă de achiziții pentru următoarele domenii: literatură și limbă latină și greacă veche, științele auxiliare ale istoriei (epigrafie, paleografie, heraldică, genealogie, papirologie) și Bizanț (istorie și literatură). A ajutat-o mult și

faptul că vorbea nouă limbi și învățase arhivistica și paleografia pe vremea când lucra la Episcopia Aradului, unde fusese responsabilă de arhiva istorică. Acolo a descoperit manuscrise iluministe din Transilvania, în limba latină, despre care a scris mai multe lucrări, precum și alte documente istorice importante.

Timp de 22 de ani a fost coordonatoarea colecțiilor de carte în limba română și limba italiană la Biblioteca Națională a Franței care este situată pe 7 hectare și întreg personalul este de 2.500 de oameni, repartizați în șapte sedii.

În paralel, Rodica Paléologue și-a făcut un nume în lumea modei și a ajuns să colaboreze cu mari creatori și case de modă din Franța, Italia și Japonia. Cunoscută și sub numele de scenă Rodica von Buta, este un model senior reputat în Franța și o doamnă de o eleganță și erudiție desăvârșite.

Pasiunea pentru modă a început de la o vârstă fragedă. După spusele Rodicăi Paleologu, în Bărăgan toată lumea se îmbrăca bine, deoarece aveau doar hainele bune cu ei. Rochiile erau făcute chiar de mama ei, care era croitoreasă. La vârsta de 13 -14 ani, Rodica începuse deja să conceapă, să deseneze și să coasă singură rochiile ei, dar și ale altora, lucru ce o ajuta enorm pe mama sa.

Prima defilare ca model a fost înainte să plece în Franța. Evenimentul a avut loc la Palatul Știrbei, în București, acolo unde Rodica era muzeografa.

·M·E·T·R·O·

RODICA PALEOLOGUE

Height 168.5 Bust 89.5 Waist 66 Hips 89 Hair White Eyes Blue

Tema evenimentului era istoria modei. Totuși, prima defilare pentru o casă de modă adevărată a fost abia în 2014, pentru *Ken Okada*. La Paris, totul s-a întâmplat după ce a fost remarcată pe holul Bibliotecii Naționale a Franței de un tânăr director de creație de la *Emmanuelle Khanh*, care a fost fascinat de trăsăturile ei delicate și i-a propus apariția într-o campanie publicitară. A fost surprinsă, pentru că trecuse de 50 de ani...

Și așa a defilat pentru *Okada*, *Bulgari*, *Chanel* și *Louis Vuitton*, *Louboutin*, *Givenchy*, ba chiar a jucat alături de regretatul David Bowie într-un scurt-metraj realizat de Roman Gavras pentru *Louis Vuitton*.

În Cartierul Montparnasse din Paris, unde locuiește, este numită *Contesa de pe strada Daguerre* sau *La Dame Blanche*, după o zână din folclorul francez ce îi oprește pe copii să facă lucruri rele.

În România a fost invitată în aprilie 2018 la evenimentul *Digital Divas by AVON*.

Surse: viitorulromaniei.ro, metromodels.com, finesociety.ro

Leonard NECULAE,
redactor

Lansări de carte la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila

Catalog de decorații românești

Lansarea cărții *Decorații românești în colecțiile Bibliotecii Județene «Panait Istrati» Brăila: 1878-2000*, semnată de Ion Volcu și Ana-Maria Florică, a deschis lista evenimentelor organizate de instituție în acest an.

Publicul a fost invitat să afle mai multe despre tezaurul pe care îl deține biblioteca brăileană, nu mai puțin de 90 de decorații, medalii și ordine care reprezintă momente de referință din istoria României, începând cu perioada Războiului de Independență din 1877 și până la sfârșitul secolului XX.

Alexandru Ioan Cuza a fost cel care a instituit sistemul național de decorații necesare pentru a răsplăti faptele cetățenilor față de patrie. Lucrarea se adresează în egală măsură specialiștilor, colecționarilor sau persoanelor dornice să cunoască parcursul acestor simboluri ale excelenței, dintre care unele au o istorie îndelungată.

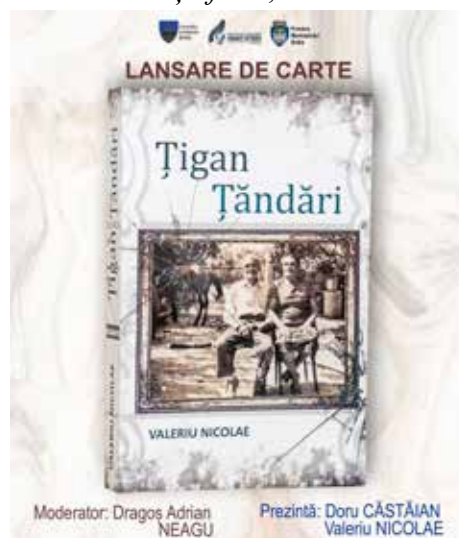
Decorațiile sunt asociate cu ceea ce înseamnă elita unui popor; iar cele militare sunt cele mai dorite, căci sunt asociate cu ideea de eroism și patriotism. Din această perspectivă, decorațiile primite în Războiul de Independență și în cele două conflagrații mondiale au o semnificație de neegalat. În același timp, este o provocare să aflăm care a fost evoluția decorațiilor în timpul

regimului comunist, perioadă în care unele au fost interzise, iar altele au fost valorificate în propriul interes ideologic și propagandistic, afirmă în prefața volumului profesorul Ștefan Aftodor.

Valeriu Nicolae, lansarea cărții *Țigan țândări* la Brăila

O să începem prin a spune că banii strânși din vânzarea volumului au ajuns la Asociația *Casa Bună* și sunt folosiți în acțiunea de construire a unei grădinițe pentru copii. Valeriu Nicolae și-a propus vânzarea a cel puțin 20.000 de cărți, motiv pentru care a pornit într-un turneu de promovare, iar la începutul lunii mai a ajuns la Brăila, biblioteca fiind gazda evenimentului de lansare.

Am pus în cartea asta cam tot ceea ce am eu mai bun. E și despre copilăria mea ca o minune, dar și despre adulți țândări. Am râs mult când am scris-o, dar are și părți complicate și deloc confortabile. Am povestit lucruri pe care nu am mai îndrăznit să le povestesc vreodată. Sunt în ea câteva bucăți țepene și cel mai probabil prea crude din mine. Cel mai frică mi-a fost după ce am tipărit cartea. Mi-a fost teamă de tine, cel sau cea care o citește. Nu de alta, dar țândările din mine nu sunt deloc șlefuite, se destăinuie autorul.

Poveștile despre sărăcie și bogăție, inteligență și prostie prezintă o serie de experiențe spuse cu umor și multă autoironie. Țândările compun

tabloul unei vieți pe cât de interesante, pe atât de intense. Alcoolismul tatălui, violența domestică, mahalalele Bucureștiului sunt experiențele pe care autorul a reușit să le depășească și să le împărtășească cititorilor într-un stil jovial cu limbaj colorat.

Valeriu Nicolae este jurnalist, scriitor și activist pentru drepturile omului. În 2019 a înființat Asociația *Casa Bună* care oferă consiliere, meditații și rechizite copiilor din cartierul bucureștean Ferentari.

Spectacol de muzică și poezie cu Ovidiu Scridon

Un weekend mi-nu-nat a fost pe 18 iunie, când în parcul bibliotecii, la orele amiezii, publicul a savurat un spectacol de muzică folk și poezie susținut de Ovidiu Scridon, cantautor și scriitor. *Tu ce-ai făcut astăzi?* a fost volumul de poezii pe care autorul l-a lansat cu acest prilej în fața brăilenilor.

Membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (UCMR) și al UNART, Ovidiu Scridon a participat la multe evenimente muzicale și a susținut sute de concerte atât în România, cât și în străinătate. A câștigat numeroase premii muzicale, care întregesc un palmares deja bogat, motiv pentru care este invitat frecvent și participă la diverse emisiuni de radio și televiziune.

A publicat două cărți de poezii, *Portretul unui gând*, apărută la Editura Tritonic (martie 2012) și reeditată în 2015 la Alexandria Publishing House și *Tu ce-ai făcut astăzi?* (nov. 2017 – Alexandria Publishing House, prezentată în 101 localități din România). Îi sunt în curs de apariție volumele de proză *Bucuriile ne sunt la-ndemână* și *Doi ani și șase luni*, precum și cartea de călătorie *Cum am descoperit America*.

Mircea Cărbunaru, promotor al mișcării SF din Brăila

Editura UP și Biblioteca au organizat la sfârșitul lunii iunie lansarea cărții *COLECȚIONARUL și alte povestiri stranii*, scrisă de Mircea Cărbunaru.

Autor din generațiile anilor '90, Mircea Cărbunaru este cunoscut pentru textele publicate în Almanahul *Anticipația* și în alte zeci de suplimente și publicații SF active între 1990 și 2002. Este un exponent printre liderii mișcării SF din Brăila, împreună cu Cenaclul *Sfera*, dar și un promotor prin intermediul Suplimentului de Literatură și Artele Imaginarului *Fantasya*. Revine în literatură după 2018 ca realizator al Fanzinului *ArtZONE SF*, publicație care continuă tradiția locală science-fiction.

Este un volum de povestiri cu osatură science-fiction și accente de distopie. Povestirile din el sunt conectate la teme extrem de actuale: pandemia, războiul, schimbările climatice, dar cea mai importantă este raza de speranță care poate fi regăsită printre rânduri; o fantă de lumină care răzbate timidă printre angoasele speciei noastre. Speranța nu vine din neant, ea se construiește din însăși esența noastră umană, dacă vrem cu adevărat să salvăm această lume... Sunt crâmpie de realitate strecurate cu abilitate printre pasaje de ficțiune pură, specifice genului science-fiction. Închei cu o invitație la lectură considerând că citirea «Colecționarului» este un timp câștigat pentru cititor, pentru dorința sa de cunoaștere și autocunoaștere. Mai mult, cartea se citește ușor, construită voit cu o scriere fluidă, ușor de lecturat și de asimilat – a spus autorul la evenimentul de lansare.

Laura CAPLEA,
bibliotecar

Recomandări de lectură

Din cer au căzut trei mere, Narine Abgarian, Editura Humanitas, București, 2021

Narine Abgarian s-a născut în 1971 la Berd, în Armenia, într-o familie de intelectuali, bunicul patern fiind un supraviețuitor al genocidului armean. A absolvit Universitatea Lingvistică de Stat din Erevan, iar din 1993 s-a mutat la Moscova. S-a remarcat printr-o serie de povestiri pentru copii, care o au ca protagonistă pe fetița Maniunia. Următoarele sale povestiri și romane au impus-o drept una dintre cele mai bune voci ale literaturii ruse contemporane. A cunoscut succesul internațional odată cu traducerea în peste douăzeci de limbi a romanului *Din cer au căzut trei mere*, distins în 2016 cu premiul *Iasnaia Poliana*.

Acțiunea romanului se desfășoară în satul Maran, din Armenia, un loc desprins de lume, trecut prin multe și înconjurat de miracol. Locuitorii, din ce în ce mai puțini și mai bătrâni, conviețuiesc într-o lume de basm, unde traiul curge liniștit, în ciuda tuturor necazurilor prin care aceștia sunt nevoiți să treacă.

Sevoianț Anatolia este protagonista cărții. Aceasta, la 58 de ani, este cea mai tânără locuitoare a satului, însă se pregătește să moară, fiind convinsă că este lovită de o boală fără leac. Romanul

urmărește povestea femeii, care se întrepătrunde cu poveștile celorlalți locuitori ai Maranului, toate acestea oferind imaginea familiei, a prieteniei și a comunității. În satul de piatră aflat pe vârful unui munte, magia și misterul și-au păstrat neatinse puterile. Aici, un băiat vede întâmplări din viitor, fapte misterioase își fac apariția, schimbând destine, morții vin nu doar în vise, ci și pe prispele caselor. Lumea descrisă de autoare este una simbolică, pacea oamenilor neputând fi distrusă nici de războaie, nici de numeroasele dezastre naturale care se abat asupra lor.

Anatolia, a cărei viață, nu mai puțin decât a celorlalți, a fost marcată de suferință, de moarte, dar și de luptă și îndârjire, ajunge, fără să bănuiască, să fie purtătoarea miracolului care va salva satul de la pieire, aducând tuturor dovada că speranța în tot acest timp nu a fost în van.

Cartea este presărată cu întoarceri și reveniri în timp, cu povești în poveste, istorisiri și legende, toate prezentând cititorului sufletul comunității din Maran, care inspiră ideea de bine, de continuitate și supraviețuire.

«*Din cer au căzut trei mere*» este o minunată saga despre locuitorii unui sat armean. Însă povestea acestui sat este de fapt o poveste despre noi. Și aici stă talentul scriitoricesc al lui Narine Abgarian. O carte plină de tandrețe și umor, subtilitate și genul acela de măiestrie rară, atât de firească, încât nici n-o remarci. (Evgheni Vodolazkin)

Un murmur blând, ușor nedeslușit, te atrage ca o vrajă în interiorul acestui spațiu, unde este atât de bine, cald și liniște, încât până și evenimentele triste (deloc puține în Maran) par ceva organic, care nu stârnește nici o împotrivire interioară. (Galina Iuzefovici)

Vorbind despre romanul său, autoarea mărturisea: *Am vrut să scriu o carte al cărei sfârșit să ofere speranță. Omenirea are mare nevoie de speranță, de povești despre bine.*

Acolo unde femeile sunt regi, Christie Watson, editura *Trei*, București, 2017

Christie Watson s-a născut în anul 1976, în Marea Britanie. La vârsta de șaisprezece ani a

abandonat școala și, după un an de voluntariat, a devenit asistentă medicală, îngrijind timp de mai mulți ani copii. A câștigat bursa *Malcom Bradbury*, ceea ce i-a permis să studieze scriere creativă la University of East Anglia, urmând ca apoi să susțină ea însăși astfel de cursuri pentru cei interesați.

Acolo unde femeile sunt regi este un roman complex, bazat pe diferențele culturale și religioase din zone diferite ale lumii, care are în prim-plan destinul unui copil nigerian, iubit atât de mama naturală, cât și de părinții adoptivi, dar care, sub efectul simptomelor unei boli psihice, combinate cu o religiozitate dusă la extrem, este supus de cea care i-a dat naștere la abuzuri ce îi vor trasa existența.

Tu te-ai născut din dragoste, din stele nigeriene și din secretele în care credeam. Ești iubit, micuțul meu nigerian, cum nu a mai existat vreodată o iubire pe lume. Confesiunea mamei, sub formă de scrisori adresate fiului, deschide romanul și se întrepătrunde cu acțiunea cărții. Trăind o poveste de dragoste perfectă, Deborah se mută alături de soțul ei la Londra, în căutarea unui trai mai bun. Din nefericire, la foarte scurt timp după nașterea lui Elijah, bărbatul moare, iar mama se simte copleșită de stările prin care trece, motiv pentru care se îndreaptă către un episcop în care avea deplină încredere și care ajunge să o convingă de faptul că spiritul fiului ei de doar câteva luni este posedat de un vrăjitor, o entitate a răului, care va aduce doar necazuri în viața celor din jurul lui. Și astfel, mama chinuită de vocile pe

care le aude își supune copilul unor chinuri greu de imaginat, totul plecând de la dorința unei minți bolnave de a-i face bine ființei pe care o iubește mai presus de orice.

Elijah intră în grija statului și trece de la un asistent maternal la altul, până când ajunge în punctul de a fi înfiat de o familie care are propria dramă, aceea a neputinței de a avea propriii copii. Odată cu cel mic, Nikki și Obi primesc și câteva informații trunchiate despre comportamentul oarecum deviant al acestuia, însă datorită dragostei cu care este primit în noua familie, băiețelul de șapte ani reușește să se integreze, fără să își uite mama naturală, întrebând adesea de aceasta și sperând permanent la o reîntâlnire cu ea. Lucrurile iau însă o întorsătură neașteptată atunci când Nikki rămâne însărcinată și medicii se prezintă optimiști în privința acesteia.

Convingerea copilului că în el sălășluiește răul, adânc înrădăcinată de mama lui naturală, revine, iar Elijah riscă să piardă tot ce câștigase cu greu în ultimul timp. *Eu sunt afurisit, sub directa comandă a Satanei. Episcopul mi-a spus asta... Eu sunt Elijah, a spus el, și totodată sunt plin de răutate. Aduc boli, ghinioane, suferințe tuturor din preajma mea. Eu sunt plămădit din mârșăvie.*

Finalul ales de autoare, ca de altfel întregul roman, este tulburător și îndeamnă cititorul să mediteze asupra modului în care comportamentul unui adult poate influența viața unui copil ce are deplină încredere în acesta, cu atât mai mult dacă vorbim despre o legătură de sânge indestructibilă.

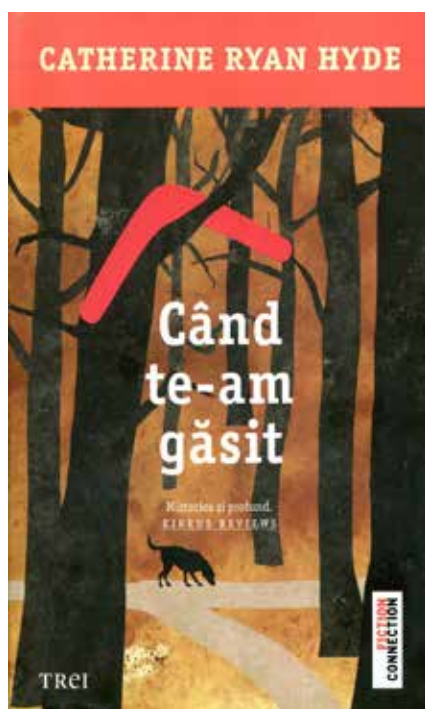
Când te-am găsit, Catherine Ryan Hyde, editura Trei, București, 2019

Catherine Ryan Hyde s-a născut în anul 1955, la New York. În literatură s-a remarcat cu romanul *Dă mai departe*, apărut în anul 1999 și tradus apoi în peste douăzeci de limbi. Multe dintre romanele sale ulterioare au devenit bestselleruri. Autoarea a abordat și proza scurtă, creațiile sale fiind nominalizate la Best American Short Stories, The O. Henry Awards și The Pushcart Prize.

Acolo unde te-am găsit este o carte profundă și tulburătoare, care abordează o temă delicată, și anume capacitatea adulților de a gestiona vârsta dificilă a adolescenței.

Romanul urmărește parcursul a două personaje ale căror vieți se întrepătrund - bătrânul Nathan McCann și Nate, un copil părăsit de mama sa imediat după naștere. Întâmplător, acesta este găsit în pădure de către Nathan, ce se afla

la vânătoare alături de câinele său, iar din acel moment se creează o legătură indestructibilă între cei doi, alimentată mai ales de personajul adult, în ciuda faptului că cei doi duc o bună perioadă de timp existențe separate.

Micul Nate crește alături de bunica sa maternă, iar lui Nathan nu îi rămâne altceva de făcut decât să îi ofere la fiecare aniversare și Crăciun câte un dar, fiindu-i prezentat copilului drept o entitate, *bărbatul care l-a găsit în pădure* și care nu își arată niciodată chipul. Atunci când lucrurile capătă sensuri lumești, iar Nate află întâmplător adevărul despre abandonul din pădure, comportamentul său se schimbă, devenind un adolescent revoltat al cărui singur scop pare să fie acela de a nu respecta nicio regulă.

Depășită de situație, bunica și aduce nepotul la ușa salvatorului său din copilărie, care își exprimase în trecut dorința de a-l cunoaște pe Nate la un moment dat, scenă cu care începe procesul devenirii tânărului. Nathan este un personaj special, un om extrem de cumpătat, înțelept, care abordează cu calm orice conflict și care nu îi rezolvă problemele băiatului certat cu legea, cu lumea din jur și cu el însuși, ci îl ajută să le conștientizeze.

Punctul forte al cărții este tocmai acest personaj, care nu doar că se dovedește a fi capabil de o iubire necondiționată față de copilul apărut de nicăieri în viața lui, ci este înzestrat și cu o răbdare excepțională, capabilă să modeleze în stâncă. În mijlocul oamenilor care vin și pleacă, Nathan rămâne pentru Nate stâlpul de care adolescentul

are nevoie pentru a nu se prăbuși și care nu îl va părăsi niciodată, în ciuda nenumăratelor situații ce îl pun parcă la încercare.

Romanul este o lecție pentru cei care îl citesc, dovedind că oricine are nevoie de oameni implicați în jur pentru a supraviețui și pentru a-și găsi calea în viață.

La spital, două angajate de la camera de gardă intrară parcă într-o stare febrilă, făcând mișcări rapide și aproape spasmodice când văzură ce ținea Nathan în brațe. Așezară copilul pe o targă, ca pe o așchie în mijlocul unui ocean, și desfăcură puloverul în care era înfășurat. Nathan văzu că era băiat. Un băiețel care mai avea încă urmele cordonului ombilical, ca pe o emblemă a inocenței.

Sanatoriul, Sarah Pearse, editura Armada/Nemira, București, 2022

Sarah Pearse a studiat limba și literatura engleză, precum și scrierea creativă la University of Warwick. A lucrat în domeniul relațiilor publice în Marea Britanie, apoi s-a mutat în Elveția, peisajele acestei țări folosindu-i drept sursă de inspirație pentru localizarea acțiunii în romanul său de debut, *Sanatoriul*.

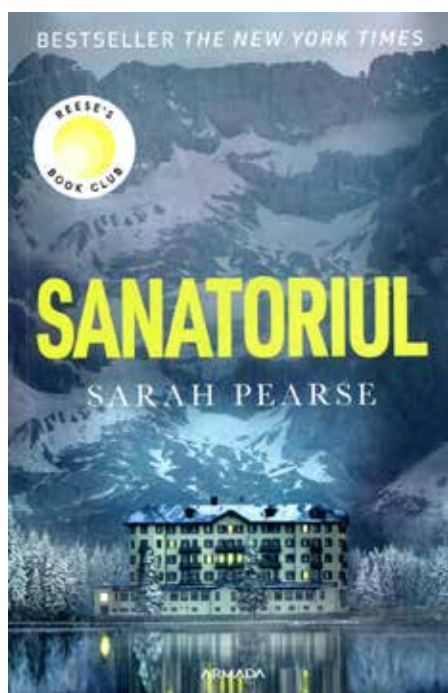
Pasionată dintotdeauna de povești de groază și de clădiri istorice, autoarea creează propriul thriller de succes pe care îl plasează în hotelul *Le Sommet*, un fost sanatoriu de boli tuberculoase, renovat și devenit astfel o locație de lux, cu design minimalist și ferestre largi de unde se poate contempla peisajul montan spectaculos, decorat însă din loc în loc cu obiecte sinistre, care amintesc de fosta destinație a clădirii.

Arhitectura are ceva clinic brutal, aerul de spital reflectat în liniile rigide, planurile și fațadele necruțător de dreptunghiulare și acoperișurile moderniste plate. Sticlă peste tot – amețitoare, pereți întregi de sticlă, prin care poți vedea în interior.

Și totuși, se gândește Erin, pășind înăuntru, e ceva care contrastează cu aerul clinic, detalii care nu se văd în broșură – balustrade și balcoane sculptate, veranda frumoasă de lemn, prelungă, la parter. Aceasta e anomalia, se gândește ea, tensiunea pe care o simțise. Această juxtapunere... e înfiorătoare. Frumusețea atașată unui spital.

În acest hotel elvețian ajung Erin Warner și iubitul ei, invitați de fratele femeii la petrecerea de logodnă a acestuia. Atmosfera stranie se simte

încă din primele capitole, iar în momentul în care încep să dispară persoane din hotel, Erin își dă seama că ea este singura care ar putea să îi ajute pe cei blocați în clădire din cauza condițiilor meteo nefavorabile. Cu toate că se retrăsese de ceva vreme din slujba de detectiv, în urma unui caz încheiat nu tocmai bine, protagonista încearcă să urmărească piste și să dezlege misterul până la sosirea poliției, deși cineva pare că o împiedică să își facă treaba. În momentul în care logodnica fratelui său dispăre, lucrurile se precipită și suspiecții nu întârzie să apară, cititorul este trimis pe mai multe piste, iar răsturnările de situație îi schimbă acestuia de fiecare dată raționamentele.

Pe lângă suspansul oferit de firul narativ principal, romanul abordează mai multe planuri. Aflăm detalii despre copilăria lui Erin și relația acesteia cu propriul frate, de asemenea autoarea are în vedere și o latură psihologică, urmărind efectele stresului post traumatic în cazul personajului principal.

Spre final totul pare să își găsească o rezolvare, însă epilogul oferă cititorului senzația că tot ceea ce a aflat până în acel moment nu mai contează și că lucrurile o pot lua oricând de la capăt.

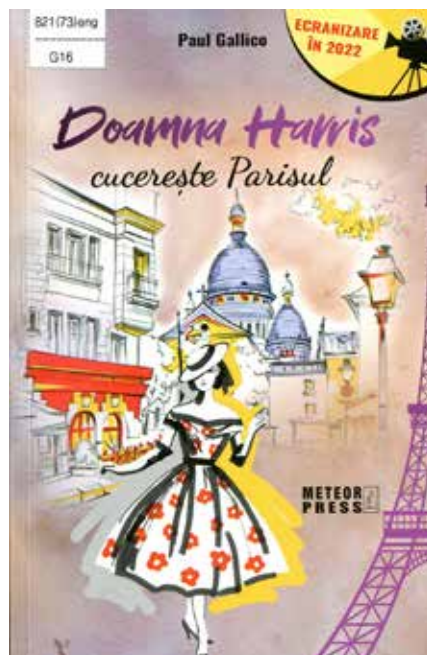
La fel de bun ca «Shining», doar că acțiunea se petrece într-un hotel plin cu oameni. (People)

Întunecat, captivant și de-a dreptul terifiant, «Sanatoriul» este un succes. (Sallt Hepworth, scriitoare)

Doamna Harris cucerește Parisul, Paul Gallico, editura Meteor Press, București, 2022

Paul Gallico a trăit între 1897 și 1976. S-a născut la New York, din părinți de origine italiană și austriacă și a studiat la Columbia University. În literatură a devenit cunoscut în anul 1941 cu *Snow Goose*, o poveste clasică despre Dunkerque, carte care a fost bestseller internațional. A scris peste patruzeci de cărți, patru dintre ele având-o protagonistă pe doamna Harris: *Mrs. Harris Goes to Paris* (1958), *Mrs. Harris Goes to New York* (1959), *Mrs. Harris M.P.* (1965), *Mrs. Harris Goes to Moscow* (1974).

Doamna Harris cucerește Parisul spune povestea plină de candoare a unei menajere trecute bine de prima tinerețe. Ada Harris are o viață banală, obișnuiește să facă menaj în casele celor bogați din Londra, care nu întârzie să își arate aprecierea față de serviciile de calitate ale acesteia, iar puținul timp liber și-l petrece alături de buna sa prietenă, doamna Butterfield. Lucrurile se schimbă atunci când protagonista descoperă în garderoba lui Lady Dant, soția unui bogat magnat al industriei, o fascinantă rochie Christian Dior. Scopul doamnei Harris devine unul clar: să economisească suficient pentru a putea merge la Paris, la celebra casă de modă, de unde să achiziționeze un astfel de articol vestimentar de lux. Norocul pare să îi suradă și, pentru început, bătrâna menajeră câștigă o parte din suma de care are nevoie la loterie, fapt pe care doamna Harris îl consideră drept un semn că hotărârea sa este una cât se poate de bună și nu poate duce decât la împlinirea visului său.

După doi ani, șapte luni, trei săptămâni și o zi de sacrificii, Ada Harris zboară spre Paris pentru a-și alege rochia mult dorită. Lumea în care intră este una fascinantă, însă dincolo de rigiditatea ei, se ascund drame personale, năzuințe sau neîmpliniri. Doamna Harris, cu blândețea ei caracteristică, pătrunde treptat în inimile celor de la *Casa Dior* și îi ajută pe aceștia să își rezolve problemele sau să își găsească împlinirea. Doamna Colbert, directoarea de magazin, domnul Fauvel, tânărul contabil, Natașa, modelul-vedetă al casei de modă sau distinsul Hypolite de Chassagne, toți vor deveni prietenii doamnei Harris, pe care aceasta și-i va câștiga datorită blândeții, sincerității și carismei sale.

Mesajul cărții este unul cât se poate de clar: Orice vis se poate împlini, important este să avem unul și să muncim pentru el, însă mai mult decât atât contează să îi ajuți pe cei din jur să își atingă aspirațiile, iar în acest caz, satisfacțiile nu vor întârzia să apară.

Atunci Natașa a pătruns ușor în salon purtând o rochie de seară, numărul 89, numită Temptation. (...) Apoi nu mai văzu nimic în jurul ei. Era pierdută, orbită, amețită, copleșită de frumusețea creației. (...)

Temptation era o rochie de seară neagră, lungă până-n pământ, împodobită de jos până la mijloc cu un design unic, realizat din mărgelile din lemn, ce-i confereau fustei greutate și mișcare. Corsetul era o spumă alcătuită din șifon, tul și dantelă crem, roz suav și alb, din care se iveau umerii de fildeș, gâtul și capul brunet cu ochi visători ai Natașei. (...)

Doamna Harris nu și-a dat seama că exista ceva extraordinar în alegerea făcută de ea. Pentru că era și avea să rămână pentru totdeauna femeie. Fusesse și ea tânără cândva și îndrăgostită. (...) În mod neașteptat, în acel moment s-a gândit la fotografia de pe noptiera sa, în care apărea într-o rochie de muselină cu trenă ce păruse așa de grandioasă pe atunci, doar că acum se vedea în fotografie înveșmântată în Temptation.

Cartea a cunoscut de-a lungul timpului mai multe puneri în scenă și ecranizări, ultima fiind cea din 2022, cu Lesley Manville în rolul principal.

Dacă te apropii, Jacqueline Woodson, Editura Youngart, București, 2021

Jacqueline Woodson s-a născut în 1963 în Ohio, Statele Unite. În copilărie și-a dorit să fie

profesoară, avocată sau coafeză, iar mai târziu a descoperit pasiunea scrisului. Aceasta a publicat peste treizeci de cărți pentru copii și adolescenți și a primit numeroase premii. Romanul în versuri *Brown Girl* a fost recompensat în anul 2014 cu National Book Award for Young People's Literature, de asemenea și alte scrieri ale sale au fost premiate, fiind apreciate și de public, în primul rând pentru temele abordate.

Dacă te apropii este o carte pentru adolescenți, extrem de sensibilă, care tratează un subiect delicat, și anume rasismul. Jeremiah este un tânăr licean a cărui mare pasiune este baschetul. Originile sale afro-americane nu reprezintă o piedică pentru el, este încrezător, plin de visuri și capacități pentru a și le împlini, însă nu are cum să nu ignore atitudinea celor din jur și precauțiile de care trebuie să ții cont atunci când pielea ta are o nuanță mai închisă. *Dar care era lupta? se tot întreba el. Unde era războiul? Mai târziu, când Jeremiah a văzut un desen animat cu o maimuță jucând baschet s-a simțit rușinat, de parcă maimuța aia era chiar el cumva. Și atunci și-a dat seama că războiul era peste tot în jurul lui. Erau oamenii și reclamele care încercau să-l facă să se simtă ca și cum n-ar fi contat, care încercau să-l facă să creadă că a fi negru e ceva greșit.*

Părinții săi sunt celebri, tatăl fiind un renumit regizor, iar mama o scriitoare de succes, însă relația dintre cei doi nu este una exemplară, iar Jeremiah ajunge să locuiască în două case, ceea ce i se pare o situație obositoare. Evadarea o găsește însă pe teren, cu mingea în mâini, alături de gașca sa din Brooklin. Atunci când băiatul este mutat la o școală din Manhattan pentru că vechea

școală nu mai corespundea standardelor familiei, Miah o întâlnește pe Ellie, iar între cei doi se naște o iubire de o delicatețe aparte.

Nu-mi puteam lua ochii de la el, de la zâmbetul și părul lui. Nu văzusem asemenea codițe niciodată. Avea păr des, negru, care i se revărsa pe umeri. Voiam să-l aud rostindu-și din nou numele. Preț de o clipă, ne-am uitat unul la altul, dar niciunul nu a spus nimic. Avea un aer familiar, un lucru pe care-l mai văzusem. Am clipit dintr-odată stânjenită și m-am întors cu spatele la el. Apoi Jeremiah s-a ridicat și m-am ridicat și eu.

— Păi... la revedere. Cred că... cred că ne mai vedem pe aici, a spus el încet, privindu-mă lung înainte de a se întoarce și a se îndepărta pe coridor, cu codițele legănându-i-se ușor pe umeri.

— Jeremiah, am șoptit, îndepărtându-mă de el.

Îi puteam simți numele cum mă împresoară, de parcă m-aș fi învăluit în ceața lui misterioasă, în ceața misterioasă a lui Jeremiah.

Ellie este evreică, cu o mamă care deși ține destul de mult la tradițiile religioase, nu a ezitat să își părăsească fiica de mai multe ori în copilărie. Așadar, lumile în care trăiesc protagoniștii sunt foarte diferite, însă lucrul acesta nu pare să îi îngrijoreze. Povestea celor doi se construiește treptat, Miah și Ellie se descoperă unul pe celălalt și se bucură de sentimentele unice pe care le trăiesc, însă devin tot mai conștienți de existența prejudecăților rasiale, care îi iau cu asalt la tot pasul, dar împreună înfruntă totul cu o deosebită maturitate, în ciuda celor doar cincisprezece ani pe care îi au.

Oamenii se holbau la noi, dar ne prefăceam că nu observăm. Oamenii se holbau mereu. «Simt că mi-a crescut un picior de când am început să ieșim împreună!», a zis odată Miah.

Cartea lui Jacqueline Woodson merită atenția cititorilor, indiferent vârsta lor, pentru mesajul pe care îl transmite, îmbrăcat într-o poveste de o sensibilitate copleșitoare.

Suflet de porțelan, Andreea Lichi, editura Creator, Brașov, 2020

Cartea Andreei Lichi este o mărturie cutremurătoare, o confesiune a unei tinere ce a fost pusă la o încercare mult prea grea, prin care nimeni nu ar trebui să treacă, cu atât mai mult o fată de nici paisprezece ani, aflată practic la începutul vieții. Autoarea însăși nu se consideră

o scriitoare, însă povestea pe care o așterne pe hârtie are o incontestabilă valoare, în primul rând pentru curajul de a vorbi lumii despre o traumă personală și apoi pentru lecția de viață care se dovedește a fi cartea.

O secundă. De o secundă este nevoie pentru a pierde absolut tot. De o secundă este nevoie pentru ca întregul tău univers perfect să se transforme în cel mai groaznic coșmar. De o secundă ai nevoie pentru ca tot ceea ce iubești să devină tot ceea ce urăști. Tot de o secundă ai nevoie pentru ca amintirile să devină singurele lucruri frumoase din viața ta. În anul 2014, cu câteva luni înainte de finalul clasei a VIII-a, Andreea a suferit un accident de mașină în urma căruia a rămas imobilizată de la gât în jos, iar existența ei s-a schimbat într-un mod dramatic pentru totdeauna. Cartea de față surprinde amintirile din acea perioadă și din anii grei care au urmat, etapele parcurse, sentimentele trăite, durerea, disperarea, căderile psihice, revolta, imposibilitatea de a percepe diagnosticul dur, readaptarea, efortul depus nu doar de pacientă, ci și de membrii familiei. Cititorul va fi impresionat de sinceritatea textului, de emoțiile transmise, de recunoștința Andreei față de cei care i-au fost alături și mai ales de capacitatea ei de a surprinde personalul medical prin progresele făcute.

Evident, în paginile volumului regăsim și tarele sistemului de sănătate sau ale celui de învățământ, însă dincolo de orice aflăm că totul depinde de capacitatea celor implicați de a respecta persoana aflată în nevoie și de a o ajuta,

iar din jurul Andreei nu au lipsit astfel de oameni, dintre aceștia părinții ridicându-se cu mult deasupra tuturor.

Astăzi, la opt ani distanță de nefericitul eveniment, descoperim în autoarea cărții o tânără frumoasă, ambițioasă, puternică, o persoană ce a înțeles că viața trebuie trăită, apreciată, valorificată și că lamentările nu își găsesc locul atunci când cei condamnați de destin își propun să schimbe traseul în favoarea lor.

Andreea Lichi este un exemplu pentru noi toți, iar cartea sa merită citită. În ciuda durității situației, finalul va aduce speranță și încredere celor ce se vor încumeta să cunoască *sufletul de porțelan* al autoarei. Cartea a apărut și în limba engleză, această variantă fiind disponibilă în UK.

Vindecarea copilului interior, Stefanie Stahl, Editura Litera, București, 2019

Stefanie Stahl este licențiată în psihologie și lucrează ca psihoterapeută în Trier, Germania. Susține seminare pe teme precum atașamentul anxios și stima de sine. Cartea *Vindecarea copilului interior* a fost vândută în peste 1.500.000 de exemplare în Germania și tradusă în 25 de limbi.

Copilul interior este o parte a personalității fiecărui om, care înmagazinează experiențele noastre din copilărie și care iese la suprafață în viața noastră de adult sub forma unor reacții. El este influențat de fricile, grijile și dificultățile pe care le-am resimțit în copilărie și, în același timp, este suma experiențelor pozitive pe care le-am trăit în familie sau printre apropiați la vârste mici. La maturitate, experiențele negative trăite cu ani în urmă ne produc dificultăți, deoarece copilul interior reacționează la nivelul subconștientului pentru ca noi să nu mai trecem prin situații de genul celor care ne-au rănit cândva. Astfel, deși suntem indivizi maturi și independenți, pe plan inconștient, copilul interior ne influențează gândirea și rațiunea mai mult decât credem. Când doi adulți se ceartă din diferite motive, fundamentul conflictului se află în trecutul fiecăruia. De asemenea, faptul că unora le este greu să aibă încredere în cei din jur sau nu le place să ia decizii importante, ori se complac în mediocritate spre deosebire de alții care se avântă în viață plini de curaj, toate aceste situații țin tot de reacțiile copilului nostru interior.

Psihoterapeuta Stefanie Stahl consideră că dacă reușim să cunoaștem această parte ascunsă a personalității noastre ne vom da seama de năzuințele și rănille existente în interiorul nostru și putem lucra pentru ameliorarea lor. Acceptând

o parte rănită a sufletului nostru, o putem vindeca și în acest fel încrederea în noi înșine va crește, iar copilul din noi își va găsi refugiul care i-a lipsit cândva. *Orice om are nevoie de un spațiu unde să se simtă protejat, în siguranță și dorit. Orice om tânjește după un loc unde să se poată destinde și unde să se poată simți el însuși. În cazul ideal, casa părintească a fost un asemenea loc. (...) Fiecare dintre noi interiorizează aceste sentimente de iubire și acceptare încă din copilărie, sub forma unei surse de energie pozitivă, ce ne însoțește și după ce am ajuns la maturitate: ne simțim ocrotiți în societate și în viața particulară. (...) Nu puțini oameni asociază însă amintiri urâte sau chiar traumatice cu perioada copilăriei lor. Unii au avut o copilărie nefericită, dar și-au reprimat aceste experiențe. Abia dacă își mai amintesc de ele. Alții, dimpotrivă, cred că au avut o copilărie normală sau chiar fericită, ceea ce, la o privire mai atentă, se dovedește a fi o dezamăgire.*

Pentru că, indiferent de situație, merităm cu toții să fim fericiți, să ne simțim protejați, acceptați, doriți, să avem relații mai bune și să ne simțim împliniți, autoarea volumului de față propune o serie de exerciții care au drept scop vindecarea rănilor sufletești, descoperirea resurselor și găsirea răspunsurilor la întrebări mai vechi sau mai noi.

Aceste volume sunt disponibile pentru public, spre împrumut, la Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila. Disponibilitatea titlurilor poate fi consultată în catalogul electronic al bibliotecii – <https://toread.bjbraila.ro/opac>.

Roxana NEAGU,
corector

BIBLIOTECA DIGIT@LĂ A BRĂILEI

cărți vechi
românești

hărți

medalistică

cărți poștale

bibliografie
școlară

ziare vechi
brăilene

arte
vizuale

cărți despre
Brăila

ziare și
reviste

afișe/postere

www.bjbraila.ro

Acces gratuit și rapid
la colecțiile digitale
ale Bibliotecii Județene
Panaît Istrati Brăila

Caseta redacțională
EX Libris nr.18/2022:

Redactor: *Leonard NECULAE*

Secretar de redacție și Corectură: *Roxana NEAGU*

Coperta și tehnoredactarea computerizată
Laurian ONOFREI

Revistă editată și multiplicată
de Biblioteca Județeană PANAIT ISTRATI Brăila

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ "PANAIT ISTRATI" BRĂILA

www.bjbraila.ro • e-mail: bjpi@bjbraila.ro

*„Nu Brăila este fiica Principatului Țării Românești,
ci ea este maica acestuia.”*

Nicolae Iorga

ISSN 2285 – 9721
ISSN-L 2285 – 9721

